

Кодекс України про адміністративні правопорушення

(статті 213 - 330)

([ст.1 - ст.212-21](#))(Про порядок застосування заходів адміністративного стягнення у вигляді штрафу додатково див. Закон [№ 2467-12 від 17.06.92](#))(Щодо набрання чинності змін, внесених по [Закону № 596-VIII](#) від 14.07.2015, див. пункт 1 розділу II Закону № 596-VIII від 14.07.2015)

Розділ III. ОРГАНИ, УПОВНОВАЖЕНІ РОЗГЛЯДАТИ СПРАВИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Глава 16

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ

[Стаття 213.](#) Органи (посадові особи), уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення

Справи про адміністративні правопорушення розглядаються:

1) адміністративними комісіями при виконавчих комітетах сільських, селищних, міських рад;

2) виконавчими комітетами (а в населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчими органами, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад та їх посадовими особами, уповноваженими на те цим Кодексом;

(Пункт третій статті 213 виключено на підставі Закону [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#))

4) районними, районними у місті, міськими чи міськрайонними судами (суддями), а у випадках, передбачених цим Кодексом, місцевими адміністративними та господарськими судами, апеляційними судами, Верховним Судом;

5) органами Національної поліції, органами державних інспекцій та іншими органами (посадовими особами), уповноваженими на те цим Кодексом.

(Стаття 213 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2453-VI від 07.07.2010](#), [№ 888-VIII від 10.12.2015](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#), [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 214.](#) Розмежування компетенції органів, уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення

Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних, міських рад вирішують усі справи про адміністративні правопорушення, за винятком віднесених цим Кодексом до відання інших органів (посадових осіб).

Виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад, судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів, органи Національної поліції, органи державних інспекцій та інші уповноважені органи (пункт 5 статті 213) розглядають справи про адміністративні правопорушення, віднесені цим Кодексом до їх відання.

(Стаття 214 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#))

[Стаття 215.](#) Порядок утворення колегіальних органів, уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення

Адміністративні комісії утворюються відповідними органами місцевого самоврядування у складі голови, заступника голови, відповідального секретаря, а також членів комісії. В адміністративних комісіях при виконавчих органах міських рад є посада звільненого відповідального секретаря комісії. Порядок діяльності адміністративних комісій встановлюється цим Кодексом та іншими законодавчими актами України. Адміністративні комісії при виконавчих комітетах районних у містах рад утворюються у разі надання районній у місті раді та її виконавчому комітету відповідних повноважень міською радою.

Порядок утворення інших колегіальних органів, уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, а також порядок розгляду справ у цих органах визначаються законами України.

(Стаття 215 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), в редакції Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 216.](#) Правомочність засідань колегіальних органів

Адміністративні комісії мають право розглядати справи про адміністративні правопорушення при наявності не менш як половини членів їх складу, а виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад - при наявності не менш як двох третин від загального складу виконавчого комітету.

Правомочність засідань інших колегіальних органів, уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, встановлюється законодавством України.

(Стаття 216 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 217.](#) Повноваження посадових осіб, які розглядають справи про адміністративні правопорушення

Посадові особи, уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення, можуть накладати адміністративні стягнення, передбачені цим Кодексом, у межах наданих їм повноважень і лише під час виконання службових обов'язків.

Перелік посадових осіб, які від імені органів, згаданих у пунктах 2, 5 статті 213 цього Кодексу, розглядають справи про адміністративні правопорушення, встановлюється законами України.

(Стаття 217 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 888-VIII від 10.12.2015](#))

Глава 17

ПІДВІДОМЧІСТЬ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

[Стаття 218.](#) Адміністративні комісії

Адміністративні комісії при виконавчих органах міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 45, 46, 92, 99, 103-1, 103-2, 104, 104-1, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 138, 141, 142, 149-152, частиною першою статті 154, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, статтею 181-1, частиною першою статті 182, статтями 183, 185-12, 186, 186-1, 189, 189-1, 212-1 цього Кодексу.

Адміністративні комісії при виконавчих органах сільських, селищних рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 92, статтею 99 (коли правопорушення вчинено громадянином), статтями 103-1, 103-2, 104, статтею 136 (за вчинення порушень на автомобільному транспорті), статтями 141, 142, 150-152, статтями 155, 155-2, частиною другою статті 156, статтями 156-1, 156-2, 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186, 186-1, 212-1 цього Кодексу.

(Частину третю статті 218 виключено на підставі Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#))(Стаття 218 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 1117-11 від 16.10.85](#), [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 2444-11 від 27.06.86](#), [№ 3282-11 від 19.12.86](#), [№ 3690-11 від 12.03.87](#), [№ 4134-11 від 12.06.87](#), [№ 4135-11 від 12.06.87](#), [№ 4452-11 від 21.08.87](#), [№ 6976-11 від 14.12.88](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 8711-11 від 19.01.90](#), [№ 8918-11 від 07.07.92](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#); Законами [№ 2354-12 від 15.05.92](#), [№ 2547-12 від 07.07.92](#), [№ 2977-12 від 03.02.93](#), [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 3888-12 від 23.12.94](#), [№ 3890-12 від 28.01.94](#), [№ 4044-12 від 25.02.94](#), [№ 84/94-ВР від 05.07.94](#), [№ 209/94-ВР від 14.10.94](#), [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 79/95-ВР від 01.03.95](#), [№ 296/95-ВР від 11.07.95](#), [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 148/96-ВР від 25.04.96](#), [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 497/96-ВР від 14.11.96](#), [№ 308/97-ВР від 04.06.97](#); [№ 352-XIV від 23.12.98](#), [№ 998-XIV від 16.07.99](#), [№ 1969-III від 21.09.2000](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2360-III від 05.04.2001](#), [№ 2550-III від 21.06.2001](#), [№ 2888-III від 13.12.2001](#), [№ 548-IV від 20.02.2003](#), [№ 1745-IV від 03.06.2004](#), [№ 2598-IV від 31.05.2005](#), [№ 2899-IV від 22.09.2005](#), [№ 534-V від 22.12.2006](#), [№ 956-V від 19.04.2007](#), [№ 2430-VI від 06.07.2010](#), Кодексом [№ 3393-VI від 19.05.2011](#), Законами [№ 1283-VII від 29.05.2014](#), [№ 1742-VIII від 15.11.2016](#), [№ 2109-VIII від 22.06.2017](#),

[№ 2119-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 219](#). Виконавчі комітети (виконавчі органи) сільських, селищних, міських рад

Виконавчі комітети (а в населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчі органи, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 92, 99 (якщо правопорушення вчинено громадянином), статтею 104, частинами першою і третьою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки транспортних засобів у межах відповідного населеного пункту, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), статтями 127-2, 141, 142, 152, частинами першою - п'ятою статті 152-1, статтею 159, статтею 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтею 179, статтею 180 (крім справ щодо батьків неповнолітніх або осіб, які їх замінюють), частиною четвертою статті 181, частиною першою статті 182, статтями 183, 186-1, 197, 198 цього Кодексу.

Від імені виконавчих комітетів (а в населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчих органів, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 197, 198 цього Кодексу (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження в центрі надання адміністративних послуг), мають право адміністратори центрів надання адміністративних послуг.

Від імені виконавчих комітетів (а у населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчих органів, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою і третьою статті 122, частинами першою і другою статті 152-1 цього Кодексу, і накладати адміністративні стягнення мають право уповноважені виконавчим комітетом (виконавчим органом) сільської, селищної, міської ради посадові особи виконавчих органів сільської, селищної, міської ради - інспектори з паркування.

(Стаття 219 із змінами, внесеними згідно з Указами ППВ [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 1117-11 від 16.10.85](#), [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 2444-11 від 27.06.86](#), [№ 3282-11 від 19.12.86](#), [№ 4135-11 від 12.06.87](#), [№ 6976-11 від 14.12.88](#); Законами [№ 2547-12 від 07.07.92](#), [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 209/94-ВР від 14.10.94](#), [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 148/96-ВР від 25.04.96](#); в редакції Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1745-IV від 03.06.2004](#), [№ 2899-IV від 22.09.2005](#), [№ 888-VIII від 10.12.2015](#); в редакції Закону [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#)) (Статтю 220 виключено на підставі Закону [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#)) (Статтю 220-1 виключено на підставі Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 221](#). Районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді)

Судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою - четвертою та сьомою статті 41, статтями 41-1 - 41-3, 42-1, 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, частинами другою, четвертою та п'ятою статті 85, статтями 85-1, 88 - 88-2, 89, 90, 91, 91-5, 92-1, 96-2, 98, 101-103, 103-3, частиною першою статті 106-1, статтями 106-2, 107-1, частиною другою статті 112, частинами четвертою та сьомою статті 121, частиною четвертою статті 122, статтями 122-2, 122-4, 122-5, частинами другою і третьою статті 123, статтею 124, частиною третьою статті 126, частиною четвертою статті 127, статтею 127-1, статтею 130, частиною третьою статті 133, статтями 135-1, 139, частиною четвертою статті 140, статтями 146, 149-1, частиною другою статті 154, статтею 155-1, частинами першою, третьою і четвертою статті 156, статтями 160, 162 - 162-3, 163-1 - 163-4, частиною другою статті 163-7, статтями 163-12, 164, 164-3, 164-5 - 164-18, 166-1 - 166-4, частинами першою, другою, дев'ятою та десятою статті 166-6, 166-8 - 166-12, 166-14 - 166-18, 166-21, 166-22, 166-23, 166-24, 166-25, 171-2, 172-4 - 172-20, 173 - 173-2, 174, 177-2, частиною третьою статті 178, статтею 180-1, частинами першою, другою і третьою статті 181, частиною другою статті 182, статтями 183-1 - 185-11, 185-13, 186-5 - 186-7, 187, 188, 188-1, 188-13 (крім справ про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця), 188-14, 188-16, 188-17, 188-19, 188-22, 188-25, 188-27, 188-28, 188-31, 188-32, 188-33, 188-34, 188-35, 188-38, 188-39, 188-40, 188-41, 188-45, 188-46, 188-47, 188-48, 188-49, 188-50, частиною першою статті 189-1, статтями 189-3, 190, 191, 193, 195-1 - 195-6, статтями 204-1, 204-3, 206-1, 212-2 - 212-21 цього Кодексу, а також справи про адміністративні правопорушення, вчинені особами віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років.

(Стаття 221 із змінами, внесеними згідно з Указами ППВ [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 2444-11 від 27.06.86](#), [№ 4452-11 від 21.08.87](#), [№ 6347-11 від 03.08.88](#), [№ 6976-11 від 14.12.88](#), [№ 7445-11 від 27.04.89](#), [№ 8710-11 від 19.01.90](#), [№ 8711-11 від 19.01.90](#), [№ 8918-11 від 07.03.90](#), [№ 9082-11 від 20.04.90](#), [№ 9166-11 від 04.05.90](#), [№ 647-12 від 18.01.91](#), [№ 661-12 від 28.01.91](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1413-12 від 09.08.91](#); Законами [№ 1255-12 від 25.06.91](#), [№ 2857-12 від 15.12.92](#), [№ 2992-12 від 04.02.93](#), [№ 3039-12 від 03.03.93](#), [№ 3350-12 від 30.06.93](#), [№ 3582-12 від 11.11.93](#), [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 3888-12 від 28.01.94](#), [№ 179/94-ВР від 22.09.94](#), [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 8/95-ВР від 19.01.95](#), [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 123/95-ВР від 05.04.95](#), [№ 210/95-ВР від 02.06.95](#), [№ 358/95-ВР від 05.10.95](#), [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 666/97-ВР від 21.11.97](#), [№ 210/98-ВР від 24.03.98](#), [№ 352-XIV від 23.12.98](#), [№ 812-XIV від 02.07.99](#), [№ 998-XIV від 16.07.99](#), [№ 1080-XIV від 21.09.99](#), [№ 1381-XIV від 13.01.2000](#), [№ 1587-III від 23.03.2000](#), [№ 1685-III від 20.04.2000](#), [№ 1744-III від 18.05.2000](#), [№ 1969-III від 21.09.2000](#), [№ 1986-III від 21.09.2000](#), [№ 2056-III від 19.10.2000](#), [№ 2114-III від 16.11.2000](#), [№ 2247-III від 18.01.2001](#), в редакції Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#), із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2350-III від 05.04.2001](#), [№ 2359-III від 05.04.2001](#), [№ 2550-III від 21.06.2001](#), [№ 2703-III від 20.09.2001](#), [№ 2747-III від 04.10.2001](#), [№ 2787-III від 15.11.2001](#), [№ 2953-III від 17.01.2002](#), [№ 249-IV від 28.11.2002](#) - набирає чинності 11.06.2003 року, [№ 548-IV від 20.02.2003](#), [№ 666-IV від 03.04.2003](#), [№ 676-IV від 03.04.2003](#), [№ 749-IV від 15.05.2003](#), [№ 759-IV від 15.05.2003](#), [№ 1122-IV від 11.07.2003](#), [№ 1128-IV від 11.07.2003](#), [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 1703-IV від 11.05.2004](#), [№ 1745-IV від 03.06.2004](#), [№ 2188-IV від 18.11.2004](#), [№ 2247-IV від 16.12.2004](#), [№ 2322-IV від 12.01.2005](#), [№ 2635-IV від 02.06.2005](#), [№ 2806-IV від 06.09.2005](#), [№ 2899-IV від 22.09.2005](#), [№ 3078-IV від 15.11.2005](#), [№ 3201-IV від 15.12.2005](#), [№ 3504-IV від 23.02.2006](#), [№ 534-V від 22.12.2006](#), [№ 577-V від 11.01.2007](#), [№ 695-V від 22.02.2007](#), [№ 1033-V від 17.05.2007](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 801-VI від 25.12.2008](#), [№ 1180-VI від 19.03.2009](#), [№ 1508-VI від 11.06.2009](#), [№ 2181-VI від 13.05.2010](#), [№ 2258-VI від 18.05.2010](#), [№ 2453-VI від 07.07.2010](#), [№ 2511-VI від 09.09.2010](#), [№ 2518-VI від 09.09.2010](#), [№ 2677-VI від 04.11.2010](#), [№ 2808-VI від 21.12.2010](#), [№ 3163-VI від 17.03.2011](#); в редакції Закону [№ 3207-VI від 07.04.2011](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 3261-VI від 21.04.2011](#), [№ 3384-VI від 19.05.2011](#), [№ 3454-VI від 02.06.2011](#), [№ 3521-VI від 16.06.2011](#), [№ 3565-VI від 05.07.2011](#), [№ 3720-VI від 08.09.2011](#), [№ 4025-VI від 15.11.2011](#), [№ 4220-VI від 22.12.2011](#), [№ 4319-VI від 12.01.2012](#), [№ 4444-VI від 23.02.2012](#), [№ 4950-VI від 07.06.2012](#), [№ 5411-VI від 02.10.2012](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 5496-VI від 20.11.2012](#), [№ 221-VII від 18.04.2013](#), [№ 243-VII від 16.05.2013](#), [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 767-VII від 23.02.2014](#), [№ 1207-VII від 15.04.2014](#), [№ 1600-VII від 22.07.2014](#), [№ 1602-VII від 22.07.2014](#), [№ 1700-VII від 14.10.2014](#), [№ 77-VIII від 28.12.2014](#), [№ 158-VIII від 05.02.2015](#), [№ 198-VIII від 12.02.2015](#), [№ 320-VIII від 09.04.2015](#), [№ 597-VIII від 14.07.2015](#), [№ 649-VIII від 17.07.2015](#), [№ 731-VIII від 08.10.2015](#), [№ 734-VIII від 03.11.2015](#), [№ 772-VIII від 10.11.2015](#), [№ 834-VIII від 26.11.2015](#), [№ 1404-VIII від 02.06.2016](#), [№ 1977-VIII від 23.03.2017](#), [№ 1982-VIII від 23.03.2017](#), [№ 2059-VIII від 23.05.2017](#), [№ 2081-VIII від 06.06.2017](#), [№ 2118-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2119-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2120-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2136-VIII від 13.07.2017](#), [№ 2234-VIII від 07.12.2017](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#), [№ 2444-VIII від 22.05.2018](#), [№ 2475-VIII від 03.07.2018](#))

[Стаття 221-1](#). Місцеві господарські та адміністративні суди, апеляційні суди та Верховний Суд

Місцеві господарські та адміністративні суди, апеляційні суди та Верховний Суд розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 185-3 цього Кодексу.

Справа розглядається суддею-доповідачем зі складу суду, що розглядає справу, під час розгляду якої вчинено правопорушення, передбачене статтею 185-3 цього Кодексу.

Постанова суду, прийнята за результатами розгляду такої справи, може бути оскаржена в апеляційному порядку до суду вищої інстанції.

Постанова судді Верховного Суду, прийнята за результатами розгляду такої справи, може бути оскаржена в апеляційному порядку до

Касаційного кримінального суду і переглядається у складі колегії з трьох суддів.

(Кодекс доповнено статтею 221-1 згідно із Законом [№ 2453-VI від 07.07.2010](#); в редакції Закону [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 222](#). Органи Національної поліції

Органи Національної поліції розглядають справи про такі адміністративні правопорушення: про порушення громадського порядку, правил дорожнього руху, правил паркування транспортних засобів, правил, що забезпечують безпеку руху транспорту, правил користування засобами транспорту, правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на транспорті, а також про незаконний відпуск і незаконне придбання бензину або інших паливно-мастильних матеріалів (статті 80 і 81 (в частині перевищення нормативів вмісту забруднюючих речовин у відпрацьованих газах транспортних засобів), частина перша статті 44, стаття 89, частина друга статті 106-1, частини перша, друга, третя, четверта і шоста статті 109, стаття 110, частина третя статті 114, частина перша статті 115, стаття 116-2, частина друга статті 117, частини перша і друга статті 119, частини перша, друга, третя, п'ята і шоста статті 121, статті 121-1, 121-2, частини перша, друга, третя і п'ята статті 122, частина перша статті 123, 124-1, 125, частини перша, друга і четверта статті 126, частини перша, друга і третя статті 127, статті 128-129, стаття 132-1, частини перша, друга та п'ята статті 133, частини третя, шоста, восьма, дев'ята, десята і одинадцята статті 133-1, частина друга статті 135, стаття 136 (за винятком порушень на автомобільному транспорті), стаття 137, частини перша, друга і третя статті 140, статті 148, 151, частини шоста і сьома статті 152-1, статті 161, 164-4, статтею 175-1 (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статтями 176, 177, частини перша і друга статті 178, статті 180, 181-1, частина перша статті 182, статті 183, 192, 194, 195).

Від імені органів Національної поліції розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право працівники органів і підрозділів Національної поліції, які мають спеціальні звання, відповідно до покладених на них повноважень.

Уповноваженими працівниками підрозділів Національної поліції штраф може стягуватися на місці вчинення адміністративного правопорушення незалежно від розміру виключно за допомогою безготівкових платіжних пристроїв.

(Стаття 222 із змінами, внесеними згідно з Указами ПБВ [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 1117-11 від 16.10.85](#), [№ 2444-11 від 27.06.86](#), [№ 3282-11 від 19.12.86](#), [№ 4134-11 від 12.06.87](#), [№ 4135-11 від 12.06.87](#), [№ 4452-11 від 21.08.87](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 3890-12 від 28.01.94](#), [№ 155/94-ВР від 29.07.94](#), [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 296/95-ВР від 11.07.95](#), [№ 148/96-ВР від 25.04.96](#), [№ 398/96-ВР від 02.10.96](#), [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 812-XIV від 02.07.99](#), [№ 1744-III від 18.05.2000](#), [№ 2247-III від 18.01.2001](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2350-III від 05.04.2001](#), [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 2247-IV від 16.12.2004](#), [№ 2899-IV від 22.09.2005](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 2742-VI від 02.12.2010](#), [№ 3163-VI від 17.03.2011](#), Кодексом [№ 3393-VI від 19.05.2011](#), Законом [№ 3565-VI від 05.07.2011](#), [№ 4950-VI від 07.06.2012](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 767-VII від 23.02.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#), [№ 1982-VIII від 23.03.2017](#), [№ 2109-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2120-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2475-VIII від 03.07.2018](#))

[Стаття 222-1](#). Органи Державної прикордонної служби України

Органи Державної прикордонної служби України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням прикордонного режиму, режиму в пунктах пропуску через державний кордон України або режимних правил у контрольних пунктах в'їзду - виїзду, порушенням іноземцями та особами без громадянства правил перебування в Україні і транзитного проїзду через її територію, невиконанням рішення про заборону в'їзду в Україну, порушенням порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України або виїзду з неї, а також з порушенням порядку в'їзду до району проведення антитерористичної операції або виїзду з нього (стаття 202, частина друга статті 203, стаття 203-1 (щодо порушень, виявлених у пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України, контрольному пункті в'їзду-виїзду або контрольованому прикордонному районі), статті 204-2, 204-4).

Від імені органів Державної прикордонної служби України розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

начальники органів охорони державного кордону та Морської охорони Державної прикордонної служби України та їх заступники; інші посадові особи, уповноважені керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони державного кордону України.

Уповноважені посадові особи органів Державної прикордонної служби України можуть стягувати накладені ними штрафи незалежно від їх розміру в пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон, контрольних пунктах в'їзду-виїзду та місцях їх дислокації виключно за допомогою безготівкових платіжних терміналів.

(Кодекс доповнено статтею 222-1 згідно із Законом [№ 812-XIV від 02.07.99](#); в редакції Закону [№ 662-IV від 03.04.2003](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 1207-VII від 15.04.2014](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

[Стаття 222-2](#). Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про паспорт громадянина України, паспорт громадянина України для виїзду за кордон, законодавства про перебування в Україні іноземців та осіб без громадянства, про транзитний проїзд через територію України, невиконанням рішення про заборону в'їзду в Україну, а також питання щодо реєстрації місця проживання (статті 200, 201, частина перша статті 203, стаття 203-1 (крім порушень, виявлених у пункті пропуску (пункті контролю) через державний кордон України, контрольному пункті в'їзду-виїзду або контрольованому прикордонному районі), статті 204, 205, 206).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник, заступники керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, інші уповноважені керівником посадові особи цього органу.

(Кодекс доповнено статтею 222-2 згідно із Законом [№ 5459-VI від 16.10.2012](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 888-VIII від 10.12.2015](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

[Стаття 223](#). Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про пожежну і техногенну безпеку

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про пожежну і техногенну безпеку, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням встановлених законодавством вимог пожежної безпеки, здійсненням суб'єктом господарювання господарської діяльності без декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки, невиконанням приписів та постанов посадових осіб органів державного пожежного нагляду (статті 120, 175, 175-2, 188-8).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про пожежну і техногенну безпеку, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

1) Головний державний інспектор України з нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки та його заступники, головні державні інспектори

з нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі та їх заступники - штраф на громадян до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

1-1) старші державні інспектори України з нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки - штраф на громадян до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) головні державні інспектори з нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки в районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення - штраф на громадян до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) державні інспектори з нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення - штраф на громадян до чотирьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до шести неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Стаття 223 із змінами, внесеними згідно з Указом ПБВ [№ 3282-11 від 19.12.86](#), Законом [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), в редакції Закону [№ 651/97-ВР від 19.11.97](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1155-IV від 11.09.2003](#), [№ 5404-VI від 02.10.2012](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#))
[Стаття 224](#). Органи залізничного транспорту

Органи залізничного транспорту розглядають справи про такі адміністративні правопорушення: про порушення правил користування засобами цього транспорту, правил щодо охорони порядку та безпеки руху, правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на залізничному транспорті, правил пожежної безпеки на залізничному транспорті (статті 109, 110, частина перша статті 120, частина перша статті 133, частина перша статті 134, абзац другий статті 135, стаття 136).

Від імені органів залізничного транспорту розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

начальники станцій та їх заступники, начальники локомотивних (вагонних) депо, начальники пасажирських поїздів (механіки-бригадири пасажирських поїздів);

контролери-ревізори пасажирських поїздів, ревізори-інструктори пасажирських поїздів, ревізори по контролю доходів, дорожні майстри, начальники дистанцій колії, начальники дистанцій сигналізації та зв'язку;

начальник Управління відомчої воєнізованої охорони Укрзалізниці та його заступники, начальники служб (загонів) відомчої воєнізованої охорони залізниць та їх заступники, начальники відділів (секторів) Управління відомчої воєнізованої охорони Укрзалізниці, начальники відділів (секторів) служби (загону) відомчої воєнізованої охорони залізниць та їх заступники, начальники команд (пожежних поїздів) відомчої воєнізованої охорони залізниць та їх заступники, старші інструктори та інструктори служб (загонів) відомчої воєнізованої охорони залізниць, начальники відділень команд (пожежних поїздів) відомчої воєнізованої охорони залізниць, метрополітенів, начальники груп воєнізованої охорони залізниць, старші в місці розташування станцій посадові особи відомчої воєнізованої охорони залізниць.

(Абзац п'ятий частини другої статті 224 виключено на підставі Закону [№ 352-XIV від 23.12.98](#))

Розмір штрафу, що накладається начальниками пасажирських поїздів (механіками-бригадирами пасажирських поїздів), дорожніми майстрами, начальниками відділень команд (пожежних поїздів) відомчої воєнізованої охорони залізниць, метрополітенів, не може перевищувати двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Стаття 224 із змінами, внесеними згідно з Указом ПБВ [№ 3282-11 від 19.12.86](#), Законами [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 352-XIV від 23.12.98](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 885-VI від 15.01.2009](#), [№ 2742-VI від 02.12.2010](#), [№ 5502-VI від 20.11.2012](#))

[Стаття 225](#). Органи морського і річкового транспорту

Органи морського і річкового транспорту розглядають справи про такі адміністративні правопорушення: про порушення правил по охороні порядку і безпеки руху на морському транспорті, правил користування засобами морського транспорту, правил по охороні порядку і безпеки руху на річковому транспорті і маломірних суднах, правил випуску судна в плавання або допуск до керування судном осіб, які не мають відповідного документа, правил, що забезпечують безпеку експлуатації суден на внутрішніх водних шляхах, правил реєстрації торговельних суден, правил користування річковими і маломірними суднами, правил утримання баз (споруд) для стоянки маломірних суден, правил пожежної безпеки на морському і річковому транспорті, допуск до керування річковим або маломірним судном осіб, які перебувають у стані сп'яніння, передачу керування судном особі, яка перебуває у стані сп'яніння, керування річковими або маломірними суднами судоводіями у стані сп'яніння, у тому числі вчинене особами, які не мають права керування плавучими засобами, ухилення від проходження огляду на стан сп'яніння, порушення правил перевезення небезпечних речовин або предметів на морському і річковому транспорті, перевезення ручної кладі понад установлені норми на морському і річковому транспорті, безвитковий проїзд на суднах водного транспорту, порушення правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на морському і річковому транспорті, невиконання законних вимог посадових осіб органів морського і річкового транспорту (статті 114, 115, 116, 116-1, 116-2, 116-3, 117, 118, частина перша статті 120, частина третя статті 129, частини п'ята і шоста статті 130, частина друга статті 133, частина перша статті 134, абзац десятий статті 135, статті 136 і 188-15 цього Кодексу).

Від імені органів морського і річкового транспорту розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

1) за адміністративні правопорушення, передбачені статтею 114, частиною другою статті 133 цього Кодексу, - керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, капітан морського порту;

2) за адміністративні правопорушення, передбачені статтею 115 цього Кодексу, - керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, капітан морського порту, капітан судна;

3) за адміністративні правопорушення, передбачені статтями 116, 116-1, 116-2, 117, 118, частиною третьою статті 129, частинами п'ятою і шостою статті 130 цього Кодексу, - керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, капітан річкового порту;

4) за адміністративні правопорушення, передбачені частиною першою статті 116-3 цього Кодексу, - керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники;

5) за адміністративні правопорушення, передбачені частиною другою статті 116-3 цього Кодексу, - керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, капітан порту;

6) за адміністративні правопорушення, передбачені частиною першою статті 120 цього Кодексу, - керівник центрального органу виконавчої

влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, капітан порту, капітан судна;

7) за адміністративні правопорушення, передбачені частиною першою статті 134 та абзацом десятим статті 135 цього Кодексу, - капітан морського порту, начальник пристані і вокзалу, капітан судна;

8) за адміністративні правопорушення, передбачені статтею 136 цього Кодексу, - капітан морського порту, начальник морського вокзалу та його заступники, капітан судна;

9) за адміністративні правопорушення, передбачені статтею 188-15 цього Кодексу, - керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та його заступники.

(Стаття 225 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР № 3282-11 від 19.12.86, Законами № 55/97-ВР від 07.02.97, № 352-XIV від 23.12.98, № 2342-III від 05.04.2001; в редакції Закону № 2686-III від 13.09.2001; із змінами, внесеними згідно із Законами № 586-VI від 24.09.2008, № 4709-VI від 17.05.2012, № 5502-VI від 20.11.2012) (Статтю 226 виключено на підставі Закону № 2686-III від 13.09.2001) (Статтю 227 виключено на підставі Закону № 2686-III від 13.09.2001)

Стаття 228. Центральный орган виконавчої влади з питань цивільної авіації

Центральний орган виконавчої влади з питань цивільної авіації розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням правил безпеки польотів, правил поведінки на повітряному судні, правил міжнародних польотів, правил пожежної безпеки на повітряному транспорті (стаття 111, частина перша статті 112, стаття 113, частина друга статті 120).

Від імені центрального органу виконавчої влади з питань цивільної авіації розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: керівник центрального органу виконавчої влади з питань цивільної авіації та його заступники, державні інспектори, уповноважені на проведення перевірок посадові особи центрального органу виконавчої влади з питань цивільної авіації, керівники аеропортів, начальники служб авіаційної безпеки аеропортів та їх заступники.

Розмір штрафу, що накладається державними інспекторами та уповноваженими на проведення перевірок посадовими особами центрального органу виконавчої влади з питань цивільної авіації, керівниками аеропортів, начальниками служб авіаційної безпеки аеропортів та їх заступниками, не може перевищувати ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Стаття 228 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР № 3282-11 від 19.12.86, Законами № 55/97-ВР від 07.02.97, № 352-XIV від 23.12.98, № 2342-III від 05.04.2001, № 2360-III від 05.04.2001; в редакції Кодексу № 3393-VI від 19.05.2011)

Стаття 229. Органи автомобільного транспорту та електротранспорту

Органи автомобільного транспорту та електротранспорту (тролейбус, трамвай) розглядають справи про адміністративні правопорушення, зв'язані з порушенням правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, правил користування автомобільним транспортом та електротранспортом (стаття 119, частина п'ята статті 133, частини перша, друга, четверта, п'ята і шоста статті 133-1, стаття 133-2, частина друга статті 134, абзаци четвертий, шостий та восьмий статті 135).

Від імені органів автомобільного транспорту та електротранспорту розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

- 1) на автомобільному транспорті - керівник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, та його заступники, керівник територіального органу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, та його заступники (частини перша, друга, четверта, п'ята і шоста статті 133-1, стаття 133-2); керівник перевізника, який в установленому законодавством порядку надає транспортні послуги, його заступники та контролери (частина третя статті 119, частина п'ята статті 133, частина друга статті 134, абзаци четвертий, шостий та восьмий статті 135);
- 2) на пасажирському електротранспорті (тролейбус, трамвай) - керівник перевізника, який в установленому законодавством порядку надає транспортні послуги, його заступники та контролери (частина третя статті 119, частина п'ята статті 133, частина друга статті 134, абзаци четвертий та восьмий статті 135).

(Стаття 229 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР № 3282-11 від 19.12.86, № 7542-11 від 19.05.89; Законами № 3785-12 від 23.12.93, № 2029-III від 05.10.2000, № 586-VI від 24.09.2008, № 885-VI від 15.01.2009, № 1512-VI від 11.06.2009, № 5502-VI від 20.11.2012, № 1812-VIII від 17.01.2017) (Статтю 230 виключено на підставі Закону № 8/95-ВР від 19.01.95)

Стаття 230-1. Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог посадових осіб цих органів або створенням перешкод для діяльності цих органів (стаття 188-6).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

посадові особи, уповноважені керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, - штраф до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, його заступники та уповноважені ним посадові особи - штраф до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Кодекс доповнено статтею 230-1 згідно із Законом № 666/97-ВР від 21.11.97; в редакції Закону № 1725-IV від 18.05.2004; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1027-VI від 19.02.2009, № 5462-VI від 16.10.2012)

Стаття 231. Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, розглядає справи: про порушення законодавчих та інших нормативних актів про охорону праці, щодо безпечного ведення робіт, зберігання, використання та обліку вибухових матеріалів у галузях промисловості та на об'єктах, підконтрольних центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, про порушення законодавства про надра, а також невиконання законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці (частини п'ята (крім порушень санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм) і шоста статті 41, статті 47, 57, 58, 93, 94, 188-4).

Від імені органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

1) за адміністративні правопорушення, передбачені частинами п'ятою (крім порушень санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм) і шостою статті 41, статтею 93:

державні інспектори - штраф до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

головні державні інспектори, начальники інспекцій центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

начальники управлінь і відділів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до сорока неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та його заступники - штраф до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) за адміністративні правопорушення, передбачені статтями 47, 58, 94 і 188-4:

державні інспектори - штраф до тридцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

головні державні інспектори, начальники інспекцій центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до п'ятдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

начальники управлінь і відділів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники

- штраф до шістдесяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та його заступники - штраф до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) за адміністративні правопорушення, передбачені статтею 57:

державні інспектори - штраф до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

головні державні інспектори, начальники інспекцій центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники - штраф до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

начальники управлінь і відділів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та їх заступники

- штраф до трьохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, та його заступники - штраф до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Стаття 231 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 8/95-ВР від 19.01.95](#), [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 352-ХІV від 23.12.98](#); в редакції Закону [№ 2342-ІІІ від 05.04.2001](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2197-ІV від 18.11.2004](#), [№ 4837-VI від 24.05.2012](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 1602-VII від 22.07.2014](#), [№ 77-VIII від 28.12.2014](#)) (Статтю 231-1 виключено на підставі Закону [№ 5456-VI від 16.10.2012](#)) (Статтю 232 виключено на підставі Закону [№ 8/95-ВР від 19.01.95](#)) (Статтю 233 виключено на підставі Закону [№ 2342-ІІІ від 05.04.2001](#)) (Статтю 234 виключено на підставі Закону [№ 2415-ІІІ від 17.05.2001](#))

[Стаття 234-1](#). Органи державного фінансового контролю

Органи державного фінансового контролю розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства з фінансових питань (стаття 164-2), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя - шоста статті 166-6).

Від імені органів державного фінансового контролю розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу.

(Кодекс доповнено статтею 234-1 згідно із Законом [№ 2941а-12 від 26.01.93](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2372-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 3384-VI від 19.05.2011](#), [№ 5463-VI від 16.10.2012](#), [№ 1258-VII від 13.05.2014](#))

[Стаття 234-2](#). Органи доходів і зборів

Органи доходів і зборів розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням порядку приймання готівки для подальшого її переказу (стаття 163-13), порушенням порядку проведення готівкових розрахунків та розрахунків з використанням електронних платіжних засобів за товари (послуги) (стаття 163-15), ухиленням від подання декларації про доходи (стаття 164-1), порушенням законодавства про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (стаття 165-1), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя - шоста статті 166-6), перешкоджанням уповноваженим особам органів доходів і зборів у проведенні перевірок (стаття 188-23).

Від імені органів доходів і зборів розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівники органів доходів і зборів та їх заступники, уповноважені ними посадові (службові) особи.

(Кодекс доповнено статтею 234-2 згідно із Законом [№ 323/96-ВР від 12.07.96](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 23/97-ВР від 23.01.97](#), [№ 1685-ІІІ від 20.04.2000](#), [№ 2342-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 2372-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 548-ІV від 20.02.2003](#), [№ 3384-VI від 19.05.2011](#), [№ 5463-VI від 16.10.2012](#), [№ 5518-VI від 06.12.2012](#); в редакції Закону [№ 406-VII від 04.07.2013](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1258-VII від 13.05.2014](#), [№ 2245-VIII від 07.12.2017](#))

[Стаття 234-3](#). Національний банк України

Національний банк України розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням порядку здійснення операцій з електронними грошима (стаття 163-14), порушенням банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку України або здійсненням ризикових операцій, які загрожують інтересам вкладників чи інших кредиторів банку (стаття 166-5), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя, четверта статті 166-6), порушенням законів України та нормативно-правових актів Національного банку України щодо здійснення нагляду (оверсайту) платіжних систем (стаття 166-20).

Від імені Національного банку України розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Голова Національного банку України та його заступники, керівники територіальних управлінь Національного банку України та їх заступники, уповноважені правлінням Національного банку України керівники структурних підрозділів Національного банку України та їх заступники, які забезпечують виконання функцій Національного банку України з нагляду (оверсайту), контролю.

(Кодекс доповнено статтею 234-3 згідно із Законом [№ 1342-ХІV від 22.12.99](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2372-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 2747-ІІІ від 04.10.2001](#), [№ 3384-VI від 19.05.2011](#), [№ 5178-VI від 06.07.2012](#), [№ 5284-VI від 18.09.2012](#), [№ 5518-VI від 06.12.2012](#), [№ 1258-VII від 13.05.2014](#), [№ 629-VIII від 16.07.2015](#))

[Стаття 234-4](#). Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з протидією тимчасовій адміністрації та ліквідації банку та з порушенням законодавства у сфері гарантування вкладів фізичних осіб, нормативно-правових актів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (статті 166-7, 166-19).

Від імені Фонду гарантування вкладів фізичних осіб розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право директор-розпорядник Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та його заступники.

(Кодекс доповнено статтею 234-4 згідно із Законом [№ 4452-VI від 23.02.2012](#); текст статті 234-4 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5411-VI від 02.10.2012](#))

[Стаття 235](#). Військові комісаріати

Військові комісаріати розглядають справи про такі адміністративні правопорушення: про порушення військовозобов'язаними чи призовниками законодавства про військовий обов'язок і військову службу, про порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію, про умисне зіпсуття обліково-військових документів чи втрату їх з необережності, про неявку на виклик у військовий комісаріат, про неподання у військові комісаріати списків юнаків, які підлягають приписці до призовних дільниць, про прийняття на роботу військовозобов'язаних і призовників, які не перебувають на військовому обліку, про незабезпечення сповіщення військовозобов'язаних і призовників про їх виклик у військові комісаріати, перешкоду їх своєчасній явці на збірні пункти чи призовні дільниці, про несвоєчасне подання документів, необхідних для ведення військового обліку військовозобов'язаних і призовників, несповіщення їх про виклик у військові комісаріати, про неподання відомостей про військовозобов'язаних і призовників (статті 210, 210-1, 211 - 211-6).

Від імені військових комісаріатів розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право

районні (міські) військові комісари.

(Стаття 235 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); в редакції Закону [№ 308/97-ВР від 04.06.97](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2197-IV від 18.11.2004](#), [№ 1014-V від 11.05.2007](#), [№ 1275-VII від 20.05.2014](#))

[Стаття 235-1](#). Військова інспекція безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України

Військова інспекція безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України розглядає справи про вчинені водіями військових транспортних засобів - військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків правопорушення, передбачені частинами першою, четвертою і п'ятою статті 121, статтею 121-1, частинами першою, другою і третьою статті 122, частиною першою статті 123, статтями 124-1 - 126, статтею 132-1 цього Кодексу.

Від імені військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України розглядати справи про адміністративні правопорушення мають посадові особи військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.

Посадова особа військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, розглянувши справу про зазначені у частині першій цієї статті правопорушення, може накладати на винних адміністративне стягнення у вигляді попередження або передати матеріали про ці правопорушення відповідним командирам (начальникам) для вирішення питання про притягнення винних до відповідальності згідно з Дисциплінарним статутом Збройних Сил України.

Протоколи про вчинені водіями військових транспортних засобів - військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків порушення правил дорожнього руху, за які може бути накладено адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортним засобом, передаються військовим інспектором безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України до суду.

Матеріали про вчинені військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків правопорушення, передбачені статтями 80, 126, 128, 128-1, частинами першою і другою статті 129 і статтею 140 цього Кодексу, передаються військовою інспекцією безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України відповідним командирам (начальникам) для вирішення питання про притягнення винних до дисциплінарної відповідальності.

(Кодекс доповнено статтею 235-1 згідно із Законом [№ 557-XIV від 24.03.99](#); в редакції Закону [№ 743-IV від 15.05.2003](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 3161-VI від 17.03.2011](#), [№ 3163-VI від 17.03.2011](#), [№ 4950-VI від 07.06.2012](#))

[Стаття 236](#). Органи державної санітарно-епідеміологічної служби

Органи державної санітарно-епідеміологічної служби розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням санітарних норм (стаття 42), а також про адміністративні правопорушення, передбачені частиною п'ятою статті 41, статтями 78, 80 - 83, 90-1, 95, 167, 168-1, 170 (коли вони є порушеннями санітарних норм), та статтею 188-11 цього Кодексу.

Від імені органів державної санітарно-епідеміологічної служби розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення в межах територій та об'єктів нагляду, визначених законодавством, мають право:

1) головний державний санітарний лікар України та його заступники, головні державні санітарні лікарі Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, головні державні санітарні лікарі водного, залізничного, повітряного транспорту, водних басейнів, залізниць та їх заступники, головні державні санітарні лікарі районів, міст, районів у містах, лінійних підрозділів та об'єктів водного, залізничного, повітряного транспорту, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону, Служби безпеки України, з'єднань, частин та підрозділів і їх заступники;

2) лікарі-гігієністи, лікарі-епідеміологи органів державної санітарно-епідеміологічної служби - щодо адміністративних правопорушень, передбачених частиною п'ятою статті 41, а також статтями 42, 78, 80 - 83, 95, 167, 168-1, 170 (коли вони є порушеннями санітарних норм).

(Стаття 236 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 3282-11 від 19.12.86](#), Законами [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#); в редакції Закону [№ 352-XIV від 23.12.98](#), із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2171-III від 21.12.2000](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#), [№ 5460-VI від 16.10.2012](#), [№ 1602-VII від 22.07.2014](#), [№ 77-VIII від 28.12.2014](#)) (Статтю 237 виключено на підставі Закону [№ 352-XIV від 23.12.98](#))

[Стаття 238](#). Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями правил щодо карантину тварин та інших ветеринарно-санітарних вимог (стаття 107), вимог законодавства про ідентифікацію та реєстрацію тварин (стаття 107-2).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, розглядають справи про адміністративні правопорушення і накладують адміністративні стягнення:

Головний державний інспектор ветеринарної медицини України та його заступники - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

головні державні інспектори ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, на державному кордоні та транспорті та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини - штраф на громадян до дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - до дев'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

головні державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів та їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києва та Севастополі, на державному кордоні та транспорті, державні інспектори ветеринарної медицини на державному кордоні та транспорті - штраф на громадян до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - до вісімнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

державні інспектори ветеринарної медицини міст, районів, районів у містах, завідувачі лабораторіями ветеринарно-санітарної експертизи на ринках - штраф на громадян до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб - до сімнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Державними інспекторами ветеринарної медицини міст, районів, районів у містах, завідувачими лабораторіями ветеринарно-санітарної експертизи на ринках штраф може стягуватися на місці з громадян у розмірі трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, з фізичних осіб - підприємців, уповноважених осіб, посадових осіб - у розмірі дев'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Стаття 238 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#); Законами [№ 4045-12 від 25.02.94](#), [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#); в редакції Законів [№ 1386-VI від 21.05.2009](#), [№ 5462-VI від 16.10.2012](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1648-VII від 14.08.2014](#), [№ 193-VIII від 12.02.2015](#)) (Статтю 238-1 виключено на підставі Закону [№ 5462-VI від 16.10.2012](#)) (Зміни до статті 238-1 див. в Законі [№ 3613-VI від 07.07.2011](#))

[Стаття 238-2](#). Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину рослин

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину рослин, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням вимог щодо виконання фітосанітарних заходів (стаття 105), ввезенням в Україну, вивезенням з

України, транзитом через її територію, вивезенням із карантинних зон або ввезенням до них об'єктів регулювання, які не пройшли фітосанітарного контролю (стаття 106), невиконанням законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері карантину рослин (стаття 188-26).

Від імені органу, зазначеного у цій статті, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

- 1) Головний державний фітосанітарний інспектор України - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до вісімнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) головні державні фітосанітарні інспектори в Автономній Республіці Крим, місті Києві, областях, їх заступники - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 3) державні фітосанітарні інспектори - штраф на громадян до чотирьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до чотирнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Кодекс доповнено статтею 238-2 згідно із Законом [№ 4044-12 від 25.02.94](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 956-V від 19.04.2007](#); в редакції Закону [№ 5462-VI від 16.10.2012](#)) (Статтю 238-3 виключено на підставі Закону [№ 5462-VI від 16.10.2012](#)) [Стаття 238-4](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту рослин

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту рослин, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про захист рослин (стаття 83-1), а також щодо невиконання законних вимог посадових осіб спеціально уповноважених органів виконавчої влади у сфері захисту рослин (стаття 188-12).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері захисту рослин, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

- 1) Головний державний фітосанітарний інспектор України - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до вісімнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) головні державні фітосанітарні інспектори в Автономній Республіці Крим, областях, їх заступники - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 3) державні фітосанітарні інспектори - штраф на громадян до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до чотирнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Кодекс доповнено статтею 238-4 згідно із Законом [№ 1368-XIV від 11.01.2000](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 736-V від 14.03.2007](#), [№ 5462-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 239](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, розглядає справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 57, 58 цього Кодексу.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право уповноважені на те посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр.

(Стаття 239 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#); в редакції Законів [№ 1040-XIV від 14.09.99](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 5456-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 240](#). Органи рибохорони

Органи рибохорони розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням правил рибальства та охорони рибних запасів, передбачені статтею 50, частиною третьою статті 85, статтями 86-1, 91-2 і 188-5 цього Кодексу.

Від імені органів рибохорони розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

Головний державний інспектор рибохорони України, головні державні інспектори рибохорони в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, провідні державні інспектори рибохорони, старші державні інспектори рибохорони.

(Стаття 240 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), в редакції Закону [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 1122-IV від 11.07.2003](#), [№ 5462-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 241](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства розглядає справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 49, 63-70, 73, 75, 77, 188-5 цього Кодексу.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, його заступники, головні лісничі, старші інженери та інженери, командири авіаланок, старші льотчики-спостерігачі та льотчики-спостерігачі баз авіаційної охорони лісів, лісничі, помічники лісничих, майстри лісу.

(Стаття 241 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#); в редакції Закону [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 3532-VI від 16.06.2011](#); в редакції Закону [№ 5462-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 242](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням правил ведення мисливського господарства і полювання, передбачені статтею 50, частиною першою статті 85, статтями 91-2 і 188-5 цього Кодексу.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право посадові особи, уповноважені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері мисливського господарства, керівники, заступник керівника з питань мисливського господарства, головні лісничі, головні мисливствознавці, державні районні мисливствознавці, керівники, головні лісничі, лісничі, головні мисливствознавці, мисливствознавці держлісгоспів, інших державних лісгосподарських підприємств, а також державних лісомисливських та державних мисливських господарств.

Керівниками, заступником керівника з питань мисливського господарства, головними лісничими, головними мисливствознавцями, державними районними мисливствознавцями, керівниками, головними лісничими, лісничими, головними мисливствознавцями, мисливствознавцями держлісгоспів, інших державних лісгосподарських підприємств, а також державних лісомисливських та державних мисливських господарств штраф до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за правопорушення, передбачені частиною першою статті 85 цього Кодексу, може стягуватися на місці.

(Стаття 242 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), в редакції Закону [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 1122-IV від 11.07.2003](#), [№ 1827-VI від 21.01.2010](#); в редакції Закону [№ 5462-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 242-1](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, розглядає справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 47 - 50, 52 - 53-1, 53-3 - 54, 59 - 77-1, статтею 78 (крім порушень санітарних норм), статтями 78-1 - 79, статтями 80-83 (крім порушень санітарних норм), частинами першою і третьою статті 85, статтями 86-1, 87, статтею 89 (щодо диких тварин), статтею 90-1 (крім порушень санітарних норм), статтями 91-1 - 91-4, статтею 95 (крім порушень санітарних норм та норм ядерної безпеки), статтею 153, статтею 167 (щодо реалізації нафтопродуктів, екологічні показники яких не відповідають вимогам стандартів, норм та правил) і статтею 188-5 цього Кодексу.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, розглядає справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Головний державний інспектор України з охорони навколишнього природного середовища та його заступники, старші державні інспектори України з охорони навколишнього природного середовища, державні інспектори України з охорони навколишнього природного середовища, головні державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя та їх заступники, головні державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища Чорного і Азовського морів та їх заступники, старші державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища, державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища відповідних територій.

(Кодекс доповнено статтею 242-1 згідно із Законом [№ 3176-12 від 04.05.93](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 8/95-ВР від 19.01.95](#), [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 352-ХІV від 23.12.98](#), [№ 1288-ХІV від 14.12.99](#), [№ 2342-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 254-ІV від 28.11.2002](#), [№ 1122-ІV від 11.07.2003](#), [№ 1254-ІV від 18.11.2003](#), [№ 1284-ІV від 18.11.2003](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 1827-VI від 21.01.2010](#), [№ 3521-VI від 16.06.2011](#), [№ 3532-VI від 16.06.2011](#), [№ 4220-VI від 22.12.2011](#); в редакції Закону [№ 5456-VI від 16.10.2012](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1602-VII від 22.07.2014](#))

[Стаття 243](#). Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про телекомунікації, поштовий зв'язок та радіочастотний ресурс (статті 144, 145, 147, 148-1 - 148-5 і 188-7).

Від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, розглядає справи про адміністративні правопорушення та накладати адміністративні стягнення мають право голова, члени комісії та уповноважені комісією посадові особи.

(Стаття 243 в редакції Законів [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 1280-ІV від 18.11.2003](#), [№ 1876-ІV від 24.06.2004](#), [№ 2299-VI від 01.06.2010](#), [№ 3610-VI від 07.07.2011](#))

[Стаття 244](#). Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі
Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства у сфері використання та охорони земель і порядку та умов ведення насінництва та розсадництва, правил технічної експлуатації самохідних сільськогосподарських машин і правил техніки безпеки під час їх експлуатації (статті 52 - 53-4, 54-56, 104-1, 108 та 188-5).

Від імені зазначеного органу розглядає справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

- 1) Головний державний інспектор сільського господарства України - штраф на громадян до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) головні державні інспектори сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, їх заступники - штраф на громадян до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 3) старші державні інспектори сільського господарства, державні інспектори сільського господарства - штраф на громадян до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Стаття 244 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-ІІІ від 05.04.2001](#); в редакції Законів [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 5462-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 244-1](#). Органи, які здійснюють державний пробірний контроль

Органи, які здійснюють державний пробірний контроль, розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням встановленого порядку виробництва, використання та реалізації дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння (частина друга статті 189-1).

Від імені органів, які здійснюють державний пробірний контроль, розглядає справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного пробірного контролю, та його заступники.

(Кодекс доповнено статтею 244-1 згідно з Указом ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#); в редакції Закону [№ 1986-ІІІ від 21.09.2000](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5463-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 244-2](#). Органи Пенсійного фонду України

Органи Пенсійного фонду України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушеннями законодавства про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, поданням недостовірних відомостей, що використовуються в реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування (стаття 165-1), та з перешкоджанням уповноваженим особам Пенсійного фонду України та його органів у проведенні перевірок (стаття 188-23).

(Кодекс доповнено статтею 244-2 згідно із Законом [№ 2704-12 від 16.10.92](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 305/95-ВР від 13.07.95](#), [№ 429-ІV від 16.01.2003](#); в редакції Закону [№ 3108-ІV від 17.11.2005](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2464-VI від 08.07.2010](#); в редакції Закону [№ 406-VII від 04.07.2013](#))

[Стаття 244-3](#). Органи державної статистики

Органи державної статистики розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням порядку подання або використання даних державних статистичних спостережень (стаття 186-3).

Від імені органів державної статистики розглядає справи і накладати адміністративні стягнення мають право керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу.

(Кодекс доповнено статтею 244-3 згідно із Законом [№ 3350-12 від 30.06.93](#); в редакції Закону [№ 1929-ІІІ від 13.07.2000](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5463-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 244-4](#). Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про захист прав громадян-споживачів (статті 155, 155-2частина друга статті 156, статті 156-1, 156-2, 156-3, 167 - стосовно правопорушень під час реалізації продукції промисловими підприємствами громадянам-споживачам (крім правопорушень щодо лікарських засобів та порушень санітарних норм), стаття

168-1 (крім правопорушень щодо лікарських засобів та порушень санітарних норм), стаття 168-2, стаття 170 - стосовно правопорушень під час транспортування, зберігання і використання продукції, призначеної для реалізації громадянам-споживачам (крім правопорушень щодо лікарських засобів та порушень санітарних норм), стаття 188-2).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу; керівник органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим у справах захисту прав споживачів та його заступники.

(Кодекс доповнено статтею 244-4 згідно із Законом [№ 3683-12 від 15.12.93](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 79/95-ВР від 01.03.95](#), [№ 23/97-ВР від 23.01.97](#), [№ 352-XIV від 23.12.98](#), [№ 1685-III від 20.04.2000](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#); в редакції Закону [№ 2443-III від 24.05.2001](#) - набирає чинності 01.09.2001 року; із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2899-IV від 22.09.2005](#), [№ 3530-VI від 16.06.2011](#), [№ 4025-VI від 15.11.2011](#), [№ 3778-VI від 22.09.2011](#), [№ 5463-VI від 16.10.2012](#), [№ 1314-VII від 05.06.2014](#), [№ 1602-VII від 22.07.2014](#), [№ 124-VIII від 15.01.2015](#))

[Стаття 244-5](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з контролю за цінами

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з контролю за цінами, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням порядку формування, встановлення та застосування цін і тарифів, а також невиконанням законних вимог посадових осіб зазначеного органу (статті 165-2, 188-3).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з контролю за цінами, розглядати справи про адміністративні правопорушення та накладати адміністративні стягнення мають право керівник зазначеного органу та уповноважені ним посадові особи.

(Кодекс доповнено статтею 244-5 згідно із Законом [№ 179/94-ВР від 22.09.94](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 860-IV від 22.05.2003](#), [№ 885-VI від 15.01.2009](#); в редакції Закону [№ 5007-VI від 21.06.2012](#); зміни до статті 244-5 див. в Законі [№ 5463-VI від 16.10.2012](#))

[Стаття 244-6](#). Органи державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду

Органи державного архітектурно-будівельного контролю розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням вимог законодавства, будівельних норм, стандартів і правил під час будівництва, порушенням законодавства під час планування та забудови територій та невиконанням законних вимог (приписів) посадових осіб органів державного архітектурно-будівельного контролю (статті 96, 96-1 (крім частин третьої - п'ятої), частини перша та друга статті 188-42).

Від імені органів державного архітектурно-будівельного контролю розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

керівники виконавчих органів з питань державного архітектурно-будівельного контролю сільських, селищних, міських рад (крім міських рад населених пунктів, які є адміністративними центрами областей, та міських рад населених пунктів з чисельністю населення понад 50 тисяч) - щодо об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними наслідками (СС1), або щодо об'єктів будівництва I та II категорій складності, розташованих у межах населених пунктів (статті 96, 96-1 (крім частин третьої - п'ятої), частини перша та друга статті 188-42);

керівники виконавчих органів з питань державного архітектурно-будівельного контролю міських рад населених пунктів, які є адміністративними центрами областей, міських рад населених пунктів з чисельністю населення понад 50 тисяч, структурних підрозділів з питань державного архітектурно-будівельного контролю Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій - щодо об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними (СС1) та середніми (СС2) наслідками, або щодо об'єктів будівництва I, II, III та IV категорій складності, розташованих у межах відповідних населених пунктів (статті 96, 96-1 (крім частин третьої - п'ятої), частини перша та друга статті 188-42);

головні інспектори будівельного нагляду центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, - щодо об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з незначними (СС1), середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками, або щодо об'єктів будівництва I, II, III, IV та V категорій складності, розташованих за межами населених пунктів і на території кількох адміністративно-територіальних одиниць, щодо об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми наслідками (СС2), або щодо об'єктів будівництва III та IV категорій складності, розташованих у межах сіл, селищ та міст (крім міст, які є адміністративними центрами областей, міст з чисельністю населення понад 50 тисяч, міст Києва та Севастополя), щодо об'єктів, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів із значними наслідками (СС3), або щодо об'єктів будівництва V категорії складності, розташованих у межах населених пунктів, а також щодо об'єктів, розташованих у межах населених пунктів, в яких не утворено органів державного архітектурно-будівельного контролю (статті 96, 96-1 (крім частин третьої - п'ятої), частини перша та друга статті 188-42).

Орган державного архітектурно-будівельного нагляду розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства з питань надання документів, необхідних для здійснення будівництва, невиконанням вимог (приписів) головних інспекторів будівельного нагляду центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду (частини третя - п'ята статті 96-1, частина третя статті 188-42).

Від імені органу державного архітектурно-будівельного нагляду розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право головні інспектори будівельного нагляду центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду (частини третя - п'ята статті 96-1, частина третя статті 188-42).

(Кодекс доповнено статтею 244-6 згідно із Законом [№ 209/94-ВР від 14.10.94](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1026-V від 16.05.2007](#), [№ 4220-VI від 22.12.2011](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 5496-VI від 20.11.2012](#), [№ 1283-VII від 29.05.2014](#); в редакції Закону [№ 320-VIII від 09.04.2015](#); текст статті 244-6 в редакції Закону [№ 1817-VIII від 17.01.2017](#))

[Стаття 244-7](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, розглядає справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172-1, 188-9 цього Кодексу.

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації, метрології та метрологічної діяльності і технічного регулювання, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу.

(Кодекс доповнено статтею 244-7 згідно із Законом [№ 79/95-ВР від 01.03.95](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 73/98-ВР від 04.02.98](#), [№ 352-XIV від 23.12.98](#), [№ 898-XIV від 09.07.99](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 5463-VI від 16.10.2012](#), [№ 1602-VII від 22.07.2014](#); в редакції Законів [№ 1314-VII від 05.06.2014](#), [№ 124-VIII від 15.01.2015](#))

[Стаття 244-8](#). Центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів
Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням обмежень, встановлених для медичних і фармацевтичних працівників під час здійснення ними професійної діяльності (стаття 44-2), з порушенням встановленого порядку взяття, переробки, зберігання, реалізації і застосування донорської крові та (або) її компонентів і препаратів (стаття 45-1), з продажем лікарських засобів без рецепта у заборонених

законодавством випадках (стаття 42-4), з недодержанням вимог стандартів, норм, правил і технічних умов під час виробництва, зберігання, транспортування, реалізації чи використання лікарських засобів (статті 167, 168-1, 170), а також з невиконанням законних вимог посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів (стаття 188-10).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері контролю якості та безпеки лікарських засобів, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: Головний державний інспектор України з контролю якості лікарських засобів та його заступники, головні державні інспектори з контролю якості лікарських засобів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві, Севастополі та їх заступники, державні інспектори з контролю якості лікарських засобів. (Кодекс доповнено статтею 244-8 згідно із Законом [№ 352-XIV від 23.12.98](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#); в редакції Закону [№ 3718-VI від 08.09.2011](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 4565-VI від 22.03.2012](#), [№ 5460-VI від 16.10.2012](#), [№ 1723-VIII від 02.11.2016](#))

[Стаття 244-9.](#) Органи Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття

Органи Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття (стаття 165-3) та перешкодженням уповноваженим особам органів Фонду у проведенні перевірок (стаття 188-23).

Від імені Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник виконавчої дирекції Фонду, його заступники, керівники робочих органів виконавчої дирекції Фонду - центру зайнятості Автономної Республіки Крим, обласних, Київського і Севастопольського міських, районних, міськрайонних, міських та районних у містах центрів зайнятості та їх заступники.

(Кодекс доповнено статтею 244-9 згідно із Законом [№ 429-IV від 16.01.2003](#); текст статті 244-9 в редакції Закону [№ 2464-VI від 08.07.2010](#))

[Стаття 244-10.](#) Органи Фонду соціального страхування України

Органи Фонду соціального страхування України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності (стаття 165-4), про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності (стаття 165-5), а також перешкодженням уповноваженим особам органів Фонду соціального страхування України у здійсненні перевірок (стаття 188-23).

Від імені Фонду соціального страхування України розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник виконавчої дирекції Фонду, його заступники, керівники робочих органів виконавчої дирекції Фонду та їх заступники.

(Кодекс доповнено статтею 244-10 згідно із Законом [№ 429-IV від 16.01.2003](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 435-V від 12.12.2006](#), [№ 2464-VI від 08.07.2010](#); в редакції Закону [№ 77-VIII від 28.12.2014](#)) (Статтю 244-11 виключено на підставі Закону [№ 77-VIII від 28.12.2014](#))

[Стаття 244-12.](#) Органи державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки

Органи державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням правил і норм ядерної та радіаційної безпеки (стаття 95), а також з невиконанням законних вимог (приписів) посадових осіб органів державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки (стаття 188-18).

Від імені органів державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Головний державний інспектор з ядерної та радіаційної безпеки України, його заступники.

(Кодекс доповнено статтею 244-12 згідно із Законом [№ 1284-IV від 18.11.2003](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1393-VI від 21.05.2009](#))

[Стаття 244-13.](#) Органи центрального органу виконавчої влади з державного енергетичного нагляду

Органи центрального органу виконавчої влади з державного енергетичного нагляду розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 95-1 і 188-20.

Від імені органів центрального органу виконавчої влади з державного енергетичного нагляду розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

- 1) головний інспектор з державного енергетичного нагляду та його заступники - попередження або штраф на громадян, працівників або посадових осіб до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) старші інспектори з державного енергетичного нагляду - попередження або штраф на громадян, працівників або посадових осіб до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 3) інспектори з державного енергетичного нагляду - попередження або штраф на громадян, працівників або посадових осіб до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

(Кодекс доповнено статтею 244-13 згідно із Законом [№ 2598-IV від 31.05.2005](#); в редакції Закону [№ 3830-VI від 06.10.2011](#) - зміна вводить в дію з дня набрання чинності Указом Президента України про утворення відповідного центрального органу виконавчої влади з державного енергетичного нагляду в системі центральних органів виконавчої влади) (Статтю 244-14 виключено на підставі Закону [№ 3830-VI від 06.10.2011](#) - зміна вводить в дію з дня набрання чинності Указом Президента України про утворення відповідного центрального органу виконавчої влади з державного енергетичного нагляду в системі центральних органів виконавчої влади) (Статтю 244-15 виключено на підставі Закону [№ 1540-VIII від 22.09.2016](#))

[Стаття 244-16.](#) Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства, що регулює фінансові механізми здійснення інвестицій у будівництво житла (стаття 166-13), а також із невиконанням законних вимог посадових осіб національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (стаття 188-29).

Від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право голова, інші члени комісії, а також уповноважені комісією посадові особи.

(Кодекс доповнено статтею 244-16 згідно із Законом [№ 692-VI від 18.12.2008](#); в редакції Закону [№ 3610-VI від 07.07.2011](#))

[Стаття 244-17.](#) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням вимог законодавства на ринку цінних паперів (статті 163, 163-5, 163-6, частина перша статті 163-7, статті 163-8 - 163-11, 188-30).

Від імені Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, члени Комісії та уповноважені Комісією посадові особи.

(Кодекс доповнено статтею 244-17 згідно із Законом [№ 801-VI від 25.12.2008](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 3610-VI від 07.07.2011](#), [№ 4025-VI від 15.11.2011](#))

[Стаття 244-18.](#) Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, розглядає справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 188-36.

Від імені національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Голова та члени Комісії.

(Кодекс доповнено статтею 244-18 згідно із Законом [№ 2479-VI від 09.07.2010](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 3610-VI від 07.07.2011](#), [№ 1540-VIII від 22.09.2016](#))

[Стаття 244-19](#). Органи ринкового нагляду

Органи ринкового нагляду розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про ринковий нагляд і загальну безпечність продукції (стаття 188-37).

Від імені органів ринкового нагляду розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право:

керівники центральних органів виконавчої влади, які здійснюють ринковий нагляд, та їх заступники;

керівники територіальних органів центральних органів виконавчої влади, які здійснюють ринковий нагляд, в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі та їх заступники.

(Кодекс доповнено статтею 244-19 згідно із Законом [№ 2735-VI від 02.12.2010](#))

[Стаття 244-20](#). Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері метрологічного нагляду

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері метрологічного нагляду, розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням законодавства про метрологію та метрологічну діяльність (статті 171, 171-1, 172 і 188-44).

Від імені центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері метрологічного нагляду, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері метрологічного нагляду, його заступники, а також інші уповноважені керівником посадові особи цього органу.

(Кодекс доповнено статтею 244-20 згідно із Законом [№ 1314-VII від 05.06.2014](#))

[Стаття 244-21](#). Органи державної виконавчої служби

Органи державної виконавчої служби розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з невиконанням законних вимог державного виконавця (стаття 188-13).

Від імені органів державної виконавчої служби розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право начальники органів державної виконавчої служби, яким безпосередньо підпорядковані державні виконавці.

(Кодекс доповнено статтею 244-21 згідно із Законом [№ 1404-VIII від 02.06.2016](#))

Розділ IV. ПРОВАДЖЕННЯ В СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Глава 18

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ

[Стаття 245](#). Завдання провадження в справах про адміністративні правопорушення

Завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

(Стаття 245 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 246](#). Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення

Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення в органах (посадовими особами), уповноважених розглядати справи про адміністративні правопорушення, визначається цим Кодексом та іншими законами України.

Порядок провадження в справах про адміністративні правопорушення в районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судах визначається цим Кодексом та іншими законами України.

(Стаття 246 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 247](#). Обставини, що виключають провадження в справі про адміністративне правопорушення

Провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за таких обставин:

- 1) відсутність події і складу адміністративного правопорушення;
- 2) недосягнення особою на момент вчинення адміністративного правопорушення шістнадцятирічного віку;
- 3) неосудність особи, яка вчинила протиправну дію чи бездіяльність;
- 4) вчинення дії особою в стані крайньої необхідності або необхідної оборони;
- 5) видання акта амністії, якщо він усуває застосування адміністративного стягнення;
- 6) скасування акта, який встановлює адміністративну відповідальність;
- 7) закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 цього Кодексу;
- 8) наявність по тому самому факту щодо особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, постанови компетентного органу (посадової особи) про накладення адміністративного стягнення, або некасованої постанови про закриття справи про адміністративне правопорушення, а також повідомлення про підозру особи у кримінальному провадженні по даному факту;
- 9) смерть особи, щодо якої було розпочато провадження в справі.

(Стаття 247 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 4652-VI від 13.04.2012](#))

[Стаття 248](#). Розгляд справи про адміністративне правопорушення на засадах рівності громадян

Розгляд справи про адміністративне правопорушення здійснюється на засадах рівності перед законом і органом (посадовою особою), який розглядає справу, всіх громадян незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мови та інших обставин.

(Стаття 248 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 249](#). Відкритий розгляд справи про адміністративне правопорушення

Справа про адміністративне правопорушення розглядається відкрито, крім справ про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), та випадків, коли це суперечить інтересам охорони державної таємниці.

З метою підвищення виховної і запобіжної ролі провадження в справах про адміністративні правопорушення такі справи можуть розглядатися безпосередньо в трудових колективах, за місцем навчання або проживання порушника.

(Стаття 249 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1703-IV від 11.05.2004](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 250](#). Прокурорський нагляд за виконанням законів при провадженні в справах про адміністративні правопорушення

Прокурор, заступник прокурора, здійснюючи нагляд за додержанням і правильним застосуванням законів при провадженні в справах про адміністративне правопорушення має право: порушувати провадження в справі про адміністративне правопорушення; знайомитися з матеріалами справи; перевіряти законність дій органів (посадових осіб) при провадженні в справі; брати участь у розгляді справи; заявляти клопотання; давати висновки з питань, що виникають під час розгляду справи; перевіряти правильність застосування відповідними органами

(посадовими особами) заходів впливу за адміністративні правопорушення; вносити подання, оскаржувати постанову і рішення по скарзі в справі про адміністративне правопорушення, а також вчиняти інші передбачені законом дії.

При провадженні у справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172-4 - 172-9, 172-9-2-цього Кодексу, участь прокурора у розгляді справи судом є обов'язковою.

(Стаття 250 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2857-12 від 15.12.92](#), [№ 3207-VI від 07.04.2011](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 221-VII від 18.04.2013](#), [№ 2059-VIII від 23.05.2017](#))

[Стаття 251](#). Докази

Доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі або в режимі фотозйомки (відеозапису), які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху та паркування транспортних засобів, актом огляду та тимчасового затримання транспортного засобу, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

(Стаття 251 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 252](#). Оцінка доказів

Орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю.

(Стаття 252 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 253](#). Передача матеріалів прокурору, органу досудового розслідування

Якщо при розгляді справи орган (посадова особа) прийде до висновку, що в порушенні є ознаки кримінального правопорушення, він передає матеріали прокурору або органу досудового розслідування.

(Стаття 253 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 762-IV від 15.05.2003](#); в редакції Закону [№ 4652-VI від 13.04.2012](#))

Глава 19

ПРОТОКОЛ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ

[Стаття 254](#). Складення протоколу про адміністративне правопорушення

Про вчинення адміністративного правопорушення складається [протокол](#) уповноваженими на те посадовою особою або представником громадської організації чи органу громадської самодіяльності.

Протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту виявлення особи, яка вчинила правопорушення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.

[Протокол](#) не складається у випадках, передбачених статтею 258 цього Кодексу.

(Стаття 254 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 767-VII від 23.02.2014](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

[Стаття 255](#). Особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення

У справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати:

1) уповноважені на те посадові особи:

органів внутрішніх справ (Національної поліції) (частина перша статті 44, статті 44-1, 46-1, 46-2, 51, 51-2, 88-1, 89, 92, частина перша статті 106-1, стаття 106-2, частини четверта і сьома статті 121, частина четверта статті 122, статті 122-2, 122-4, 122-5, частини друга і третя статті 123, стаття 124, частина третя статті 126, частина четверта статті 127, статті 127-1, 130, частина третя статті 133, стаття 135-1, стаття 136 (про порушення на автомобільному транспорті), стаття 139, частина четверта статті 140, статті 148, 151, 152, 154, 155, 155-2 - 156-2, 159, 160, 162 - 162-3, 164 - 164-11, 164-15, 164-16, 165-1, 165-2, 166-14 - 166-18, 172-4 - 172-9, 172-9-2, 173 - 173-2, 174, стаття 175-1 (за винятком порушень, вчинених у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 176, 177, 178 - 181-1, 182 - 183-1, частини перша - третя, сьома статті 184, статті 184-1 - 185-2, 185-4 - 185-9, 186, 186-1, 186-3, 186-5 - 187, 188-28, 188-47, 189 - 195-6, статті 204-1, 206-1, 212-6, 212-7, 212-8, 212-10, 212-12, 212-13, 212-14, 212-19, 212-20);

органів державного нагляду у сфері пожежної і техногенної безпеки (статті 164, 183, 188-16);

органів охорони здоров'я (статті 45, 46, 46-2, стаття 183 - щодо завідомо неправдивого виклику швидкої медичної допомоги);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 956-V від 19.04.2007](#))

органів охорони культурної спадщини (статті 92, 188-33);

органів державного енергонагляду (стаття 103-1);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері енергозбереження (статті 98, 101-103, 188-14);

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті (статті 136, 141, 142, 164 - в частині, що стосується правопорушень у галузі господарської діяльності, пов'язаної з перевезенням пасажирів і вантажів);

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (стаття 136);

національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації (статті 144 - 148-5, 164 (у частині, що стосується порушення порядку провадження господарської діяльності в галузі зв'язку), 188-7;

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів (статті 42-2, 156, 164-6, 164-7);

фінансових органів (статті 164, 164-1);

підприємств і організацій, у віданні яких є електричні мережі (статті 99, 103-1);

підприємств і організацій, які експлуатують магістральні трубопроводи (стаття 138);

органів державної санітарно-епідеміологічної служби (статті 42-1, 42-2, 188-22);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпеки та окремих показників якості харчових продуктів,

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини, уповноважених підрозділів

ветеринарної міліції (статті 42-1, 42-2, 107, 166-22, 188-22);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю (частини перша - четверта, сьома статті 41, статті 41-1 - 41-3, 188-1);

лабораторій радіаційного контролю міністерств і відомств України, організацій споживчої кооперації (стаття 42-2);

державних органів реєстрації актів цивільного стану (стаття 212-1);

органів Антимонопольного комітету України (статті 164-3, 166-1 - 166-4);

органів управління кінематографією (стаття 164-6 - в частині демонстрування і розповсюдження фільмів без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів у кіно- і відеомережі; стаття 164-7 - в частині порушення умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів у кіно- і відеомережі; стаття 164-8 - в частині недотримання квоти демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу в кіно- і відеомережі; стаття 186-7 - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника аудіо-, візуальної, аудіовізуальної продукції);

органів Державної прикордонної служби України (частини друга, четверта і п'ята статті 85, статті 92, частина четверта статті 185-3, 185-10, 191, 204-1, 206-1);

Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, її представники в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (стаття 164-6 - в частині демонстрування і розповсюдження фільмів без державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів на каналах мовлення телебачення України; стаття 164-7 - в частині порушення умов розповсюдження і демонстрування фільмів, передбачених державним посвідченням на право розповсюдження і демонстрування фільмів на каналах мовлення телебачення України; стаття 164-8 - в частині недотримання квоти демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу на каналах мовлення телебачення України; стаття 212-9 - в частині порушення порядку ведення передвиборної агітації, агітації під час підготовки і проведення референдуму, порядку участі в інформаційному забезпеченні виборів з використанням електронних (аудіовізуальних) засобів масової інформації; стаття 212-11 - в частині ненадання можливості оприлюднити відповідь щодо інформації, поширеної стосовно суб'єкта виборчого процесу електронним (аудіовізуальним) засобом масової інформації);

органів Служби безпеки України (стаття 164 (у частині, що стосується правопорушень у галузі господарської діяльності, ліцензії на проведення якої видає ця Служба), статті 172-4 - 172-9, 195-5, 212-2 (крім пункту 9 частини першої), 212-5 і 212-6);

(Зміни до абзацу пункту 1 частини першої статті 255, які набирають чинності після початку діяльності Національного агентства з питань запобігання корупції, див. в Законі [№ 198-VIII від 12.02.2015](#))

органів Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України (стаття 164 (у частині, що стосується правопорушень у галузі господарської діяльності, ліцензії на проведення якої видає ця Служба), пункт 9 частини першої статті 212-2 та стаття 188-31);

органів державної податкової служби (статті 51-2, 155-1, 162-1, 162-2, 163-1 - 163-4, 163-12, 164, 164-5, 164-16, 166-16, 166-17, 177-2, 204-3);

органів рибохорони (частини четверта і п'ята статті 85, статті 85-1, 88-1, 90, стаття 164 - в частині порушення порядку провадження господарської діяльності, пов'язаної з добуванням і використанням риби та інших водних живих ресурсів);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства (частини друга і п'ята статті 85, статті 85-1, 88-1, 90);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів (частини друга, четверта та п'ята статті 85, статті 85-1, 88, 88-1, 88-2, 90, 91, 91-5, 164 - в частині порушення порядку провадження господарської діяльності, пов'язаної з раціональним використанням, відтворенням та охороною природних ресурсів (земля, надра, поверхневі води, атмосферне повітря, тваринний та рослинний світ, природні ресурси територіальних вод, континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони України, добування і використання риби та інших водних живих ресурсів), поводження з відходами (крім поводження з радіоактивними відходами), небезпечними хімічними речовинами, пестицидами та агрохімікатами, порушення вимог законодавства у сфері оцінки впливу на довкілля; центрального органу виконавчої влади з питань цивільної авіації (частина друга статті 112, частина третя статті 133);

Комісії з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (стаття 188-51);

органів, що здійснюють контроль за видобутком дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння (частина перша статті 189-1);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 1648-VII від 14.08.2014](#)) (Абзац тридцять третій пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 4220-VI від 22.12.2011](#))

Національного банку України (статті 163-12, стаття 166-8 (у частині, що стосується правопорушень у галузі банківської діяльності та банківських операцій);

органів державного фінансового контролю (статті 163-12, 164-12, 164-14);

Рахункової палати (статті 164-12, 164-14, частини п'ята і шоста статті 188-19);

органів управління архівною справою і діловодством (стаття 92-1, стаття 186-7 - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника аудіо-, візуальної, аудіовізуальної продукції);

служби державної охорони природно-заповідного фонду України (частини друга, четверта і п'ята статті 85, статті 90, 91);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 5459-VI від 16.10.2012](#))

органів управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України (про правопорушення, вчинені військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків, - стаття 44, частини друга і третя статті 123, статті 172-10 - 172-20, 173, 174, 178, 182, 184-1, 185 і 185-7);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного експортного контролю (статті 188-17, 212-4);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 2258-VI від 18.05.2010](#)) (Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 2258-VI від 18.05.2010](#))

органів виконавчої влади, що проводять реєстрацію друкованого засобу масової інформації (стаття 186-6);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

відділу контролю Апарату Верховної Ради України (частини перша-четверта статті 188-19);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 424-V від 01.12.2006](#))

підприємств і організацій, у віданні яких є об'єкти електроенергетики (стаття 185-12);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну регуляторну політику, політику з питань нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, ліцензування та дозвільної системи у сфері господарської діяльності та дерегуляції господарської діяльності (статті 166-10, 166-12, 166-21, 166-24, 188-38, 188-45);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері страхового фонду документації (стаття 188-25);

органів і установ виконання покарань та слідчих ізоляторів (стаття 188);

суб'єктів державного фінансового моніторингу (стаття 166-9, частина шоста статті 166-11, стаття 188-34);

адміністрацій історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій (стаття 92);

Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (статті 163-7, 163-12);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі (стаття 188-27);

міських рад міст обласного або республіканського Автономної Республіки Крим значення (їх виконавчих органів), районних і районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій - державні адміністратори (частина друга статті 166-10 - в частині порушення місцевим дозвільним органом строків прийняття рішення про видачу документа дозвільного характеру);

центрального органу виконавчої влади із забезпечення реалізації державної правової політики та його територіальних органів (стаття 188-41);

національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (стаття 166-8 (у частині, що стосується правопорушень у галузі діяльності з надання фінансових послуг, ліцензії (дозволи) на проведення якої видає цей орган);

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері метрологічного нагляду (стаття 171-2);

спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань реалізації державної політики у сфері телебачення і радіомовлення, інформаційній та видавничій сферах (стаття 186-7 - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника видань, стаття 212-9 - в частині порушення порядку ведення передвиборної агітації, агітації під час підготовки і проведення референдуму, порядку участі в інформаційному забезпеченні виборів з використанням друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств, стаття 212-11 - в частині ненадання можливості оприлюднити відповідь щодо інформації, поширеної стосовно суб'єкта виборчого процесу друкованим засобом масової інформації чи інформаційним агентством);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 383-VII від 03.07.2013](#))

органів залізничного транспорту (частини друга і третя статті 123);

(Абзац пункту 1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 5411-VI від 02.10.2012](#))

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (частини перша, друга, дев'ята та десята статті 166-6, частини перша - п'ята статті 166-11);

Національного агентства з питань запобігання корупції (статті 172-4 - 172-9, 172-9-2, 188-46, 212-15, 212-21);

Національного антикорупційного бюро України (стаття 185-13);

центрального органу виконавчої влади, що формує та реалізує державну політику у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, та його територіальних органів (стаття 166-23);

Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів (стаття 188-48);

територіальних органів і територіальних підрозділів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб (частина четверта статті 185-3);

центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері оздоровлення та відпочинку дітей (стаття 166-25);

органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань (стаття 183-2);

органів опіки та піклування (частини п'ята і шоста статті 184, стаття 188-50);

2) посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами (а у населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчими органами, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад (частини перша - четверта статті 41, статті 96-2, 103-1, 103-2, 103-3, 104, частина перша статті 106-1, статті 106-2, 127-2, 149 - 152, частини третя - п'ята статті 152-1, статті 154, 155, 155-2, 156, 156-1, 156-2, 159 - 160, стаття 175-1 (за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради), статті 183, 185-1, 186-5, 197, 198);

(Пункт 2-1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 320-VIII від 09.04.2015](#))

2-2) голова, заступник голови, секретар, інші члени виборчої комісії, комісії з референдуму (статті 212-7, 212-9, 212-11 - 212-20);

2-3) кандидати, уповноважені особи, офіційні спостерігачі (статті 212-16 - 212-18, 212-20)";

2-4) посадові особи, уповноважені на те обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями (стаття 149-1);

2-5) посадові особи, уповноважені на те місцевими державними адміністраціями (статті 96-2, 197, 198);

3) власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган (статті 51, 179);

(Пункт 4 частини першої статті 255 виключено на підставі Кодексу [№ 3393-VI від 19.05.2011](#))

5) працівники, які здійснюють охорону підприємств, установ, організацій (стаття 179);

6) приватні виконавці (стаття 188-13 - у частині, що стосується невиконання законних вимог приватного виконавця);

7) секретар судового засідання, секретар суду (стаття 185-5, частина перша статті 185-6);

(Пункт 7-1 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#))

7-1) судовий розпорядник (частини перша, друга, третя та п'ята статті 185-3);

(До частини першої статті 255 включено пункт 7-1 згідно із Законом [№ 767-VII від 23.02.2014](#))

8) слідчий (частина четверта статті 184, статті 185-4, 185-11);

8-1) уповноважені особи секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або представники Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (статті 188-39, 188-40, 212-3 (крім порушень права на інформацію відповідно до Закону України "[Про адвокатуру та адвокатську діяльність](#)"));

9) представники громадських організацій або органів громадської самодіяльності:

член громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону (статті 92, 148, 152, 154, 160, 175-1, 179, 185-7, 186-2, 186-4);

члени громадських організацій осіб з інвалідністю (частини друга, третя і четверта статті 152-1);

громадський інспектор Українського товариства охорони пам'яток історії та культури (стаття 92);

(Абзац пункту 9 частини першої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 2558-VI від 23.09.2010](#))

громадський інспектор з охорони довкілля (частина четверта статті 85, статті 88-1, 91);

9-1) голова ради адвокатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя або уповноважений радою член ради адвокатів (стаття 212-3 - у частині, що стосується порушення права на інформацію відповідно до Закону України "[Про адвокатуру та адвокатську діяльність](#)");

9-2) голова, заступник голови Вищої ради правосуддя (стаття 188-32);

9-3) голова, заступник голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (стаття 188-35 (у частині невиконання законних вимог Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або її члена);

9-4) голова, заступник голови Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів (стаття 188-35 (у частині невиконання законних вимог Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів або її члена);

9-5) уповноважені особи Секретаріату Конституційного Суду України (стаття 188-49);

10) державні інспектори з питань інтелектуальної власності (статті 51-2, 164-9, 164-13, 164-17, 164-18, стаття 186-7 - у частині недоставляння або порушення строку доставляння обов'язкового безоплатного примірника патентних документів);

11) прокурор (статті 172-4 - 172-20, 185-4, 185-8, 185-11);

(Зміни до пункту 11 частини першої статті 255 додатково див. в Законі [№ 198-VIII від 12.02.2015](#))(Зміни до абзацу пункту 1 частини першої

статті 255, які набирають чинності після початку діяльності Національного агентства з питань запобігання корупції, див. в Законі [№ 198-VIII від 12.02.2015](#))

12) державні інспектори сільського господарства (стаття 51-2);

13) державні інспектори з плеємної справи у тваринництві (стаття 107-1);

14) командири (начальники) військових частин (установ, закладів), командири підрозділів, які уповноважені на те командирами (начальниками) військових частин (установ, закладів) (статті 172-10 - 172-20).

У справах про адміністративні правопорушення, розгляд яких віднесено до відання органів, зазначених у статтях 222 - 244-21 цього Кодексу, протоколи про правопорушення мають право складати уповноважені на те посадові особи цих органів. Крім того, протоколи про адміністративні правопорушення мають право складати:

1) посадові особи органів, що здійснюють контроль за використанням нафтопродуктів у промисловості та сільському господарстві (стаття 161);

2) член громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону (стаття 202);

3) інспектор з безпеки на морському та річковому транспорті (частини перша, третя, четверта і п'ята статті 116, частина друга статті 116-1, частина третя статті 116-2, частина перша статті 117, стаття 118, частина третя статті 129, частини третя і четверта статті 130);

4) громадський лісовий інспектор (статті 63, 64-70, 73, 76, 77);

(Пункт 5 частини другої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 2558-VI від 23.09.2010](#))(Пункт 6 частини другої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 2558-VI від 23.09.2010](#))

7) громадський інспектор з охорони довкілля (статті 48, 63 - 70, 73, 76 - 77-1, 78, 82, частини перша і третя статті 85, стаття 89 (щодо диких тварин), статті 91-4, 153);

7-1) громадський інспектор сільського господарства (статті 52 - 53-1, 53-3, 53-4);

(Пункт 8 частини другої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 2558-VI від 23.09.2010](#))

9) посадові особи органів залізничного транспорту (частина перша статті 123);

10) працівники відомчої, сільської пожежної охорони та члени добровільних пожежних дружин (команд), протипожежних об'єднань громадян (статті 120, 175, 188-8);

11) посадові особи військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України (про правопорушення, вчинені військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, - частина четверта статті 122, стаття 122-2, частина третя статті 123, стаття 124, частини перша і друга статті 130, а також про всі порушення правил дорожнього руху, вчинені особами (крім військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів під час проходження зборів), які керують транспортними засобами Збройних Сил України та інших військових формувань);

(Пункт 12 частини другої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#))(Пункт 13 частини другої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 2787-III від 15.11.2001](#))(Пункт 14 частини другої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 5456-VI від 16.10.2012](#))(Зміни до пункту 14 частини другої статті 255 див. в Законі [№ 5459-VI від 16.10.2012](#))(Пункт 15 частини другої статті 255 виключено на підставі Закону [№ 548-IV від 20.02.2003](#))

16) посадові особи органів Державної прикордонної служби України (частини перша і третя статті 85, статті 121-1, 195, частина перша статті 203, статті 204, 205, 206);

17) державні інспектори сільського господарства (стаття 104-1);

18) посадові особи національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (стаття 188-36);

19) особи, уповноважені на проведення перевірок під час здійснення ними архітектурно-будівельного контролю (статті 96, 96-1 (крім частин третьої і п'ятої), частини перша та друга статті 188-42);

20) егері та посадові особи користувачів мисливських угідь, уповноважених на охорону державного мисливського фонду (статті 65, 65-1, 66, 72, 73, 77, 77-1, частини перша і третя статті 85);

21) державні виконавці (статті 183-1, 188-13 - у частині, що стосується невиконання законних вимог державного виконавця);

22) члени громадських організацій осіб з інвалідністю (частина шоста статті 152-1);

23) посадові особи органів Служби безпеки України (статті 203-1 і 204-4).

У випадках, прямо передбачених законом, протоколи про адміністративні правопорушення можуть складати також посадові особи інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування і представники органів самоорганізації населення.

(Стаття 255 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 2444-11 від 27.06.86](#), [№ 3282-11 від 19.12.86](#), [№ 3690-11 від 12.03.87](#), [№ 4134-11 від 12.06.87](#), [№ 4135-11 від 12.06.87](#), [№ 4452-11 від 21.08.87](#), [№ 4982-11 від 25.11.87](#), [№ 6347-11 від 03.08.88](#), [№ 7445-11 від 27.04.89](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 8411-11 від 23.11.89](#), [№ 8710-11 від 19.01.90](#), [№ 8711-11 від 19.01.90](#), [№ 9082-11 від 20.04.90](#), [№ 9166-11 від 04.05.90](#), [№ 9280-11 від 14.05.90](#), [№ 647-12 від 18.01.91](#), [№ 661-12 від 28.01.91](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1413-12 від 09.08.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 1255-12 від 25.06.91](#), [№ 2354-12 від 15.05.92](#), [№ 2547-12 від 07.07.92](#), [№ 2704-12 від 16.10.92](#), [№ 2857-12 від 15.12.92](#), [№ 2977-12 від 03.02.93](#), [№ 2992-12 від 04.02.93](#), [№ 3039-12 від 03.03.93](#), [№ 3134-12 від 22.04.93](#), [№ 3176-12 від 04.05.93](#), [№ 3350-12 від 30.06.93](#), [№ 3582-12 від 11.11.93](#), [№ 3683-12 від 15.12.93](#), [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 3888-12 від 23.12.94](#), [№ 3890-12 від 28.01.94](#), [№ 4040-12 від 25.02.94](#), [№ 4044-12 від 25.02.94](#), [№ 155/94-ВР від 29.07.94](#), [№ 179/94-ВР від 22.09.94](#), [№ 209/94-ВР від 14.10.94](#), [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 8/95-ВР від 19.01.95](#), [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 75/95-ВР від 28.02.95](#), [№ 79/95-ВР від 01.03.95](#), [№ 123/95-ВР від 05.04.95](#), [№ 296/95-ВР від 11.07.95](#), [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 323/96-ВР від 12.07.96](#), [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 489/96-ВР від 13.11.96](#), [№ 497/96-ВР від 14.11.96](#), [№ 23/97-ВР від 23.01.97](#), [№ 308/97-ВР від 04.06.97](#), [№ 651/97-ВР від 19.11.97](#), [№ 666/97-ВР від 21.11.97](#), [№ 210/98-ВР від 24.03.98](#), [№ 352-XIV від 23.12.98](#), [№ 444-XIV від 18.02.99](#), [№ 557-XIV від 24.03.99](#), [№ 812-XIV від 02.07.99](#), [№ 998-XIV від 16.07.99](#), [№ 1080-XIV від 21.09.99](#), [№ 1381-XIV від 13.01.2000](#), [№ 1580-III від 23.03.2000](#), [№ 1685-III від 20.04.2000](#), [№ 1744-III від 18.05.2000](#), [№ 1986-III від 21.09.2000](#), [№ 2056-III від 19.10.2000](#), [№ 2247-III від 18.01.2001](#), в редакції Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#), із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2350-III від 05.04.2001](#), [№ 2359-III від 05.04.2001](#), [№ 2360-III від 05.04.2001](#), [№ 2362-III від 05.04.2001](#), [№ 2550-III від 21.06.2001](#), [№ 2703-III від 20.09.2001](#), [№ 2747-III від 04.10.2001](#), [№ 2787-III від 15.11.2001](#), [№ 2888-III від 13.12.2001](#), [№ 2953-III від 17.01.2002](#), [№ 3048-III від 07.02.2002](#), [№ 394-IV від 26.12.2002](#), [№ 249-IV від 28.11.2002](#) - набирає чинності 11.06.2003 року, [№ 429-IV від 16.01.2003](#), [№ 548-IV від 20.02.2003](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#) - набуває чинності 01.08.2003 року, [№ 666-IV від 03.04.2003](#), [№ 676-IV від 03.04.2003](#), [№ 743-IV від 15.05.2003](#), [№ 749-IV від 15.05.2003](#), [№ 759-IV від 15.05.2003](#), [№ 1107-IV від 10.07.2003](#), [№ 1128-IV від 11.07.2003](#), [№ 1284-IV від 18.11.2003](#), [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 1410-IV від 03.02.2004](#), [№ 1703-IV від 11.05.2004](#), [№ 1805-IV від 17.06.2004](#), [№ 2188-IV від 18.11.2004](#), [№ 2322-IV від 12.01.2005](#), [№ 2600-IV від 31.05.2005](#), [№ 2598-IV від 31.05.2005](#), [№ 2635-IV від 02.06.2005](#), [№ 2806-IV від 06.09.2005](#), [№ 2899-IV від 22.09.2005](#), [№ 3078-IV від 15.11.2005](#), [№ 3201-IV від 15.12.2005](#), [№ 3349-IV від 17.01.2006](#), [№ 3475-IV від 23.02.2006](#), [№ 3504-IV від 23.02.2006](#), [№ 424-V від 01.12.2006](#), [№ 577-V від 11.01.2007](#), [№ 622-V від 08.02.2007](#), [№ 695-V від 22.02.2007](#), [№ 956-V від 19.04.2007](#), [№ 1033-V від 17.05.2007](#), [№ 271-VI від 15.04.2008](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 801-VI від 25.12.2008](#), [№ 885-VI від 15.01.2009](#), [№ 1180-VI від 19.03.2009](#), [№ 1254-VI від 14.04.2009](#), [№ 1386-VI від 21.05.2009](#), [№ 1508-VI від 11.06.2009](#), [№ 1825-VI від 21.01.2010](#), [№ 1827-VI від 21.01.2010](#), [№ 2181-VI від 13.05.2010](#), [№ 2258-VI від 18.05.2010](#), [№ 2299-VI від 01.06.2010](#), [№ 2374-VI від 29.06.2010](#), [№ 2430-VI від 06.07.2010](#), [№ 2453-VI від 07.07.2010](#), [№ 2479-VI від 09.07.2010](#), [№ 2511-VI від 09.09.2010](#), [№ 2518-VI від 09.09.2010](#), [№ 2558-VI від 23.09.2010](#), [№ 2677-VI від 04.11.2010](#), [№ 2735-VI від 02.12.2010](#), [№ 2808-VI від 21.12.2010](#), [№ 2947-VI від 13.01.2011](#), [№ 3045-VI від 17.02.2011](#), [№ 3161-VI від 17.03.2011](#), [№ 3163-VI від 17.03.2011](#), [№ 3207-VI від 07.04.2011](#), [№ 3261-VI від 21.04.2011](#), [№ 3384-VI від 19.05.2011](#), Кодексом [№ 3393-VI від 19.05.2011](#), Законами

[№ 3454-VI від 02.06.2011](#), [№ 3521-VI від 16.06.2011](#), [№ 3565-VI від 05.07.2011](#), [№ 3610-VI від 07.07.2011](#), [№ 3720-VI від 08.09.2011](#), [№ 4025-VI від 15.11.2011](#), [№ 4220-VI від 22.12.2011](#), [№ 4319-VI від 12.01.2012](#), [№ 4444-VI від 23.02.2012](#), [№ 4452-VI від 23.02.2012](#), [№ 4652-VI від 13.04.2012](#), [№ 4950-VI від 07.06.2012](#), [№ 5076-VI від 05.07.2012](#), [№ 5284-VI від 18.09.2012](#), [№ 5411-VI від 02.10.2012](#), [№ 5456-VI від 16.10.2012](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 5460-VI від 16.10.2012](#), [№ 5461-VI від 16.10.2012](#), [№ 5462-VI від 16.10.2012](#), [№ 5463-VI від 16.10.2012](#), [№ 5496-VI від 20.11.2012](#), [№ 5502-VI від 20.11.2012](#), [№ 5518-VI від 06.12.2012](#), [№ 221-VII від 18.04.2013](#), [№ 383-VII від 03.07.2013](#), [№ 709-VII від 21.11.2013](#), [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 767-VII від 23.02.2014](#); [№ 1261-VII від 13.05.2014](#), [№ 1283-VII від 29.05.2014](#), [№ 1314-VII від 05.06.2014](#), [№ 1600-VII від 22.07.2014](#), [№ 1602-VII від 22.07.2014](#), [№ 1648-VII від 14.08.2014](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 1700-VII від 14.10.2014](#), [№ 1701-VII від 14.10.2014](#), [№ 77-VIII від 28.12.2014](#), [№ 158-VIII від 05.02.2015](#), [№ 193-VIII від 12.02.2015](#), [№ 198-VIII від 12.02.2015](#), [№ 320-VIII від 09.04.2015](#), [№ 322-VIII від 09.04.2015](#), [№ 530-VIII від 17.06.2015](#), [№ 576-VIII від 02.07.2015](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 597-VIII від 14.07.2015](#), [№ 649-VIII від 17.07.2015](#), [№ 731-VIII від 08.10.2015](#), [№ 734-VIII від 03.11.2015](#), [№ 772-VIII від 10.11.2015](#), [№ 834-VIII від 26.11.2015](#), [№ 888-VIII від 10.12.2015](#), [№ 922-VIII від 25.12.2015](#) - щодо введення в дію зміни див. пункт 1 розділу IX Закону [№ 922-VIII від 25.12.2015](#); [№ 1379-VIII від 19.05.2016](#), [№ 1404-VIII від 02.06.2016](#), [№ 1540-VIII від 22.09.2016](#), [№ 1666-VIII від 06.10.2016](#), [№ 1727-VIII від 03.11.2016](#), [№ 1742-VIII від 15.11.2016](#), [№ 1774-VIII від 06.12.2016](#), [№ 1798-VIII від 21.12.2016](#), [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#), [№ 1977-VIII від 23.03.2017](#), [№ 1982-VIII від 23.03.2017](#), [№ 2059-VIII від 23.05.2017](#), [№ 2081-VIII від 06.06.2017](#), [№ 2109-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2118-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2119-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2120-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2136-VIII від 13.07.2017](#), [№ 2234-VIII від 07.12.2017](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#), [№ 2444-VIII від 22.05.2018](#), [№ 2475-VIII від 03.07.2018](#), [№ 2505-VIII від 12.07.2018](#))

[Стаття 256](#). Зміст протоколу про адміністративне правопорушення

У протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Якщо правопорушенням заподіяно матеріальну шкоду, про це також зазначається в протоколі.

Протокол підписується особою, яка його склала, і особою, яка притягається до адміністративної відповідальності; при наявності свідків і потерпілих протокол може бути підписано також і цими особами.

У разі відмови особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу, в ньому робиться запис про це. Особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу, а також викласти мотиви свого відмовлення від його підписання.

При складенні протоколу особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, роз'яснюються його права і обов'язки, передбачені статтею 268 цього Кодексу, про що робиться відмітка у протоколі.

(Стаття 256 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 767-VII від 23.02.2014](#))

[Стаття 257](#). Надіслання протоколу

Протокол надсилається органу (посадовій особі), уповноваженому розглядати справу про адміністративне правопорушення.

Протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складення надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення корупційного правопорушення.

У разі вчинення корупційного правопорушення службовою особою, яка працює в апараті суду, протокол разом з іншими матеріалами надсилаються до суду вищої інстанції для визначення підсудності.

Особа, яка склала протокол про вчинення адміністративного корупційного правопорушення, одночасно з надісланням його до суду надсилає органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, де працює особа, яка притягається до відповідальності, повідомлення про складення протоколу із зазначенням характеру вчиненого правопорушення та норми закону, яку порушено.

(Стаття 257 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1508-VI від 11.06.2009](#), [№ 2808-VI від 21.12.2010](#); в редакції Закону [№ 3207-VI від 07.04.2011](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

[Стаття 258](#). Випадки, коли протокол про адміністративне правопорушення не складається

Протокол не складається в разі вчинення адміністративних правопорушень, передбачених статтями 70, 77, частиною третьою статті 85, статтею 153, якщо розмір штрафу не перевищує трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, частиною першою статті 85, якщо розмір штрафу не перевищує семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, статтею 107 (у випадках вчинення правопорушень, перелічених в частині третій статті 238) частиною третьою статті 109, статтями 110, 115, частинами першою, третьою і п'ятою статті 116, частиною третьою статті 116-2, частинами першою і третьою статті 117 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження на місці вчинення правопорушення), статтями 118, 119, статтями 134, 135, частинами першою, другою, третьою і п'ятою статті 185-3, статтею 197 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), статтею 198 (при накладенні адміністративного стягнення у вигляді попередження), а також статтями 202-203-1, 204-2, 204-4 (у випадках виявлення цих правопорушень у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України чи контрольних пунктах в'їзду-виїзду) цього Кодексу, якщо особа не оспорує допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається.

Протокол не складається у разі вчинення адміністративних правопорушень, розгляд яких віднесено до компетенції Національної поліції, та адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованих в автоматичному режимі, а також порушень правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих у режимі фотозйомки (відеозапису).

Протоколи не складаються і в інших випадках, коли відповідно до закону штраф накладається і стягується, а попередження оформлюється на місці вчинення правопорушення.

У випадках, передбачених частинами першою та другою цієї статті, уповноваженими органами (посадовими особами) на місці вчинення правопорушення виноситься постанову у справі про адміністративне правопорушення відповідно до вимог статті 283 цього Кодексу або залишається повідомлення про притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил зупинки, стоянки або паркування транспортних засобів у разі їх фіксації у режимі фотозйомки (відеозапису), крім випадків фіксації в автоматичному режимі правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Якщо під час складання постанови у справі про адміністративне правопорушення особа оспорить допущене порушення і адміністративне стягнення, що на неї накладається, то уповноважена посадова особа зобов'язана скласти протокол про адміністративне правопорушення відповідно до вимог статті 256 цього Кодексу, крім випадків притягнення особи до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 185-3 цього Кодексу, правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксованих в автоматичному режимі, або порушень правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих у режимі фотозйомки (відеозапису). Цей протокол є додатком до постанови у справі про адміністративне правопорушення.

Постанова у справі про адміністративне правопорушення складається у двох екземплярах, один з яких вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.

(Положення частини шостої статті 258 втратили чинність, як такі, що є неконституційними, на підставі Рішення Конституційного Суду [№ 23-рп/2010 від 22.12.2010](#))

У разі виявлення адміністративного правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованого за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, протокол про адміністративне правопорушення не складається, а постанова у справі про адміністративне правопорушення виноситься без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Копії постанови у справі про адміністративне правопорушення та матеріалів, зафіксованих за допомогою працюючих в автоматичному режимі спеціальних технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, надсилаються особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, протягом трьох днів з дня винесення такої постанови.

(Стаття 258 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 3282-11 від 19.12.86](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 2029-III від 05.10.2000](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2350-III від 05.04.2001](#), [№ 1122-IV від 11.07.2003](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 1827-VI від 21.01.2010](#), [№ 2453-VI від 07.07.2010](#), [№ 3532-VI від 16.06.2011](#), [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 767-VII від 23.02.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 888-VIII від 10.12.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

[Стаття 259](#). Доставлення порушника

З метою складення протоколу про адміністративне правопорушення в разі неможливості скласти його на місці вчинення правопорушення, якщо складення протоколу є обов'язковим, порушника може бути доставлено в поліцію, в підрозділ Військової служби правопорядку у Збройних Силах України чи до органу Державної прикордонної служби України, штабу громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, чи громадського пункту з охорони громадського порядку поліцейським, посадовою особою Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, військовослужбовцем чи працівником Державної прикордонної служби України або членом громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, а при порушенні законодавства про державну таємницю - до органів Служби безпеки України її співробітником. Доставлення порушника з числа кадрових співробітників розвідувального органу України при виконанні ним своїх службових обов'язків здійснюється тільки у присутності офіційного представника цього органу. При вчиненні порушень правил користування засобами транспорту, правил щодо охорони порядку і безпеки руху, правил спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на транспорті, правил пожежної безпеки, санітарних норм на транспорті порушника може бути доставлено уповноваженою на те особою в поліцію, якщо у нього немає документів, що посвідчують особу, і немає свідків, які б могли повідомити необхідні дані про нього.

При вчиненні лісопорушень, порушень правил полювання, правил рибальства і охорони рибних запасів та інших порушень законодавства про охорону і використання тваринного світу, якщо особу порушника не може бути встановлено на місці порушення, працівники державної лісової охорони, а в лісах колективних сільськогосподарських підприємств - працівники лісової охорони зазначених підприємств, уповноважені на те посадові особи органів, які здійснюють державний нагляд за додержанням правил полювання, органів рибоохорони, посадові особи інших органів, які здійснюють державний контроль за охороною і використанням тваринного світу, працівники служб охорони територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також поліцейські можуть доставляти осіб, які вчинили ці правопорушення, у поліцію чи в приміщення виконавчого органу сільської, селищної ради. Доставлення порушника може провадитись також членами громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону, громадськими інспекторами охорони природи, громадськими мисливськими інспекторами, громадськими інспекторами органів рибоохорони та громадськими лісовими інспекторами.

У разі вчинення порушень вимог законодавства про охорону культурної спадщини, якщо особу порушника неможливо встановити на місці вчинення порушення, уповноважені посадові особи органів охорони культурної спадщини, адміністрацій історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій можуть доставляти осіб, які вчинили ці правопорушення, до поліції чи до приміщення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради для встановлення особи порушника та складення протоколу про адміністративне правопорушення.

У разі вчинення порушень земельного законодавства, якщо особу порушника неможливо встановити на місці вчинення порушення, державні інспектори у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і дотриманням вимог законодавства України про охорону земель можуть доставляти осіб, які вчинили ці правопорушення, до поліції чи до приміщення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради для встановлення особи порушника та складення протоколу про адміністративне правопорушення.

При вчиненні правопорушень, зв'язаних з посяганням на охоронювані об'єкти, інше майно, порушника може бути доставлено працівниками воєнізованої охорони у службове приміщення воєнізованої охорони або в поліцію для припинення правопорушень, встановлення особи порушника і складення протоколу про правопорушення.

При вчиненні правопорушень, пов'язаних із незаконним зберіганням спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації, порушника може бути доставлено до органів Служби безпеки України її працівником для встановлення особи порушника і складення протоколу про правопорушення.

Доставлення порушника має бути проведено в можливо короткий строк.

Перебування доставленої особи у штабі громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону чи громадському пункті з охорони громадського порядку, приміщенні виконавчого органу сільської, селищної ради не може тривати більш як одну годину, якщо не встановлено інше.

У разі вчинення військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків правопорушень та в разі наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, доставлення порушника уповноваженими на те посадовими особами здійснюється у підрозділі Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.

У разі порушення іноземцем або особою без громадянства правил перебування в Україні і транзитного проїзду через територію України, якщо особу порушника неможливо встановити на місці вчинення порушення, уповноважені посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, його територіальних органів і підрозділів можуть доставляти таких осіб у приміщення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, його територіальних органів і підрозділів, до поліції, до пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, для встановлення особи порушника і з'ясування обставин правопорушення.

(Стаття 259 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 2010-12 від 03.04.86](#), Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 3048-III від 07.02.2002](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#) - набуває чинності 01.08.2003 року, [№ 743-IV від 15.05.2003](#), [№ 1703-IV від 11.05.2004](#), [№ 271-VI від 15.04.2008](#), [№ 2339-VI від 15.06.2010](#), [№ 2518-VI від 09.09.2010](#), [№ 3161-VI від 17.03.2011](#), [№ 1602-VII від 22.07.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 1379-VIII від 19.05.2016](#))

Глава 20

ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ

(Назва глави 20 в редакції Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#))

[Стаття 260](#). Заходи забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення

У випадках, прямо передбачених законами України, з метою припинення адміністративних правопорушень, коли вичерпано інші заходи впливу, встановлення особи, складення протоколу про адміністративне правопорушення у разі неможливості складення його на місці

вчинення правопорушення, якщо складення протоколу є обов'язковим, забезпечення своєчасного і правильного розгляду справ та виконання постанов по справах про адміністративні правопорушення допускаються адміністративне затримання особи, особистий огляд, огляд речей і вилучення речей та документів, у тому числі посвідчення водія, тимчасове затримання транспортного засобу, відсторонення водіїв від керування транспортними засобами, річковими і маломірними суднами та огляд на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, а також щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

Порядок адміністративного затримання, особистого огляду, огляду речей і вилучення речей та документів у тому числі посвідчення водія, тимчасове затримання транспортного засобу, відсторонення водіїв від керування транспортними засобами, річковими і маломірними суднами та огляд на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, а також щодо вживання лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, з метою, передбаченою цією статтею, визначається цим Кодексом та іншими законами України.

Відшкодування шкоди, заподіяної громадянину незаконним застосуванням заходів забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення, проводиться в порядку, встановленому законом.

(Стаття 260 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 3565-VI від 05.07.2011](#), [№ 222-VIII від 02.03.2015](#))

[Стаття 261](#). Адміністративне затримання

Про адміністративне затримання складається протокол, в якому зазначаються: дата і місце його складення; посада, прізвище, ім'я та по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу затриманого; час і мотиви затримання. Протокол підписується посадовою особою, яка його склала, і затриманим. У разі відмовлення затриманого від підписання протоколу в ньому робиться запис про це.

Про місце перебування особи, затриманої за вчинення адміністративного правопорушення, негайно повідомляються її родичі, а на її прохання також власник відповідного підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган.

Органи (посадові особи), правомочні здійснювати адміністративне затримання, про кожний випадок адміністративного затримання осіб інформують у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги, крім випадків, якщо особа захищає себе особисто чи запросила захисника.

(Стаття 261 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 1379-VIII від 19.05.2016](#))

[Стаття 262](#). Органи (посадові особи), правомочні здійснювати адміністративне затримання

Адміністративне затримання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, може провадитися лише органами (посадовими особами), уповноваженими на те законами України.

Адміністративне затримання провадиться:

1) органами внутрішніх справ (Національною поліцією) - при вчиненні дрібного хуліганства, вчиненні насильства в сім'ї, порушення порядку організації і проведення зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, при поширюванні неправдивих чуток, вчиненні злісної непокори законному розпорядженню чи вимозі поліцейського, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, а також військовослужбовця чи образи їх, публічних закликів до невиконання вимог поліцейського, при прояві неповаги до суду, вчиненні незаконного доступу до інформації в автоматизованих системах, порушення правил про валютні операції, правил обігу наркотичних засобів або психотропних речовин, незаконного продажу товарів або інших предметів, дрібної спекуляції, торгівлі з рук у невстановлених місцях, при розпиванні спиртних напоїв у громадських місцях чи появи у громадських місцях у п'яному вигляді, що ображає людську гідність і громадську мораль, у випадках, коли є підстави вважати, що особа займається проституцією, при порушенні правил дорожнього руху, правил полювання, рибальства і охорони рибних запасів та інших порушень законодавства про охорону і використання тваринного світу, при порушенні правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні і транзитного проїзду через територію України, а також в інших випадках, прямо передбачених законами України;

2) органами прикордонної служби - у разі незаконного перетинання або спроби незаконного перетинання державного кордону України, порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї, порушення прикордонного режиму, режиму в пунктах пропуску через державний кордон України або режимних правил у контрольних пунктах в'їзду - виїзду, вчинення злісної непокори законному розпорядженню або вимозі військовослужбовця чи працівника Державної прикордонної служби України або члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, порушення правил використання об'єктів тваринного світу в межах прикордонної смуги та контрольованого прикордонного району, у територіальному морі, внутрішніх водах та виключній (морській) економічній зоні України, порушення правил перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні і транзитного проїзду через територію України, невиконання рішення про заборону в'їзду в Україну, порушення порядку в'їзду до району проведення антитерористичної операції або виїзду з нього;

3) старшою у місці розташування охоронюваного об'єкта посадовою особою воєнізованої охорони - при вчиненні правопорушень, зв'язаних з посяганням на охоронювані об'єкти, інше майно;

4) посадовими особами Військової служби правопорядку у Збройних Силах України - у разі вчинення військовослужбовцями, військовозобов'язаними та резервістами під час проходження зборів, а також працівниками Збройних Сил України під час виконання ними службових обов'язків військових адміністративних правопорушень, дрібного хуліганства, злісної непокори законному розпорядженню чи вимозі посадової особи Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, публічних закликів до невиконання вимог цієї особи, порушення правил зберігання, носіння або перевезення вогнепальної, холодної чи пневматичної зброї і бойових припасів, дрібного викрадення чужого майна, у разі розпивання пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях, появи у громадських місцях у п'яному вигляді, порушення правил обігу наркотичних засобів або психотропних речовин, а також у разі порушення правил дорожнього руху водіями чи іншими особами, які керують військовими транспортними засобами;

5) органами Служби безпеки України - при порушенні законодавства про державну таємницю або здійсненні незаконного доступу до інформації в автоматизованих системах, зберіганні спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації;

6) посадовими особами органів і установ виконання покарань та слідчих ізоляторів - у разі вчинення прихованої від огляду передачі або спроби передачі будь-яким способом особам, яких тримають у слідчих ізоляторах і установах виконання покарань, алкогольних напоїв, лікарських та інших засобів, що викликають одурманювання, а також інших заборонених для передачі предметів;

7) посадовими особами, уповноваженими на те центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, - при порушенні законодавства про перебування в Україні іноземців та осіб без громадянства і транзитний проїзд через територію України.

(Стаття 262 із змінами, внесеними згідно з Указами ПБВ [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 4134-11 від 12.06.87](#), [№ 6347-11 від 03.08.88](#), [№ 7445-11 від 27.04.89](#), [№ 8918-11 від 07.03.90](#), [№ 9082-11 від 20.04.90](#), [№ 9166-11 від 04.05.90](#), [№ 647-12 від 18.01.91](#); Законами [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 557-XIV від 24.03.99](#), [№ 812-XIV від 02.07.99](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#) - набуває чинності 01.08.2003 року, [№ 743-IV від 15.05.2003](#), [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 1703-IV від 11.05.2004](#), [№ 1723-IV від 18.05.2004](#), [№ 599-VI від 25.09.2008](#), [№ 1254-VI від 14.04.2009](#), [№ 2339-VI від 15.06.2010](#), [№ 3161-VI від 17.03.2011](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 1207-VII від 15.04.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

[Стаття 263](#). Строки адміністративного затримання

Адміністративне затримання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, може тривати не більш як три години.

Осіб, які незаконно перетнули або зробили спробу незаконно перетнути державний кордон України, порушили порядок в'їзду на тимчасово окуповану територію України або до району проведення антитерористичної операції чи виїзду з них, порушили прикордонний режим, режим у

пунктах пропуску через державний кордон України або режимні правила у контрольних пунктах в'їзду-виїзду, правила використання об'єктів тваринного світу в межах прикордонної смуги та контрольованого прикордонного району, у територіальному морі, внутрішніх водах та виключній (морській) економічній зоні України, вчинили злісну непокору законному розпорядженню або вимозі військовослужбовця чи працівника Державної прикордонної служби України або члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, а також іноземців та осіб без громадянства, які не виконали рішення про заборону в'їзду в Україну, порушили правила перебування в Україні або транзитного проїзду через територію України, може бути затримано на строк до трьох годин для складення протоколу, а в необхідних випадках для встановлення особи та/або з'ясування обставин правопорушення - до трьох діб.

Осіб, які порушили правила обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, може бути затримано на строк до трьох годин для складення протоколу, а в необхідних випадках для встановлення особи, проведення медичного огляду, з'ясування обставин придбання вилучених наркотичних засобів і психотропних речовин та їх дослідження - до трьох діб з повідомленням про це письмово прокурора протягом двадцяти чотирьох годин з моменту затримання.

(Стаття 263 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 6347-11 від 03.08.88](#), [№ 8918-11 від 07.03.90](#), [№ 9166-11 від 04.05.90](#), [№ 647-12 від 18.01.91](#); Законами [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 812-XIV від 02.07.99](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#), [№ 743-IV від 15.05.2003](#), [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 1723-IV від 18.05.2004](#), [№ 599-VI від 25.09.2008](#); в редакції Закону [№ 4652-VI від 13.04.2012](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1207-VII від 15.04.2014](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

Стаття 264. Особистий огляд і огляд речей

Особистий огляд може провадитись уповноваженими на те посадовими особами Служби безпеки України, органів Національної поліції, органів і установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, воєнізованої охорони, цивільної авіації, митниці і органів прикордонної служби, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, а у випадках, прямо передбачених законами України, також і інших органів.

Особистий огляд може провадитись уповноваженою на те особою однієї статі з оглядуваним і в присутності двох понятих тієї ж статі.

Огляд речей може провадитись уповноваженими на те посадовими особами Служби безпеки України, органів Національної поліції, органів і установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, воєнізованої охорони, цивільної авіації, митниці, органів прикордонної служби, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, природоохоронних органів, державними інспекторами з питань інтелектуальної власності, органів лісоохорони, органів рибоохорони, органів, що здійснюють державний нагляд за додержанням правил полювання, а у випадках, прямо передбачених законами України, також і інших органів. При вчиненні порушень законодавства про охорону і використання тваринного світу уповноважені на те посадові особи органів, які здійснюють державний нагляд за додержанням правил полювання, органів рибоохорони, а також поліцейські, військовослужбовці та працівники Державної прикордонної служби України можуть провадити в установленому порядку огляд транспортних засобів.

Огляд речей, ручної кладі, багажу, знарядь полювання і лову риби, добутої продукції, транспортних засобів та інших предметів здійснюється, як правило, у присутності особи, у власності (володінні) якої вони є. У невідкладних випадках зазначені речі, предмети може бути піддано оглядові з участю двох понятих під час відсутності власника (володільця).

Про особистий огляд, огляд речей складається протокол або про це робиться відповідний запис у протоколі про адміністративне правопорушення або в протоколі про адміністративне затримання.

Особистий огляд, огляд речей у митницях провадиться в порядку, встановленому Митним кодексом України.

(Стаття 264 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#); Законами [№ 3176-12 від 04.05.93](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#) - набуває чинності 01.08.2003 року, [№ 743-IV від 15.05.2003](#), [№ 1098-IV від 10.07.2003](#), [№ 1703-IV від 11.05.2004](#), [№ 1254-VI від 14.04.2009](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#))

Стаття 265. Вилучення речей і документів

Речі і документи, що є знаряддям або безпосереднім об'єктом правопорушення, виявлені під час затримання, особистого огляду або огляду речей, вилучаються посадовими особами органів, зазначених у статтях 234-1, 234-2, 244-4, 262 і 264 цього Кодексу. Вилучені речі і документи зберігаються до розгляду справи про адміністративне правопорушення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України за погодженням із Державною судовою адміністрацією України, а після розгляду справи, залежно від результатів її розгляду, їх у встановленому порядку конфіскують, або повертають володільцеві, або знищують, а при оплатному вилученні речей - реалізують. Вилучені орден, медаль, нагрудний знак до почесного звання СРСП, почесного звання Української РСР, Почесної Грамоти і Грамоти Президії Верховної Ради Української РСР, почесного звання України, відзнаки Президента України, нагородна зброя, після розгляду справи підлягають поверненню їх законному володільцеві, а якщо він невідомий, надсилаються відповідно до Адміністрації Президента України. Вилучені самогон та інші міцні спиртні напої домашнього вироблення, апарати для їх вироблення після розгляду справи підлягають знищенню поліцейськими.

(Частина другу статті 265 виключено на підставі Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

Про вилучення речей і документів складається протокол або робиться відповідний запис у протоколі про адміністративне правопорушення, про огляд речей або адміністративне затримання.

При вчиненні порушень, передбачених статтями 174, 190 - 195-4 цього Кодексу, поліцейський, а при вчиненні правопорушень, передбачених статтями 191, 195 цього Кодексу, також посадова особа прикордонної служби має право вилучити нагородну, вогнепальну мисливську, пневматичну зброю калібру понад 4,5 міліметра і швидкістю польоту кулі понад 100 метрів за секунду та холодну зброю, бойові припаси і спеціальні засоби самооборони. Поліцейський, посадова особа прикордонної служби має право провести особистий огляд і огляд речей порушника в порядку, встановленому статтею 264 цього Кодексу. До особи, яка вчинила правопорушення під час виконання службових обов'язків, вилучення зброї, особистий огляд і огляд речей застосовуються лише у невідкладних випадках.

(Частина п'яту статті 265 виключено на підставі Закону [№ 2350-III від 05.04.2001](#)) (Частина шосту статті 265 виключено на підставі Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#)) (Стаття 265 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 4135-11 від 12.06.87](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 148/96-ВР від 25.04.96](#), [№ 323/96-ВР від 12.07.96](#), [№ 1685-III від 20.04.2000](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2350-III від 05.04.2001](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#) - набуває чинності 01.08.2003 року, [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 4025-VI від 15.11.2011](#), [№ 5289-VI від 18.09.2012](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#))

Стаття 265-1. Тимчасове вилучення посвідчення водія

У разі наявності підстав вважати, що водієм вчинено порушення, за яке відповідно до цього Кодексу може бути накладено адміністративне стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами, працівник уповноваженого підрозділу тимчасово вилучає посвідчення водія до набрання законної сили постановою у справі про адміністративне правопорушення, але не більше ніж на три місяці з моменту такого вилучення, і видає тимчасовий дозвіл на право керування транспортними засобами. Про тимчасове вилучення посвідчення водія робиться запис у протоколі про адміністративне правопорушення.

Після закінчення тримісячного строку тимчасового вилучення посвідчення водія, у випадках, якщо судом не прийнято рішення щодо позбавлення водія права керування транспортним засобом або якщо справа про адміністративне правопорушення не розглянута у встановлений законом строк, особа має право звернутися за отриманням вилученого документа. Таке звернення особи є обов'язковим для його виконання незалежно від стадії вирішення справи про адміністративне правопорушення.

За подання такого звернення та повернення особі тимчасово вилученого посвідчення водія не може стягуватися плата.

Порядок тимчасового вилучення посвідчення водія визначається Кабінетом Міністрів України.

(Кодекс доповнено статтею 265-1 згідно із Законом [№ 586-VI від 24.09.2008](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#))

[Стаття 265-2](#). Тимчасове затримання транспортних засобів працівниками уповноважених підрозділів Національної поліції

У разі наявності підстав вважати, що водієм вчинено порушення, передбачені частинами першою, другою, третьою, четвертою, шостою і сьомою статті 121, частинами третьою, четвертою і п'ятою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки, що створюють перешкоди дорожньому руху або загрозу безпеці руху, порушення правил зупинки чи стоянки на місцях, що позначені відповідними дорожніми знаками або дорожньою розміткою, на яких дозволено зупинку чи стоянку лише транспортних засобів, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять осіб з інвалідністю), статтями 122-5, 124, 126, частинами першою, другою, третьою і четвертою статті 130, статтями 132-1, 206-1 цього Кодексу, працівник уповноваженого підрозділу, що забезпечує безпеку дорожнього руху, тимчасово затримує транспортний засіб шляхом блокування або доставляє його для зберігання на спеціальний майданчик чи стоянку, що дозволяється виключно у випадку, якщо розміщення затриманого транспортного засобу суттєво перешкоджає дорожньому руху або створює загрозу безпеці руху, або транспортний засіб розміщений на місцях, призначених для зупинки, стоянки, безоплатного паркування транспортних засобів, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять осіб з інвалідністю, в тому числі за допомогою спеціального автомобіля - евакуатора. При тимчасовому затриманні транспортного засобу складається акт огляду та тимчасового затримання транспортного засобу, форма якого затверджується Кабінетом Міністрів України.

Після тимчасового затримання транспортного засобу працівник відповідного уповноваженого підрозділу Національної поліції зобов'язаний надати особі можливість повідомити про тимчасове затримання транспортного засобу та його місцезнаходження іншу особу за власним вибором і вжити заходів щодо повернення автомобіля до місця постійної дислокації, а також забороняє експлуатацію транспортного засобу до усунення несправностей, виявлених у процесі його огляду, або до демонтажу спеціальних світлових або звукових сигнальних пристроїв.

У разі якщо розміщення затриманого транспортного засобу суттєво не перешкоджає дорожньому руху або не створює загрозу безпеці руху, крім розміщення транспортного засобу на місцях, призначених для зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, якими керують водії з інвалідністю або водії, які перевозять осіб з інвалідністю, такий транспортний засіб не може бути доставлений для зберігання на спеціальний майданчик. Випадки тимчасового затримання транспортного засобу та доставлення його для зберігання на спеціальний майданчик визначені частиною третьою статті 265-4 цього Кодексу. При тимчасовому затриманні транспортного засобу місце розташування такого транспортного засобу має бути обов'язково зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису). Інформація про тимчасове затримання транспортного засобу має невідкладно передаватися на абонентський номер рухомого (мобільного) зв'язку та на адресу електронної пошти, зазначені належними користувачами або особами, за якими зареєстровані транспортні засоби, відповідно до статті 279-4 цього Кодексу. У разі заподіяння транспортному засобу шкоди при його транспортуванні та/або зберіганні завдані збитки відшкодовуються за рахунок суб'єкта господарювання, що надає такі послуги, та/або відповідного страхового відшкодування, що здійснюється за правовідносинами обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єкта господарювання, що надає послуги із транспортування та/або зберігання транспортних засобів у разі їх тимчасового затримання

Транспортний засіб може бути тимчасово затриманий на строк до вирішення справи про адміністративне правопорушення, але не більше трьох днів з моменту такого затримання.

Після закінчення триденного строку тимчасового затримання транспортного засобу особа має право звернутися за отриманням тимчасово затриманого транспортного засобу. Таке звернення особи є обов'язковим для його виконання незалежно від стадії вирішення справи про адміністративне правопорушення.

За подання такого звернення та повернення особі тимчасово затриманого транспортного засобу не може стягуватися плата. Повернення транспортного засобу, затриманого шляхом доставки для зберігання на спеціальний майданчик чи стоянку, відбувається невідкладно за зверненням відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або особи, яка ввезла транспортний засіб на територію України, або особи, яка керувала транспортним засобом на момент вчинення правопорушення, після сплати штрафу за вчинене правопорушення та оплати вартості послуги із транспортування та/або зберігання транспортного засобу.

[Порядок тимчасового затримання](#) працівниками уповноважених підрозділів Національної поліції транспортних засобів та їх зберігання встановлюється Кабінетом Міністрів України визначається Кабінетом Міністрів України.

(Кодекс доповнено статтею 265-2 згідно із Законом [№ 586-VI від 24.09.2008](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 3565-VI від 05.07.2011](#), [№ 4082-VI від 07.12.2011](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 767-VII від 23.02.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2109-VIII від 22.06.2017](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#)) (Статтю 265-3 виключено на підставі Закону [№ 222-VIII від 02.03.2015](#))

[Стаття 265-4](#). Тимчасове затримання транспортних засобів інспекторами з паркування

Тимчасове затримання транспортного засобу інспектором з паркування здійснюється шляхом доставки для зберігання на спеціальний майданчик чи стоянку за допомогою спеціального автомобіля - евакуатора і дозволяється виключно у випадках, встановлених цією статтею.

При тимчасовому затриманні транспортного засобу складається [акт огляду та тимчасового затримання транспортного засобу](#), форма якого затверджується Кабінетом Міністрів України.

Тимчасове затримання транспортного засобу шляхом доставки для зберігання на спеціальний майданчик чи стоянку здійснюється у разі вчинення порушення, передбаченого частиною третьою статті 122 (порушення правил зупинки, стоянки в межах відповідного населеного пункту), частиною першою статті 152-1 цього Кодексу, у випадках, передбачених частиною третьою цієї статті, а так само у разі вчинення порушення, передбаченого частиною другою статті 152-1 цього Кодексу.

Для цілей цього Кодексу розміщення транспортного засобу є таким, що суттєво перешкоджає дорожньому руху або створює загрозу безпеці руху, якщо транспортний засіб:

1) поставлено на проїзній частині у два і більше рядів;

2) розташовано у заборонених [Правилами дорожнього руху](#) місцях зупинки або стоянки, а саме:

а) на залізничних переїздах;

б) на трамвайних коліях;

в) на естакадах, мостах, шляхопроводах і під ними, у тунелях;

г) на пішохідних переходах і ближче 10 метрів до них з обох боків, крім випадків зупинки для надання переваги в русі;

г) на перехрестях та ближче 10 метрів від краю перехрещуваної проїзної частини за відсутності на ній пішохідного переходу, за винятком зупинки для надання переваги в русі та зупинки проти бокового проїзду на Т-подібних перехрестях, де є суцільна лінія розмітки або розділювальна смуга;

д) на проїзній частині, де відстань між суцільною лінією розмітки чи протилежним краєм проїзної частини і транспортним засобом, що зупинився, менше 3 метрів;

е) ближче 30 метрів від посадкових майданчиків для зупинки маршрутних транспортних засобів, а за їх відсутності - ближче 30 метрів від дорожнього знака такої зупинки з обох боків;

є) ближче 10 метрів від позначеного місця виконання дорожніх робіт і в зоні їх виконання;

ж) у місцях, де буде неможливим зустрічний роз'їзд або об'їзд транспортного засобу, що зупинився;

- 3) ближче 10 метрів від виїздів з прилеглих територій і безпосередньо в місці виїзду;
 - 3) своїм розташуванням робить неможливим рух інших транспортних засобів або створює перешкоду для руху пішоходів, у тому числі осіб з інвалідністю на спеціальних засобах пересування та пішоходів із дитячими колясками;
 - 4) розташовано на виділеній смузі для руху громадського маршрутного транспорту;
 - 5) розташовано на позначеній відповідними дорожніми знаками та/або дорожньою розміткою велодоріжці;
 - 6) перешкоджає руху або роботі снігоприбирального та іншого технологічного комунального транспорту у разі запровадження надзвичайного стану або у разі оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації;
 - 7) порушує схему паркування транспортних засобів таким чином, що він блокує проїзд по двох або більше смугах руху.
- При тимчасовому затриманні транспортного засобу місце розташування такого транспортного засобу має бути обов'язково зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису).

Інспектори з паркування зобов'язані невідкладно інформувати про тимчасове затримання транспортного засобу відповідні підрозділи Національної поліції із зазначенням державного номера затриманого транспортного засобу, точного часу його затримання та місця зберігання (адреса та телефони спеціального майданчика чи стоянки), розміщувати цю інформацію на офіційному веб-сайті виконавчого органу відповідної місцевої ради, а також передавати повідомлення про тимчасове затримання транспортного засобу на абонентський номер рухомого (мобільного) зв'язку та адреси електронної пошти, зазначені належними користувачами або особами (від імені осіб), за якими зареєстровані транспортні засоби, відповідно до статті 279-4 цього Кодексу.

Повернення транспортного засобу, затриманого шляхом доставки для зберігання на спеціальний майданчик чи стоянку, відповідальній особі, зазначеній у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або особі, яка ввезла транспортний засіб на територію України, або особі, яка керувала транспортним засобом на момент вчинення правопорушення, відбувається невідкладно за зверненням такої особи після сплати штрафу за вчинене правопорушення та оплати вартості послуг із транспортування та/або зберігання транспортного засобу.

У разі заподіяння транспортному засобу шкоди при його транспортуванні та/або зберіганні завдані збитки відшкодовуються за рахунок суб'єкта господарювання, що надає такі послуги, та/або відповідного страхового відшкодування, що здійснюється за правовідносинами обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єкта господарювання, що надає послуги із транспортування та/або зберігання транспортних засобів у разі їх тимчасового затримання.

[Порядок тимчасового затримання інспекторами з паркування транспортних засобів та їх зберігання](#) встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(Кодекс доповнено статтею 265-4 згідно із Законом [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 266.](#) Відсторонення осіб від керування транспортними засобами, річковими і маломірними суднами та огляд на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції Особи, які керують транспортними засобами, річковими або маломірними суднами і щодо яких є підстави вважати, що вони перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, підлягають відстороненню від керування цими транспортними засобами, річковими або маломірними суднами та оглядові на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

Огляд водія (судноводія) на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, проводиться з використанням спеціальних технічних засобів поліцейським у присутності двох свідків.

У разі незгоди водія (судноводія) на проведення огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують його увагу та швидкість реакції, поліцейським з використанням спеціальних технічних засобів або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я. Перелік закладів охорони здоров'я, яким надається право проведення огляду особи на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, затверджується управліннями охорони здоров'я місцевих державних адміністрацій. Проведення огляду осіб на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, в інших закладах забороняється.

Огляд осіб на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, здійснюється в закладах охорони здоров'я не пізніше двох годин з моменту встановлення підстав для його здійснення. Огляд у закладі охорони здоров'я та складення висновку за результатами огляду проводиться в присутності поліцейського. Кожний випадок огляду осіб на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, у закладі охорони здоров'я реєструється в порядку, визначеному спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі охорони здоров'я.

Огляд особи на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, проведений з порушенням вимог цієї статті, вважається недійсним.

Направлення особи для огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду здійснюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі відсторонення особи від керування транспортним засобом, річковим або маломірним судном можливість керування цим транспортним засобом, річковим або маломірним судном надається уповноваженій нею особі, яка має посвідчення водія (судноводія) відповідної категорії та може бути допущена до керування транспортним засобом, річковим або маломірним судном.

(Стаття 266 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#); в редакції Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 885-VI від 15.01.2009](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#))

[Стаття 267.](#) Оскарження заходів забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення

Адміністративне затримання, особистий огляд, огляд речей і вилучення речей та документів, у тому числі посвідчення водія, тимчасове затримання транспортного засобу, відсторонення водіїв від керування транспортними засобами, річковими і маломірними суднами та огляд на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, а також щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, може бути оскаржено заінтересованою особою у вищестоящий орган (вищестоящий посадовій особі) відносно органу (посадової особи), який застосував ці заходи, або до суду.

Оскарження заходів забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення не зупиняє їх виконання.

(Стаття 267 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 3565-VI від 05.07.2011](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 222-VIII від 02.03.2015](#))

Глава 21

ОСОБИ, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ПРОВАДЖЕННІ В СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ

[Стаття 268.](#) Права особи, яка притягається до адміністративної відповідальності

(Положення частини першої статті 268, за яким обмежується право на вільний вибір особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, як захисника своїх прав, крім адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи втратили чинність як такі, що є неконституційними на підставі Рішення

Конституційного Суду [№ 13-рп/2000 від 16.11.2000](#))

Особа, яка притягається до адміністративної відповідальності має право: знайомитися з матеріалами справи, давати пояснення, подавати докази, заявляти клопотання; при розгляді справи користуватися юридичною допомогою адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, якщо не володіє мовою, якою ведеться провадження; оскаржити постанову по справі. Справа про адміністративне правопорушення розглядається в присутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Під час відсутності цієї особи справу може бути розглянуто лише у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи. Особливості розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), встановлюються статтями 279-1 - 279-4 цього Кодексу.

При розгляді справ про адміністративні правопорушення, передбачені частиною першою статті 44, статтями 51, 146, 160, 172-4 - 172-9, 173, 173-2, частиною третьою статті 178, статтями 185, 185-1, статтями 185-7, 187 цього Кодексу, присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, є обов'язковою. У разі ухилення від явки на виклик органу внутрішніх справ або судді районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду цю особу може бути органом внутрішніх справ (Національною поліцією) піддано приводу. Законами України може бути передбачено й інші випадки, коли явка особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, в орган (до посадової особи), який вирішує справу, є обов'язковою.

(Стаття 268 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 4452-11 від 21.08.87](#), [№ 7445-11 від 27.04.89](#), [№ 8918-11 від 07.03.90](#), [№ 9166-11 від 04.05.90](#), [№ 647-12 від 18.01.91](#), Законами [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2635-IV від 02.06.2005](#), [№ 1508-VI від 11.06.2009](#), [№ 2453-VI від 07.07.2010](#), [№ 2808-VI від 21.12.2010](#), [№ 3207-VI від 07.04.2011](#), [№ 4025-VI від 15.11.2011](#), [№ 221-VII від 18.04.2013](#), [№ 187-VIII від 12.02.2015](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 269](#). Потерпілий

Потерпілим є особа, якій адміністративним правопорушенням заподіяно моральну, фізичну або майнову шкоду.

Потерпілий має право знайомитися з матеріалами справи, заявляти клопотання, при розгляді справи користуватися правовою допомогою адвоката, іншого фахівця у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи, оскаржувати постанову по справі про адміністративне правопорушення.

Потерпілого може бути опитано як свідка відповідно до статті 272 цього Кодексу.

(Стаття 269 із змінами, внесеними згідно з Законом [№ 5076-VI від 05.07.2012](#))

[Стаття 270](#). Законні представники та представники

Інтереси особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, і потерпілого, які є неповнолітніми або особами, що через свої фізичні або психічні вади не можуть самі здійснювати свої права у справах про адміністративні правопорушення, мають право представляти їх законні представники (батьки, усиновителі, опікуни, піклувальники).

Інтереси потерпілого може представляти представник - адвокат, інший фахівець у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи.

Законні представники та представники мають право знайомитися з матеріалами справи; заявляти клопотання; від імені особи, інтереси якої вони представляють, приносити скарги на рішення органу (посадової особи), який розглядає справу.

Повноваження адвоката як представника потерпілого посвідчуються документами, зазначеними у частині другій статті 271 цього Кодексу.

(Стаття 270 із змінами, внесеними згідно з Законом [№ 5076-VI від 05.07.2012](#))

[Стаття 271](#). Захисник

У розгляді справи про адміністративне правопорушення можуть брати участь адвокат, інший фахівець у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи. Ці особи мають право знайомитися з матеріалами справи; заявляти клопотання; за дорученням особи, яка його запросила, від її імені подавати скарги на рішення органу (посадової особи), який розглядає справу, а також мають інші права, передбачені законами України.

Повноваження адвоката на участь у розгляді справи підтверджуються довіреністю на ведення справи, посвідченою нотаріусом або посадовою особою, якій відповідно до закону надано право посвідчувати довіреності, або ордером чи дорученням органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, або договором про надання правової допомоги. До ордеру обов'язково додається витяг з договору, в якому зазначаються повноваження адвоката або обмеження його прав на вчинення окремих дій як захисника. Витяг засвідчується підписами сторін.

Якщо особа є суб'єктом права на безоплатну вторинну правову допомогу, у розгляді справи про адміністративне правопорушення може брати участь адвокат, який призначений Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги. Зазначений адвокат має права, передбачені частиною першою цієї статті та іншими законами.

Повноваження адвоката, призначеного Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги, підтверджуються дорученням, що видається Центром з надання безоплатної вторинної правової допомоги.

(Стаття 271 в редакції Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5076-VI від 05.07.2012](#), [№ 3460-VI від 02.06.2011](#))

[Стаття 272](#). Свідок

Як свідок у справі про адміністративне правопорушення може бути викликана кожна особа, про яку є дані, що їй відомі які-небудь обставини, що підлягають установленню по даній справі.

На виклик органу (посадової особи), у провадженні якого перебуває справа, свідок зобов'язаний з'явитися в зазначений час, дати правдиві пояснення, повідомити все відоме йому по справі і відповіді на поставлені запитання.

[Стаття 273](#). Експерт

Експерт призначається органом (посадовою особою), у провадженні якого перебуває справа про адміністративне правопорушення, у разі коли виникає потреба в спеціальних знаннях, у тому числі для визначення розміру майнової шкоди, заподіяної адміністративним правопорушенням, а також суми грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, які підлягатимуть конфіскації.

Експерт зобов'язаний з'явитися на виклик органу (посадової особи) і дати об'єктивний висновок у поставлених перед ним питаннях.

Експерт має право знайомитися з матеріалами справи, що стосуються предмета експертизи, заявляти клопотання про надання йому додаткових матеріалів, необхідних для дачі висновку; з дозволу органу (посадової особи), в провадженні якого перебуває справа про адміністративне правопорушення, ставити особі, яка притягається до відповідальності, потерпілому, свідкам запитання, що стосуються предмета експертизи; бути присутнім при розгляді справи.

(Стаття 273 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 4025-VI від 15.11.2011](#))

[Стаття 274](#). Перекладач

Перекладач призначається органом (посадовою особою), в провадженні якого перебуває справа про адміністративне правопорушення.

Перекладач зобов'язаний з'явитися на виклик органу (посадової особи) і зробити повно й точно доручений йому переклад.

[Стаття 275](#). Відшкодування витрат потерпілим, свідкам, експертам і перекладачам

Потерпілим, свідкам, експертам і перекладачам відшкодовуються у встановленому порядку витрати, що їх вони зазнали у зв'язку з явкою в орган (до посадової особи), в провадженні якого перебуває справа про адміністративне правопорушення.

за особами, яких викликають як потерпілих, свідків, експертів і перекладачів, зберігається у встановленому порядку середній заробіток за місцем роботи за час їх відсутності у зв'язку з явкою в орган (до посадової особи), в провадженні якого перебуває справа про адміністративне правопорушення.

Глава 22

РОЗГЛЯД СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Стаття 276. Місце розгляду справи про адміністративне правопорушення

Справа про адміністративне правопорушення розглядається за місцем його вчинення.

(Офіційне тлумачення положення частини першої статті 276 див. в Рішенні Конституційного Суду [№ 5-рп/2015 від 26.05.2015](#))

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 80, 81, 121 - 126, 127-1 - 129, частинами першою, другою, третьою і четвертою статті 130 і статтею 139 (коли правопорушення вчинено водієм) цього Кодексу, можуть також розглядатися за місцем обліку транспортних засобів або за місцем проживання порушників.

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 177 і 178 цього Кодексу, розглядаються за місцем їх вчинення або за місцем проживання порушника.

Справи про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, розглядаються за місцем оброблення та обліку таких правопорушень.

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 203, 203-1, 204-1, 204-2 і 204-4 цього Кодексу, розглядаються за місцем їх виявлення.

Адміністративними комісіями справи про адміністративні правопорушення розглядаються за місцем проживання порушника.

Законами України може бути передбачено й інше місце розгляду справи про адміністративне правопорушення.

(Стаття 276 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 1117-11 від 16.10.85](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 3785-12 від 23.12.93](#), [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 2029-III від 05.10.2000](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2350-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

Стаття 277. Строки розгляду справ про адміністративні правопорушення

Справа про адміністративне правопорушення розглядається у п'ятнадцятиденний строк з дня одержання органом (посадовою особою), правомочним розглядати справу, протоколу про адміністративне правопорушення та інших матеріалів справи.

Справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 42-2, частиною першою статті 44, статтями 44-1, 106-1, 106-2, 162, 172-10 - 172-20, 173, 173-1, 173-2, 178, 185, частиною першою статті 185-3, статтями 185-7, 185-10, 188-22, 203 - 206-1, розглядаються протягом доби, статтями 146, 160, 185-1, 212-7 - 212-20 - у триденний строк, статтями 46-1, 51, 166-9, 176 і 188-34 - у п'ятиденний строк, статтями 101-103 цього Кодексу - у семиденний строк. Справи про адміністративні правопорушення, передбачені частинами першою, третьою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки), частинами першою і другою статті 152-1 цього Кодексу, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), розглядаються уповноваженою особою невідкладно після виявлення правопорушення та отримання відомостей про суб'єкта цього правопорушення.

Законами України може бути передбачено й інші строки розгляду справ про адміністративні правопорушення.

Строк розгляду адміністративних справ про адміністративні корупційні правопорушення зупиняється судом у разі якщо особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, умисно ухиляється від явки до суду або з поважних причин не може туди з'явитися (хвороба, перебування у відраженні чи на лікуванні, у відпустці тощо).

(Стаття 277 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 4135-11 від 12.06.87](#), [№ 4452-11 від 21.08.87](#), [№ 6347-11 від 03.08.88](#), [№ 7445-11 від 27.04.89](#), [№ 8710-11 від 19.01.90](#), [№ 8711-11 від 19.01.90](#), [№ 8918-11 від 07.03.90](#), [№ 9082-11 від 20.04.90](#), [№ 9166-11 від 04.05.90](#), [№ 647-12 від 18.01.91](#), [№ 661-12 від 28.01.91](#); Законами [№ 3039-12 від 03.03.93](#), [№ 3890-12 від 28.01.94](#), [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 662-IV від 03.04.2003](#) - набуває чинності 01.08.2003 року, [№ 1299-IV від 20.11.2003](#), [№ 2635-IV від 02.06.2005](#), [№ 3078-IV від 15.11.2005](#), [№ 3504-IV від 23.02.2006](#), [№ 599-VI від 25.09.2008](#), [№ 1508-VI від 11.06.2009](#), [№ 2258-VI від 18.05.2010](#), [№ 2808-VI від 21.12.2010](#); в редакції Закону [№ 3207-VI від 07.04.2011](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 4025-VI від 15.11.2011](#), [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#), [№ 2444-VIII від 22.05.2018](#)) (Стаття 277-1 втратила чинність на підставі Закону [№ 2808-VI від 21.12.2010](#))

Стаття 277-2. Повідомлення про розгляд справи

Повістка особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, вручається не пізніше як за три доби до дня розгляду справи в суді, в якій зазначаються дата і місце розгляду справи.

Інші особи, які беруть участь у провадженні по справі про адміністративні правопорушення, повідомляються про день розгляду справи в той же строк.

(Частиною третьою статті 277-2 виключено на підставі Закону [№ 767-VII від 23.02.2014](#)) (Кодекс доповнено статтею 277-2 згідно із Законом [№ 3207-VI від 07.04.2011](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 721-VII від 16.01.2014](#) - втратив чинність на підставі Закону [№ 732-VII від 28.01.2014](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 767-VII від 23.02.2014](#))

Стаття 278. Підготовка до розгляду справи про адміністративне правопорушення

Орган (посадова особа) при підготовці до розгляду справи про адміністративне правопорушення вирішує такі питання:

- 1) чи належить до його компетенції розгляд даної справи;
- 2) чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про адміністративне правопорушення;
- 3) чи сповіщено осіб, які беруть участь у розгляді справи, про час і місце її розгляду;
- 4) чи витребувано необхідні додаткові матеріали;
- 5) чи підлягають задоволенню клопотання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілого, їх законних представників і адвоката.

Стаття 279. Порядок розгляду справи про адміністративне правопорушення

Розгляд справи розпочинається з оголошення складу колегіального органу або представлення посадової особи, яка розглядає дану справу.

Головуючий на засіданні колегіального органу або посадова особа, що розглядає справу, оголошує, яка справа підлягає розгляду, хто притягається до адміністративної відповідальності, роз'яснює особам, які беруть участь у розгляді справи, їх права і обов'язки. Після цього оголошується протокол про адміністративне правопорушення. На засіданні заслуховуються особи, які беруть участь у розгляді справи, досліджуються докази і вирішуються клопотання.

(Стаття 279 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

Стаття 279-1. Розгляд справ про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису)

У разі якщо адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху зафіксовано в автоматичному режимі або якщо порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів зафіксовано в режимі фотозйомки (відеозапису), посадова особа уповноваженого підрозділу Національної поліції або інспектор з паркування за даними Єдиного державного реєстру транспортних засобів, а також у разі необхідності - за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань встановлює відповідальну особу, зазначену в частині першій статті 14-2 цього Кодексу.

За запитом посадових осіб уповноважених підрозділів Національної поліції, інспекторів з паркування у письмовій або електронній формі (у тому числі за умови ідентифікації цих посадових осіб за допомогою електронного цифрового підпису) відповідні органи (підрозділи) Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства юстиції України зобов'язані надавати відомості про належного користувача транспортного засобу, фізичну особу, керівника юридичної особи, за якою зареєстровано транспортний засіб, особу, яка виконує повноваження керівника такої юридичної особи, з обов'язковим дотриманням Закону України ["Про захист персональних даних"](#).

Якщо адміністративне правопорушення, передбачене частинами першою, третьою статті 122 (в частині порушення правил зупинки, стоянки), частинами першою, другою статті 152-1 цього Кодексу, зафіксовано в режимі фотозйомки (відеозапису), посадова особа уповноваженого підрозділу Національної поліції або інспектор з паркування зобов'язані розмістити на лобовому склі транспортного засобу копію постанови про притягнення до адміністративної відповідальності (якщо технічні можливості дозволяють встановити відповідальну особу, зазначену у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, на місці вчинення правопорушення) або повідомлення про притягнення до адміністративної відповідальності (якщо технічні можливості не дозволяють встановити відповідальну особу, зазначену у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, на місці вчинення правопорушення).

Повідомлення про притягнення до адміністративної відповідальності має містити відомості, передбачені частинами другою - четвертою статті 283 цього Кодексу, крім відомостей про особу, стосовно якої розглядається справа. Повідомлення про притягнення до адміністративної відповідальності має містити також інформацію про порядок виконання адміністративного стягнення, у тому числі реквізити для сплати 50 відсотків розміру штрафу протягом 10 банківських днів з дня вчинення відповідного правопорушення, що вважатиметься виконанням адміністративного стягнення у повному обсязі.

Постанова про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), може вноситися без участі особи, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Інформація про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), та винесені постанови про накладення адміністративного стягнення не пізніше наступного робочого дня з дня встановлення відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, вносяться до Реєстру адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху. Посадова особа уповноваженого підрозділу Національної поліції або інспектор з паркування при внесенні до Реєстру адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху інформації про зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису) порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, а також при винесенні постанови про накладення адміністративного стягнення за вчинення такого правопорушення перевіряє, чи не були відповідні обставини зафіксовані раніше, а також чи не притягалася відповідна особа до адміністративної відповідальності за це правопорушення іншою уповноваженою посадовою особою. Якщо відповідні відомості про зафіксоване правопорушення вже внесені до Реєстру адміністративних правопорушень у сфері безпеки дорожнього руху або відповідну особу вже притягнуто до адміністративної відповідальності за це правопорушення, постанова іншої уповноваженої посадової особи про притягнення до адміністративної відповідальності підлягає скасування.

Постанова про накладення адміністративного стягнення надсилається відповідальній особі, зазначеній у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, протягом трьох днів з дня її винесення рекомендованим листом з повідомленням на адресу місця реєстрації (проживання) фізичної особи (місцезнаходження юридичної особи).

Днем отримання постанови є дата, зазначена в поштовому повідомленні про вручення її відповідальній особі, зазначеній у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або повнолітньому члену сім'ї такої особи.

У разі якщо відповідальна особа, зазначена у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, відмовляється від отримання постанови, днем отримання постанови є день проставлення в поштовому повідомленні відмітки про відмову в її отриманні.

У разі невручення постанови адресату за зазначеною в Єдиному державному реєстрі транспортних засобів адресою днем отримання постанови вважається день повернення поштового відправлення з позначкою про невручення до органу (підрозділу), уповноважена посадова особа якого винесла відповідну постанову.

(Кодекс доповнено статтею 279-1 згідно із Законом [№ 596-VIII від 14.07.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 901-VIII від 23.12.2015](#); в редакції Закону [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 279-2](#). Особливості розгляду справи про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), вчинене на транспортному засобі, зареєстрованому за межами України

У разі якщо транспортний засіб зареєстровано за межами України, інформація про вчинене адміністративне правопорушення, зафіксоване в автоматичному режимі, або порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), вноситься уповноваженою посадовою особою до відповідних електронних реєстрів Міністерства внутрішніх справ України та Державної прикордонної служби України.

Відповідні органи (підрозділи) Державної прикордонної служби України за запитом посадових осіб уповноважених підрозділів Національної поліції, інспекторів з паркування у письмовій або електронній формі (в тому числі за умови ідентифікації цих посадових осіб за допомогою електронного цифрового підпису) зобов'язані надавати відомості про особу, яка ввезла транспортний засіб на територію України, з обов'язковим дотриманням Закону України ["Про захист персональних даних"](#).

Вручення особі, яка ввезла транспортний засіб на територію України, копії постанови про накладення адміністративного стягнення за порушення у сфері безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та/або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), покладається на органи Державної прикордонної служби України, а у разі якщо транспортний засіб ввезено на територію України громадянином (резидентом) України, розгляд відповідних справ та притягнення до адміністративної відповідальності зазначеної особи здійснюються у порядку, передбаченому статтями 279-1, 291, 300-1 цього Кодексу.

Відмова особи, яка ввезла транспортний засіб на територію України, від виконання постанови про накладення адміністративного стягнення або її оскарження є підставою для внесення відповідних відомостей про іноземців та осіб без громадянства до бази даних осіб, яким згідно із законодавством України не дозволяється в'їзд в Україну, що зберігаються до виконання або скасування зазначеної постанови.

(Кодекс доповнено статтею 279-2 згідно із Законом [№ 596-VIII від 14.07.2015](#); в редакції Закону [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 279-3](#). Звільнення відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, особи, яка ввезла транспортний засіб на територію України, від адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису)

Відповідальна особа, зазначена у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або особа, яка ввезла транспортний засіб на територію України, звільняється від адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), якщо протягом 20 календарних днів з дня вчинення відповідного правопорушення або з дня набрання постановою по справі про адміністративне правопорушення законної сили:

ця особа надала документ, який підтверджує, що до моменту вчинення правопорушення транспортний засіб вибув з її володіння внаслідок протиправних дій інших осіб, або щодо протиправного використання іншими особами номерних знаків, що належать їй транспортному засобу;

особа, яка керувала транспортним засобом на момент вчинення зазначеного правопорушення, звернулася особисто до органу (посадової особи), уповноваженого розглядати справи про адміністративні правопорушення, із заявою про визнання зазначеного факту адміністративного правопорушення та надання згоди на притягнення до адміністративної відповідальності, а також надала документ (квитанцію) про сплату відповідного штрафу.

У випадках звільнення відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або особи, яка ввезла транспортний засіб на територію України, від адміністративної відповідальності на підставі:

абзацу другого частини першої цієї статті - винесена стосовно відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або особи, яка ввезла транспортний засіб на територію України, постанова про притягнення до адміністративної відповідальності скасовується тим органом (посадовою особою), який її виніс;

абзацу третього частини першої цієї статті - до винесеної постанови стосовно відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або особи, яка ввезла транспортний засіб на територію України, вносяться зміни щодо визначення суб'єктом правопорушення особи, яка фактично керувала транспортним засобом у момент вчинення правопорушення, зафіксованого в автоматичному режимі або в режимі фотозйомки (відеозапису).

(Кодекс доповнено статтею 279-3 згідно із Законом [№ 596-VIII від 14.07.2015](#); в редакції Закону [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 279-4.](#) Інформування відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, про правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису)

За бажанням відповідальної особи, зазначеної у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, інформація про фіксування в автоматичному режимі або режимі фотозйомки (відеозапису) адміністративного правопорушення у сферах забезпечення безпеки дорожнього руху та паркування транспортних засобів, вчиненого на належному цій особі транспортному засобі, передається з використанням повідомлень рухомого (мобільного) зв'язку та/або електронної пошти.

Для отримання такої інформації відповідальна особа, зазначена у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, звертається безоплатно до уповноваженого органу (підрозділу) Міністерства внутрішніх справ України з відповідною заявою, в якій зазначає бажаний спосіб отримання інформації та абонентський номер засобу рухомого (мобільного) зв'язку та/або адресу електронної пошти.

На підставі заяви, поданої відповідальною особою, зазначеною у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, уповноваженим органом (підрозділом) Міністерства внутрішніх справ України інформація про абонентський номер засобу рухомого (мобільного) зв'язку та/або адресу електронної пошти такої особи безоплатно вноситься до Єдиного державного реєстру транспортних засобів.

[Порядок безоплатного надання \(у тому числі через мережу Інтернет\) інформації про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки \(відеозапису\), особам, за якими зареєстровано транспортні засоби, та/або безпосереднім користувачам цих транспортних засобів встановлюється Кабінетом Міністрів України.](#)

(Кодекс доповнено статтею 279-4 згідно із Законом [№ 596-VIII від 14.07.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 901-VIII від 23.12.2015](#); в редакції Закону [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 280.](#) Обставини, що підлягають з'ясуванню при розгляді справи про адміністративне правопорушення

Орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Особливості розгляду справ про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), встановлюються статтями 279-1 - 279-4 цього Кодексу.

(Стаття 280 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 1117-11 від 16.10.85](#), Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 281.](#) Протокол засідання колегіального органу по справі про адміністративне правопорушення

При розгляді колегіальним органом справи про адміністративне правопорушення ведеться протокол, в якому зазначаються:

- 1) дата і місце засідання;
- 2) найменування і склад органу, який розглядає справу;
- 3) зміст справи, що розглядається;
- 4) відомості про явку осіб, які беруть участь у справі;
- 5) пояснення осіб, які беруть участь у розгляді справи, їх клопотання і результати їх розгляду;
- 6) документи і речові докази, досліджені при розгляді справи;
- 7) відомості про оголошення прийнятої постанови і роз'яснення порядку та строків її оскарження.

Протокол засідання колегіального органу підписується головою органу на засіданні і секретарем цього органу.

[Стаття 282.](#) Пропозиції про усунення причин та умов, що сприяли вчиненню адміністративних правопорушень

Орган (посадова особа), який розглядає справу, встановивши причини та умови, що сприяли вчиненню адміністративного правопорушення, вносить у відповідний державний орган чи орган місцевого самоврядування, громадську організацію або посадовій особі пропозиції про вжиття заходів щодо усунення цих причин та умов. Про вжиті заходи протягом місяця з дня надходження пропозиції повинно бути повідомлено орган (посадову особу), який виніс пропозицію.

(Стаття 282 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

Глава 23

ПОСТАНОВА ПО СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ

[Стаття 283.](#) Зміст постанови по справі про адміністративне правопорушення

Розглянувши справу про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить [постанову по справі](#). Постанова виконавчого органу сільської, селищної, міської ради по справі про адміністративне правопорушення приймається у формі рішення.

Постанова повинна містити:

найменування органу (прізвище, ім'я та по батькові, посада посадової особи), який виніс постанову;

дату розгляду справи;

відомості про особу, стосовно якої розглядається справа (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), дата народження, місце проживання чи перебування;

опис обставин, установлених під час розгляду справи;

зазначення нормативного акта, що передбачає відповідальність за таке адміністративне правопорушення;

прийняте у справі рішення.

Постанова по справі про адміністративне правопорушення у сферах забезпечення безпеки дорожнього руху та паркування транспортних засобів, крім даних, визначених частиною другою цієї статті, повинна містити відомості про:

дату, час і місце вчинення адміністративного правопорушення;

транспортний засіб, який зафіксовано в момент вчинення правопорушення (марка, модель, номерний знак);

технічний засіб, яким здійснено фото або відеозапис (якщо такий запис здійснювався);

розмір штрафу та порядок його сплати;

правові наслідки невиконання адміністративного стягнення та порядок його оскарження;

відривну квитанцію із зазначенням реквізитів та можливих способів оплати адміністративного стягнення у вигляді штрафу.

Постанова по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), крім даних, визначених частинами другою і третьою цієї статті, повинна містити відомості про адресу веб-сайту в мережі Інтернет, на якому особа може ознайомитися із зображенням чи відеозаписом транспортного засобу в момент вчинення адміністративного правопорушення, ідентифікатор для доступу до зазначеної інформації та порядок звільнення від адміністративної відповідальності.

Якщо при вирішенні питання про накладення стягнення за адміністративне правопорушення органами (посадовими особами), переліченими у пунктах 1-4 статті 213 цього Кодексу, одночасно вирішується питання про відшкодування винним майнової шкоди, то в постанові по справі зазначаються розмір шкоди, що підлягає стягненню, порядок і строк її відшкодування.

Постанова по справі повинна містити вирішення питання про вилучені речі і документи, а також вказівку про порядок і строк її оскарження.

Постанова суду (судді) про накладення адміністративного стягнення повинна містити положення про стягнення з особи, щодо якої її винесено, судового збору.

Постанова колегіального органу приймається простою більшістю голосів членів колегіального органу, присутніх на засіданні.

Постанова по справі про адміністративне правопорушення підписується посадовою особою, яка розглянула справу, а постанова колегіального органу - головуючим на засіданні і секретарем цього органу.

У випадках, передбачених законодавством України, про захід стягнення робиться відповідний запис на протоколі про адміністративне правопорушення або постанова оформляється іншим установленим способом.

(Стаття 283 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 590-VII від 19.09.2013](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 1404-VIII від 02.06.2016](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

Стаття 284. Види постанов по справі про адміністративне правопорушення

По справі про адміністративне правопорушення, орган (посадова особа) виносить одну з таких постанов:

- 1) про накладення адміністративного стягнення;
- 2) про застосування заходів впливу, передбачених статтею 24-1 цього Кодексу;
- 3) про закриття справи.

Постанова про закриття справи виносить при оголошенні усного зауваження, передачі матеріалів на розгляд громадської організації чи трудового колективу або передачі їх прокурору, органу досудового розслідування, а також при наявності обставин, передбачених статтею 247 цього Кодексу.

(Стаття 284 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 1117-11 від 16.10.85](#); Законами [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 762-IV від 15.05.2003](#), [№ 4652-VI від 13.04.2012](#))

Стаття 285. Оголошення постанови по справі про адміністративне правопорушення і вручення копії постанови

Постанова оголошується негайно після закінчення розгляду справи. Копія постанови протягом трьох днів вручається або висилається особі, щодо якої її винесено.

Копія постанови в той же строк вручається або висилається потерпілому на його прохання.

Копія постанови вручається під розписку. У разі якщо копія постанови висилається, про це робиться відповідна відмітка у справі.

По справах про порушення митних правил копія постанови вручається особам, щодо яких її винесено, в порядку, встановленому [Митним кодексом України](#).

У випадках, передбачених статтею 258 цього Кодексу, копія постанови уповноваженої посадової особи у справі про адміністративне правопорушення вручається особі, щодо якої її винесено, на місці вчинення правопорушення.

По справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 174 і 191 цього Кодексу, щодо особи, якій вогнепальну зброю, а також бойові припаси ввірено у зв'язку з виконанням службових обов'язків або передано в тимчасове користування підприємством, установою, організацією, суд надсилає копію постанови, крім того, відповідному підприємству, установі або організації для відома і Міністерству внутрішніх справ України для розгляду питання про заборону цій особі користуватися вогнепальною зброєю.

Постанова суду про накладення адміністративного стягнення за адміністративне корупційне правопорушення у триденний строк з дня набрання нею законної сили направляється відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, державному чи виборному органу, власнику юридичної особи або уповноваженому ним органу для вирішення питання про притягнення особи до дисциплінарної відповідальності, усунення її згідно із законодавством від виконання функцій держави, якщо інше не передбачено законом, а також усунення причин та умов, що сприяли вчиненню цього правопорушення.

Постанова суду про накладення адміністративного стягнення за повторне вчинення порушення вимог законодавства у сфері ліцензування та з питань видачі документів дозвільного характеру, передбачених статтями 166-10, 166-12 цього Кодексу, у триденний строк з дня набрання нею законної сили направляється відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування для прийняття рішення згідно із законом.

Особливості вручення постанови про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), визначаються статтями 279-1 і 279-2 цього Кодексу.

Постанова суду про накладення адміністративного стягнення за адміністративне правопорушення, передбачене частиною сьомою статті 184 цього Кодексу, в одnodенний строк з дня набрання нею законної сили направляється органам прикордонної служби для застосування до особи, стосовно якої винесено постанову, тимчасового обмеження права на виїзд з України з дитиною.

(Стаття 285 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 1508-VI від 11.06.2009](#), [№ 2808-VI від 21.12.2010](#); в редакції Закону [№ 3207-VI від 07.04.2011](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 3720-VI від 08.09.2011](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#), [№ 2475-VIII від 03.07.2018](#)) (Статтю 286 виключено на підставі Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#))

Глава 24

ОСКАРЖЕННЯ ПОСТАНОВИ ПО СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ

(Назва глави 24 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

Стаття 287. Право оскарження постанови по справі про адміністративне правопорушення

Постанову по справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржено прокурором у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 цього Кодексу, особою, щодо якої її винесено, а також потерпілим.

Постанова суду про накладення адміністративного стягнення може бути оскаржена в порядку, визначеному цим Кодексом.

(Стаття 287 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

Стаття 288. Порядок оскарження постанови по справі про адміністративне правопорушення

Постанову по справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржено:

- 1) постанову адміністративної комісії - у виконавчий комітет (а у населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчі органи, що виконують їх повноваження) відповідної ради або в районний, районний у місті, міський чи міськрайонний суд, у порядку, визначеному [Кодексом адміністративного судочинства України](#), з особливостями, встановленими цим Кодексом;
- 2) рішення виконавчого комітету (а у населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, - виконавчих органів, що виконують їх повноваження) сільської, селищної, міської ради - у відповідну раду або в районний, районний у місті, міський чи міськрайонний суд, у порядку, визначеному [Кодексом адміністративного судочинства України](#), з особливостями, встановленими цим Кодексом;
- 3) постанову іншого органу (посадової особи) про накладення адміністративного стягнення, постанову по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі - у вищестоящий орган (вищестоящий посадовій особі) або в районний, районний у місті, міський чи міськрайонний суд, у порядку, визначеному [Кодексом адміністративного судочинства України](#), з особливостями, встановленими цим Кодексом.

Постанову про одночасне накладення основного і додаткового адміністративних стягнень може бути оскаржено за вибором особи, щодо якої її винесено, чи потерпілого в порядку, встановленому для оскарження основного або додаткового стягнення;

(Пункт 4 частини першої статті 288 виключено на підставі Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

- 4) постанову інспектора з паркування про накладення адміністративного стягнення (частини перша і третя статті 122, частини перша і друга статті 152-1 цього Кодексу) - в районний, районний у місті, міський чи міськрайонний суд у порядку, визначеному [Кодексом адміністративного судочинства України](#), з урахуванням особливостей, визначених цим Кодексом.

(До частини першої статті 288 включено пункт 4 згідно із Законом [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#)) (Пункт 5 частини першої статті 288 виключено на підставі Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

Скарга подається в орган (посадовій особі), який виніс постанову по справі про адміністративне правопорушення, якщо інше не встановлено законодавством України. Скарга, що надійшла, протягом трьох діб надсилається разом із справою органу (посадовій особі), правомочному відповідно до цієї статті її розглядати.

(Частину третю статті 288 виключено на підставі Закону [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

Особа, яка оскаржила постанову у справі про адміністративне правопорушення, звільняється від сплати державного мита.

(Стаття 288 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 7542-11 від 19.05.89](#); Законами [№ 2857-12 від 15.12.92](#), [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 557-XIV від 24.03.99](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 289](#). Строк оскарження постанови по справі про адміністративне правопорушення

Скаргу на постанову по справі про адміністративне правопорушення може бути подано протягом десяти днів з дня винесення постанови, а щодо постанов по справі про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, та/або про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), - протягом десяти днів з дня набрання постановою законної сили. В разі пропуску зазначеного строку з поважних причин цей строк за заявою особи, щодо якої винесено постанову, може бути поновлено органом (посадовою особою), правомочним розглядати скаргу.

(Стаття 289 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#)) (Статтю 290 виключено на підставі Закону [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

[Стаття 291](#). Набрання постановою адміністративного органу (посадової особи) у справі про адміністративне правопорушення законної сили

Постанова адміністративного органу (посадової особи) у справі про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку оскарження цієї постанови, за винятком постанов про застосування стягнення, передбаченого статтею 26 цього Кодексу, постанов по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксованого в автоматичному режимі, про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованого в режимі фотозйомки (відеозапису), а також у випадках накладення штрафу, що стягується на місці вчинення адміністративного правопорушення.

Постанова по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксоване в автоматичному режимі, або про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), набирає законної сили після її вручення особі або отримання поштового повідомлення про вручення або про відмову в її отриманні, або повернення поштового відправлення з позначкою про невручення.

Постанова про позбавлення права керування транспортним засобом набирає чинності з наступного дня після закінчення строку на її оскарження, визначеного цим Кодексом, а у випадку такого оскарження - з дня набрання законної сили рішенням за результатами такого оскарження, яке винесено за наслідками розгляду справи по суті.

(Стаття 291 в редакції Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 292](#). Строк розгляду скарги на постанову по справі про адміністративне правопорушення

Скарга на постанову по справі про адміністративне правопорушення розглядається правомочними органами (посадовими особами) в десятиденний строк з дня її надходження, якщо інше не встановлено законами України.

(Стаття 292 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

[Стаття 293](#). Розгляд скарги на постанову по справі про адміністративне правопорушення

Орган (посадова особа) при розгляді скарги на постанову по справі про адміністративне правопорушення перевіряє законність і обґрунтованість винесеної постанови і приймає одне з таких рішень:

- 1) залишає постанову без зміни, а скаргу без задоволення;
- 2) скасовує постанову і надсилає справу на новий розгляд;
- 3) скасовує постанову і закриває справу;
- 4) змінює захід стягнення в межах, передбачених нормативним актом про відповідальність за адміністративне правопорушення, з тим, однак, щоб стягнення не було посилено.

Якщо буде встановлено, що постанову винесено органом (посадовою особою), неправомочним вирішувати цю справу, то така постанова скасовується і справа надсилається на розгляд компетентного органу (посадової особи).

(Стаття 293 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

[Стаття 294](#). Набрання постановою судді у справі про адміністративне правопорушення законної сили та перегляд постанови

(Положення частини першої статті 294 втратили чинність, як такі, що є неконституційними, на підставі Рішення Конституційного Суду [№ 10-р/2018 від 23.11.2018](#))

Постанова судді у справах про адміністративне правопорушення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, за винятком постанов про застосування стягнення, передбаченого статтею 32 або 32-1 цього Кодексу.

Постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена протягом десяти днів з дня винесення постанови особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником, а також прокурором у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 та частиною першою статті 287 цього Кодексу. Апеляційна скарга, подана після закінчення цього строку, повертається апеляційним судом особі, яка її подала, якщо вона не заявляє клопотання про поновлення цього строку, а також якщо у поновленні строку відмовлено.

(Офіційне тлумачення положення частини другої статті 294 "стосовно оскарження в апеляційному порядку постанови судді у справі про адміністративне правопорушення" див. в Рішенні Конституційного Суду [№ 2-рп/2015 від 31.03.2015](#))

Апеляційна скарга подається до відповідного апеляційного суду через місцевий суд, який виніс постанову. Місцевий суд протягом трьох днів надсилає апеляційну скаргу разом із справою у відповідний апеляційний суд.

Апеляційний перегляд здійснюється суддею апеляційного суду протягом двадцяти днів з дня надходження справи до суду.

Апеляційний суд повідомляє про дату, час і місце судового засідання особу, яка подала скаргу, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, не пізніше ніж за три дні до початку судового засідання.

Неявка в судові засідання особи, яка подала скаргу, інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, не перешкоджає розгляду справи, крім випадків, коли є поважні причини неявки або в суду відсутня інформація про належне повідомлення цих осіб.

Апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права. Апеляційний суд може дослідити нові докази, які не досліджувалися раніше, якщо визнає обґрунтованим ненадання їх до місцевого суду або необґрунтованим відхилення їх місцевим судом.

За наслідками розгляду апеляційної скарги суд апеляційної інстанції має право:

- 1) залишити апеляційну скаргу без задоволення, а постанову без змін;
- 2) скасувати постанову та закрити провадження у справі;
- 3) скасувати постанову та прийняти нову постанову;
- 4) змінити постанову.

У разі зміни постанови в частині накладення стягнення, в межах, передбачених санкцією статті цього Кодексу, воно не може бути посилено.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Після закінчення апеляційного провадження справа не пізніше ніж у п'ятиденний строк направляється до місцевого суду, який її розглядав.

(Стаття 294 із змінами, внесеними згідно з Указами ПБП [№ 316-11 від 29.05.85](#), [№ 2444-11 від 27.06.86](#), [№ 4452-11 від 21.08.87](#), [№ 6347-11 від 03.08.88](#), [№ 6976-11 від 14.12.88](#), [№ 7445-11 від 27.04.89](#), [№ 8710-11 від 19.01.90](#), [№ 8711-11 від 19.01.90](#), [№ 8918-11 від 07.03.90](#), [№ 9082-11 від 20.04.90](#), [№ 9166-11 від 04.05.90](#), [№ 647-12 від 18.01.91](#), [№ 1413-12 від 09.08.91](#); Законами [№ 1255-12 від 25.06.91](#), [№ 3582-12 від 11.11.93](#), [№ 3888-12 від 28.01.94](#), [№ 179/94-ВР від 22.09.94](#), [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 8/95-ВР від 19.01.95](#), [№ 123/95-ВР від 05.04.95](#), [№ 210/95-ВР від 02.06.95](#), [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 666/97-ВР від 21.11.97](#), [№ 352-ХІV від 23.12.98](#), [№ 812-ХІV від 02.07.99](#), [№ 998-ХІV від 16.07.99](#), [№ 1080-ХІV від 21.09.99](#), [№ 1381-ХІV від 13.01.2000](#), [№ 1685-ІІІ від 20.04.2000](#), [№ 1744-ІІІ від 18.05.2000](#), [№ 1969-ІІІ від 21.09.2000](#), [№ 1986-ІІІ від 21.09.2000](#); [№ 2056-ІІІ від 19.10.2000](#), [№ 2247-ІІІ від 18.01.2001](#), [№ 2342-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 2350-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 2359-ІІІ від 05.04.2001](#), [№ 2550-ІІІ від 21.06.2001](#), [№ 2703-ІІІ від 20.09.2001](#), [№ 2747-ІІІ від 04.10.2001](#), [№ 2787-ІІІ від 15.11.2001](#), [№ 2953-ІІІ від 17.01.2002](#), [№ 249-ІV від 28.11.2002](#) - набирає чинності 11.06.2003 року, [№ 548-ІV від 20.02.2003](#), [№ 666-ІV від 03.04.2003](#), [№ 676-ІV від 03.04.2003](#), [№ 749-ІV від 15.05.2003](#), [№ 759-ІV від 15.05.2003](#), [№ 1122-ІV від 11.07.2003](#), [№ 1128-ІV від 11.07.2003](#), [№ 1299-ІV від 20.11.2003](#), [№ 1703-ІV від 11.05.2004](#), [№ 1745-ІV від 03.06.2004](#), [№ 2188-ІV від 18.11.2004](#), [№ 2247-ІV від 16.12.2004](#), [№ 2322-ІV від 12.01.2005](#), [№ 2635-ІV від 02.06.2005](#), [№ 2806-ІV від 06.09.2005](#), [№ 2899-ІV від 22.09.2005](#), [№ 3078-ІV від 15.11.2005](#), [№ 3201-ІV від 15.12.2005](#), [№ 3336-ІV від 12.01.2006](#), [№ 3504-ІV від 23.02.2006](#), [№ 534-V від 22.12.2006](#), [№ 577-V від 11.01.2007](#), [№ 695-V від 22.02.2007](#), [№ 1033-V від 17.05.2007](#); в редакції Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2453-VI від 07.07.2010](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#), [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 295](#). Надіслання копії рішення по скарзі на постанову

Копія рішення по скарзі на постанову по справі про адміністративне правопорушення протягом трьох днів надсилається особі, щодо якої її винесено. В той же строк копія постанови надсилається потерпілому на його прохання.

(Частину другу статті 295 виключено на підставі Закону [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))(Стаття 295 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5288-VI від 18.09.2012](#))

[Стаття 296](#). Наслідки скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення

Скасування постанови із закриттям справи про адміністративне правопорушення тягне за собою повернення стягнених грошових сум, оплатно вилучених і конфіскованих предметів, а також скасування інших обмежень, зв'язаних з цією постановою. У разі неможливості повернення предмета повертається його вартість.

Відшкодування шкоди, заподіяної громадянину незаконним накладенням адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту або виправних робіт, провадиться в порядку, встановленому законом.

(Стаття 296 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-ІІІ від 05.04.2001](#))(Статтю 297 виключено на підставі Закону [№ 5288-VI від 18.09.2012](#))

Глава 24-1.

Перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення у разі встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом

[Стаття 297-1](#). Право на перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення

Заява про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення може бути подана особою, на користь якої постановлено рішення міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною.

Постанова по справі про адміністративне правопорушення може бути переглянута з підстави встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні судом справи про адміністративне правопорушення.

[Стаття 297-2](#). Строк подання заяви про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення

Заява про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення може бути подана не пізніше одного місяця з дня, коли особі, на користь якої постановлено рішення міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, стало відомо про набуття цим рішенням статусу остаточного.

У разі пропущення строку для подання заяви з причин, визнаних поважними, він може бути поновлений за клопотанням особи, яка подала заяву. Заява про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення повертається особі, яка її подала, якщо вона не порушує питання про поновлення цього строку, а також якщо у поновленні строку відмовлено.

Питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення або про повернення заяви особі, яка її подала, вирішується без повідомлення осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення.

Питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду вирішується судом без виклику учасників судового провадження та за результатами розгляду постановляється відповідна ухвала.

(Стаття 297-2 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 192-VIII від 12.02.2015](#))

[Стаття 297-3](#). Вимоги до заяви про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення

Заява про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення подається у письмовій формі та підписується особою чи її захисником, який додає до заяви оформлений належним чином документ про свої повноваження. У заяві про перегляд зазначаються:

- 1) найменування суду, до якого подається заява;
- 2) ім'я (прізвище, ім'я та по батькові), поштова адреса особи, яка подає заяву, та осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, а також їхні номери засобу зв'язку, адреса електронної пошти, якщо такі є;
- 3) обґрунтування необхідності перегляду постанови по справі про адміністративне правопорушення у зв'язку з ухваленням рішення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною;
- 4) вимоги особи, яка подає заяву;
- 5) у разі необхідності - клопотання;
- 6) перелік матеріалів, що додаються.

(Стаття 297-3 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 192-VIII від 12.02.2015](#))

[Стаття 297-4.](#) Порядок подання заяви про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення

Заява про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення подається до Верховного Суду. До заяви мають бути додані:

- 1) копії заяви про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення відповідно до кількості осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення;
- 2) копії постанови по справі про адміністративне правопорушення, про перегляд якої подано заяву;
- 3) копія рішення міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, або клопотання особи про витребування копії такого рішення в органу, відповідального за координацію виконання рішень міжнародної судової установи, якщо її немає у розпорядженні особи, яка подала заяву.

За подання заяви про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення судовий збір не справляється.

(Стаття 297-4 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 192-VIII від 12.02.2015](#), [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 297-5.](#) Перевірка відповідності заяви про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення вимогам цього Кодексу

Заява про перегляд постанови по справі про адміністративне правопорушення реєструється у день її надходження та не пізніше наступного дня передається судді-доповідачу, який визначається Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою.

Суддя-доповідач протягом трьох днів здійснює перевірку відповідності заяви вимогам цього Кодексу. У разі встановлення, що заяву подано без додержання вимог статей 297-3, 297-4 цього Кодексу, особа, яка подала заяву, письмово повідомляється про недоліки заяви та строк, протягом якого вона зобов'язана їх усунути.

Якщо особа, яка подала заяву, усунула недоліки заяви в установлений строк, така заява вважається поданою у день первинного її подання до Верховного Суду.

Заява повертається заявнику, у разі якщо:

- 1) заяву подано без додержання вимог статей 297-3 та 297-4 цього Кодексу і заявник не усунув її недоліки протягом встановленого строку;
- 2) заява подана особою, яка не наділена правом на подання такої заяви;
- 3) заяву від імені заявника підписано особою, яка не має повноважень на підписання заяви;
- 4) є постанова Верховного Суду про відмову у допуску справи до провадження за наслідками розгляду заяви, поданої у цій справі з аналогічних підстав.

Повернення заяви з підстав, зазначених у частині четвертій цієї статті, не перешкоджає повторному зверненню у разі належного оформлення заяви або з інших підстав, ніж ті, які були предметом розгляду.

За відсутності підстав для повернення заяви, в якій міститься клопотання особи про витребування копії рішення міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, суддя-доповідач невідкладно ухвалює постанову про витребування такої копії рішення разом з її автентичним перекладом в органу, відповідального за координацію виконання рішень міжнародної судової установи.

(Стаття 297-5 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 192-VIII від 12.02.2015](#), [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 297-6.](#) Допуск справи до провадження

Питання про допуск справи до провадження вирішується суддею-доповідачем, який визначається Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою.

У разі якщо суддя-доповідач дійде висновку, що подана заява є обґрунтованою, він відкриває провадження у справі.

У разі якщо суддя-доповідач дійде висновку, що подана заява є необґрунтованою, вирішення питання про допуск справи до провадження здійснюється колегією з трьох суддів у складі судді-доповідача та двох суддів, визначених Єдиною судовою інформаційно-телекомунікаційною системою додатково. Провадження відкривається, якщо хоча б один суддя із складу колегії дійшов висновку про необхідність його відкриття.

Постанова про відкриття провадження у справі або про відмову у допуску справи до провадження приймається протягом п'ятнадцяти днів з дня надходження заяви або з дня усунення заявником недоліків, а в разі витребування копії рішення міжнародної судової установи, юрисдикція якої визнана Україною, - з дня надходження такої копії. Постанова ухвалюється без повідомлення осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення.

Копія постанови про відкриття провадження надсилається разом із копією заяви особам, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, а в разі відмови у допуску - особі, яка подала заяву.

(Стаття 297-6 в редакції Закону [№ 192-VIII від 12.02.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 297-7.](#) Підготовка справи до розгляду у Верховному Суді

Суддя-доповідач протягом п'ятнадцяти днів з дня відкриття провадження здійснює підготовку до перегляду судового рішення Верховним Судом:

- 1) надсилає постанову про відкриття провадження та витребування матеріалів справи про адміністративне правопорушення до відповідного суду, який не пізніше трьох робочих днів з дня її надходження надсилає справу до Верховного Суду;
- 2) визначає порядок розгляду справи (у відкритому або закритому судовому засіданні у випадках, установлених цим Кодексом);
- 3) у разі необхідності визначає органи державної влади, представники яких можуть дати пояснення в суді щодо застосування відповідної норми права, та викликає цих представників до суду;
- 4) здійснює інші заходи, необхідні для розгляду справи.

Після надходження витребуваних матеріалів справи та завершення інших підготовчих дій суддя-доповідач готує доповідь і виносить ухвалу про призначення справи до розгляду Верховним Судом.

(Стаття 297-7 в редакції Закону [№ 192-VIII від 12.02.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 297-8.](#) Порядок розгляду справи Верховним Судом

Справа про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої частиною другою статті 297-1 цього Кодексу, розглядається Великою Палатою Верховного Суду.

Головує на засіданні суддя-доповідач.

Суддя-доповідач відкриває судові засідання, оголошує склад суду, роз'яснює особам, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, їхні права та обов'язки. Після проведення зазначених процесуальних дій та розгляду клопотань осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, суддя-доповідач доповідає в необхідному обсязі про зміст вимог, викладених у заяві, що надійшла до Верховного Суду, та про результати проведених ним підготовчих дій.

Особа, яка подала заяву до Верховного Суду, інші особи, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, у

разі їх прибуття у судове засідання мають право надати пояснення по суті заявлених вимог.

Неприбуття осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення і належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи для участі в судовому засіданні, не перешкоджає судовому розгляду справи.

Після закінчення заслуховування пояснень особи, яка подала заяву, та інших осіб, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, суд виходить до нарадчої кімнати для ухвалення постанови.

Строк розгляду заяви про перегляд судового рішення Верховним Судом не може перевищувати одного місяця з дня призначення справи до розгляду.

(Стаття 297-8 в редакції Закону [№ 192-VIII від 12.02.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 297-9](#). Повноваження Верховного Суду

За наслідками розгляду справи більшістю голосів від складу Великої Палати Верховного Суду виноситься одна з таких постанов:

1) про повне або часткове задоволення заяви;

2) про відмову у задоволенні заяви.

(Стаття 297-9 в редакції Закону [№ 192-VIII від 12.02.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#))

[Стаття 297-10](#). Постанова Верховного Суду

Верховний Суд задовольняє заяву у разі наявності підстави, передбаченої частиною другою статті 297-1 цього Кодексу.

Якщо суд дійшов висновку про повне або часткове задоволення заяви, він має право:

1) скасувати постанову (постанови) та закрити провадження у справі;

2) скасувати постанову (постанови) та передати справу про адміністративне правопорушення на новий розгляд до суду, який виніс оскаржувану постанову;

3) змінити постанову (постанови).

Верховний Суд відмовляє у задоволенні заяви, якщо обставини, що стали підставою для перегляду справи, не підтвердилися. Постанова про відмову в задоволенні заяви має бути вмотивованою.

Постанова Верховного Суду повинна бути виготовлена та направлена особам, які беруть участь у провадженні у справі про адміністративне правопорушення, не пізніше п'яти днів з дня закінчення розгляду справи.

Невиконання постанов Верховного Суду тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Постанови Верховного Суду, прийняті за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення, підлягають опублікуванню на офіційному веб-сайті Верховного Суду не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня їх прийняття.

(Стаття 297-10 в редакції Закону [№ 192-VIII від 12.02.2015](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2147-VIII від 03.10.2017](#)) (Розділ IV доповнено главою 24-1 згідно із Законом [№ 4847-VI від 24.05.2012](#))

Розділ V. ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВ ПРО НАКЛАДЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ

Глава 25

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ

[Стаття 298](#). Обов'язковість постанови про накладення адміністративного стягнення

Постанова про накладення адміністративного стягнення є обов'язковою для виконання державними і громадськими органами, підприємствами, установами, організаціями, посадовими особами і громадянами.

[Стаття 299](#). Звернення постанови до виконання

Постанова про накладення адміністративного стягнення підлягає виконанню з моменту її винесення, якщо інше не встановлено цим Кодексом та іншими законами України.

При оскарженні постанови про накладення адміністративного стягнення постановою підлягає виконанню після залишення скарги без задоволення, за винятком постанов про застосування заходу стягнення у вигляді попередження, а також у випадках накладення штрафу, що стягується на місці вчинення адміністративного правопорушення.

Постанова про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу, крім постанов про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксовані в автоматичному режимі, та про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксовані в режимі фотозйомки (відеозапису), підлягає примусовому виконанню після закінчення строку, встановленого частиною першою статті 307 цього Кодексу.

Постанова про накладення адміністративного стягнення звертається до виконання органом (посадовою особою), який виніс постанову.

(Стаття 299 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 300](#). Порядок виконання постанови про накладення адміністративного стягнення

Постанова про накладення адміністративного стягнення виконується уповноваженим на те органом у порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України.

Орган Національної поліції забезпечує виконання постанови про адміністративний арешт у порядку, встановленому законами України.

У разі винесення кількох постанов про накладення адміністративних стягнень щодо однієї особи кожна постанова виконується окремо.

(Стаття 300 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#))

[Стаття 300-1](#). Порядок виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або про порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису)

У разі сплати відповідальною особою, зазначеною у частині першій статті 14-2 цього Кодексу, або громадянином (резидентом) України, який ввіз на територію України транспортний засіб, зареєстрований за межами України, 50 відсотків розміру штрафу протягом 10 банківських днів з дня набрання законної сили постановою про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі, або за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), така постанова вважається виконаною. Постанова про накладення адміністративного стягнення за порушення зупинки, стоянки та паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі фотозйомки (відеозапису), також вважається виконаною у разі сплати штрафу за повідомленням про притягнення до адміністративної відповідальності, залишеним уповноваженою посадовою особою на місці вчинення правопорушення на лобовому склі транспортного засобу, у тому числі шляхом сплати 50 відсотків розміру штрафу протягом 10 банківських днів з дня вчинення відповідного правопорушення.

У разі несплати штрафу особами, зазначеними у частині першій цієї статті, протягом 30 днів з дня набрання законної сили постановою про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сферах безпеки дорожнього руху та паркування транспортних засобів така постанова підлягає примусовому виконанню.

У разі оскарження постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу за правопорушення у сферах безпеки дорожнього руху та паркування транспортних засобів перебіг строків, визначених цією статтею, зупиняється до розгляду скарги.

(Кодекс доповнено статтею 300-1 згідно із Законом [№ 596-VIII від 14.07.2015](#); в редакції Закону [№ 2262-VIII від 21.12.2017](#))

[Стаття 301](#). Відстрочка виконання постанови про накладення адміністративного стягнення

За наявності обставин, що ускладнюють виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту, виправних чи громадських робіт або роблять її виконання неможливим, орган (посадова особа), який виніс постанову, може

відстрочити її виконання на строк до одного місяця.

Відстрочка виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу (за винятком стягнення штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення) здійснюється в порядку, встановленому законом.

(Стаття 301 в редакції Закону [№ 2056-III від 19.10.2000](#); із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 656-VII від 24.10.2013](#))

[Стаття 302.](#) Припинення виконання постанови про накладення адміністративного стягнення

За наявності обставин, зазначених у пунктах 5, 6 і 9 статті 247 цього Кодексу, орган (посадова особа), який виніс постанову про накладення адміністративного стягнення, припиняє її виконання.

[Стаття 303.](#) Давність виконання постанов про накладення адміністративних стягнень

Не підлягає виконанню постанова про накладення адміністративного стягнення, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення. В разі оскарження постанови перебіг строку давності зупиняється до розгляду скарги. У разі відстрочки виконання постанови відповідно до статті 301 цього Кодексу перебіг строку давності зупиняється до закінчення строку відстрочки.

Законами України може бути встановлено й інші, більш тривалі строки для виконання постанов по справах про окремі види адміністративних правопорушень.

(Частину третю статті 303 виключено на підставі Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#)) (Стаття 303 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#))

[Стаття 304.](#) Вирішення питань, зв'язаних з виконанням постанови

Питання, зв'язані з виконанням постанови про накладення адміністративного стягнення, вирішуються органом (посадовою особою), який виніс постанову.

[Стаття 305.](#) Контроль за виконанням постанови про накладення адміністративного стягнення

Контроль за правильним і своєчасним виконанням постанови про накладення адміністративного стягнення здійснюється органом (посадовою особою), який виніс постанову, та іншими органами державної влади в порядку, встановленому законом.

(Стаття 305 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2056-III від 19.10.2000](#))

Глава 26

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ВИНЕСЕННЯ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

[Стаття 306.](#) Порядок виконання постанови про винесення попередження

Постанова про накладення адміністративного стягнення у вигляді попередження виконується органом (посадовою особою), який виніс постанову, шляхом оголошення постанови порушнику.

Якщо постанова про накладення адміністративного стягнення у вигляді попередження виноситься під час відсутності порушника, йому вручається копія постанови в порядку і строки, передбачені статтею 285 цього Кодексу.

При винесенні адміністративного стягнення у вигляді попередження на місці вчинення порушень, передбачених статтями 116, 116-2, 117 цього Кодексу, воно оформляється способом, встановленим відповідно Міністерством внутрішніх справ України або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті.

(Стаття 306 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 7542-11 від 19.05.89](#), Законами [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 885-VI від 15.01.2009](#), [№ 5502-VI від 20.11.2012](#))

Глава 27

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО НАКЛАДЕННЯ ШТРАФУ

[Стаття 307.](#) Строки і порядок виконання постанови про накладення штрафу

Штраф має бути сплачений порушником не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня вручення йому постанови про накладення штрафу, крім випадків, передбачених статтею 300-1 цього Кодексу, а в разі оскарження такої постанови - не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня повідомлення про залишення скарги без задоволення.

У разі відсутності самостійного заробітку в осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративне правопорушення, штраф стягується з батьків або осіб, які їх замінюють.

Штраф, накладений за вчинення адміністративного правопорушення, вноситься порушником в установу банку України, за винятком штрафу, що стягується на місці вчинення правопорушення, якщо інше не встановлено законодавством України.

У разі несплати штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення документ, що підтверджує його сплату, або його копія не пізніше трьох робочих днів після закінчення строку, передбаченого частиною першою цієї статті, надсилається правопорушником до органу (посадовій особі), який виніс постанову про накладення цього штрафу.

(Стаття 307 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 7542-11 від 19.05.89](#), [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 196/96-ВР від 15.05.96](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 5288-VI від 18.09.2012](#), [№ 1697-VII від 14.10.2014](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 2293-VIII від 27.02.2018](#))

[Стаття 308.](#) Примусове виконання постанови про стягнення штрафу

У разі несплати правопорушником штрафу у строк, установлений частиною першою статті 307 цього Кодексу, постанова про накладення штрафу надсилається для примусового виконання до органу державної виконавчої служби за місцем проживання порушника, роботи або за місцезнаходженням його майна в порядку, встановленому законом.

У порядку примусового виконання постанови про стягнення штрафу за вчинення адміністративного правопорушення з правопорушника стягується:

подвійний розмір штрафу, визначеного у відповідній статті цього Кодексу та зазначеного у постанові про стягнення штрафу;

витрати на облік зазначених правопорушень. Розмір витрат на облік правопорушень визначається Кабінетом Міністрів України.

(Частина друга набирає чинності з 1 січня 2009 року щодо стягнення подвійного розміру штрафу при примусовому виконанні постанови у справі про адміністративне правопорушення згідно із Законом [№ 586-VI від 24.09.2008](#)) (Стаття 308 в редакції Закону [№ 2056-III від 19.10.2000](#); із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 3045-VI від 17.02.2011](#), [№ 1404-VIII від 02.06.2016](#))

[Стаття 309.](#) Виконання постанови про накладення штрафу, який стягується на місці вчинення адміністративного правопорушення

При стягненні штрафу відповідно до статті 258 цього Кодексу на місці вчинення адміністративного правопорушення порушникові видається квитанція встановленого зразка.

У разі несплати штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення провадження в справі, а потім виконання постанови здійснюється в порядку, передбаченому цим Кодексом.

Під час стягнення штрафу на місці вчинення адміністративного правопорушення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, у тому числі зафіксовані в автоматичному режимі, застосовуються виключно безготівкові платіжні пристрої.

(Стаття 309 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 7542-11 від 19.05.89](#), Законами [№ 5316-VI від 02.10.2012](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#))

[Стаття 310.](#) Закінчення провадження по виконанню постанови про накладення штрафу

Постанова про накладення штрафу, за якою стягнення штрафу проведено повністю, з відміткою про виконання повертається органів (посадовій особі), який виніс постанову.

Глава 28

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ОПЛАТНЕ ВИЛУЧЕННЯ ПРЕДМЕТА

[Стаття 311.](#) Органи, що виконують постанови про оплатне вилучення предмета

Постанова про оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, виконується державним виконавцем.

(Частину другу статті 311 виключено на підставі Закону [№ 148/96-ВР від 25.04.96](#)) (Стаття 311 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 148/96-ВР від 25.04.96](#), [№ 2056-III від 19.10.2000](#))

[Стаття 312.](#) Виконання постанови про оплатне вилучення предмета

Предмет, вилучений на підставі постанови про його оплатне вилучення, здається державним виконавцем для реалізації в порядку, встановленому законом.

Суми, виручені від реалізації оплатно вилученого предмета, відповідно до статті 28 цього Кодексу передаються колишньому власникові з відрахуванням витрат, пов'язаних з проведенням виконавчих дій.

(Стаття 312 в редакції Закону [№ 2056-III від 19.10.2000](#))

Глава 29

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО КОНФІСКАЦІЮ ПРЕДМЕТА, ГРОШЕЙ

(Назва глави 29 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 1255-12 від 25.06.91](#))

[Стаття 313.](#) Органи, що виконують постанови про конфіскацію предмета, грошей

Постанови про конфіскацію предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, та грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, виконуються державними виконавцями в порядку, встановленому законом.

(Стаття 313 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), [№ 2444-11 від 27.06.86](#), [№ 3282-11 від 19.12.86](#), [№ 4134-11 від 12.06.87](#), [№ 6976-11 від 14.12.88](#), [№ 7445-11 від 27.04.89](#), [№ 8711-11 від 19.01.90](#), [№ 158-12 від 03.08.90](#), [№ 1413-12 від 09.08.91](#); Законами [№ 1255-12 від 25.06.91](#), [№ 3806-12 від 24.12.93](#), [№ 179/94-ВР від 22.09.94](#), [№ 244/94-ВР від 15.11.94](#), [№ 64/95-ВР від 15.02.95](#), [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 148/96-ВР від 25.04.96](#), [№ 323/96-ВР від 12.07.96](#), [№ 386/96-ВР від 01.10.96](#), [№ 497/96-ВР від 14.11.96](#), [№ 352-XIV від 23.12.98](#), [№ 998-XIV від 16.07.99](#), [№ 1587-III від 23.03.2000](#), [№ 1744-III від 18.05.2000](#), [№ 1969-III від 21.09.2000](#); в редакції Закону [№ 2056-III від 19.10.2000](#))

[Стаття 314.](#) Порядок виконання постанови про конфіскацію предмета, грошей

Виконання постанови про конфіскацію предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, здійснюється шляхом вилучення конфіскованого предмета і примусового безоплатного звернення цього предмета у власність держави.

(Частину другу статті 314 виключено на підставі Закону [№ 2342-III від 05.04.2001](#)) (Стаття 314 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1255-12 від 25.06.91](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 315.](#) Порядок реалізації конфіскованих предметів, грошей

Реалізація конфіскованих предметів, які стали знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення, провадиться в порядку, встановленому законами України.

(Стаття 315 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1255-12 від 25.06.91](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

[Стаття 316.](#) Закінчення провадження по виконанню постанови про конфіскацію предмета, грошей

Постанова про конфіскацію предмета, грошей з відміткою про виконання повертається до суду, який виніс постанову.

(Стаття 316 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 1255-12 від 25.06.91](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

Глава 30

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ПОЗБАВЛЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРАВА

[Стаття 317.](#) Органи, що виконують постанову про позбавлення спеціального права

Постанова про позбавлення права керування транспортними засобами виконується посадовими особами органів Національної поліції, зазначеними у пунктах 2-4 частини другої статті 222 цього Кодексу.

Постанова про позбавлення права керування річковими і маломірними суднами виконується керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, та інспекторами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті, капітаном річкового порту.

Постанова про позбавлення права полювання виконується зазначеними у частині другій статті 242 цього Кодексу посадовими особами органів мисливського господарства.

(Стаття 317 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 2010-11 від 03.04.86](#), Законами [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 2686-III від 13.09.2001](#), [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 5502-VI від 20.11.2012](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#))

[Стаття 318.](#) Порядок виконання постанови про позбавлення права керування річковим або маломірним судном

У разі винесення постанови про позбавлення права керування річковим або маломірним судном вилучене посвідчення (свідоцтво, диплом) особі, щодо якої застосовано даний захід адміністративного стягнення, не повертається.

Дія виданого замість вилученого посвідчення (свідоцтва, диплома) тимчасового дозволу на право керування річковим або маломірним судном продовжується до закінчення строку, встановленого для подання скарги, або до прийняття рішення по скарзі.

Якщо в результаті розгляду скарги буде прийнято рішення про скасування постанови і закриття справи або про заміну позбавлення права керування річковим або маломірним судном іншим заходом стягнення (пункти 3 і 4 частини першої статті 293 цього Кодексу), вилучене посвідчення (свідоцтво, диплом) повертається особі, у якої його було вилучено.

(Стаття 318 із змінами, внесеними згідно з Указом ПВР [№ 7542-11 від 19.05.89](#); Законами [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#))

[Стаття 319.](#) Порядок виконання постанови про позбавлення права полювання

Виконання постанови про позбавлення права полювання провадиться шляхом вилучення посвідчення мисливця.

У разі ухилення особи, позбавленої права полювання, від здачі посвідчення мисливця працівники, уповноважені здійснювати контроль у галузі мисливського господарства та полювання, вилучення посвідчення мисливця провадять у встановленому порядку.

Порядок вилучення посвідчення мисливця встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового господарства.

(Стаття 319 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 81/96-ВР від 06.03.96](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 1122-IV від 11.07.2003](#), [№ 5462-VI від 16.10.2012](#)) (Статтю 320 виключено на підставі Закону [№ 586-VI від 24.09.2008](#))

[Стаття 321.](#) Обчислення строків позбавлення спеціального права

Судноводії і особи, що порушили правила полювання, вважаються позбавленими спеціального права з дня винесення постанови про позбавлення цього права. Якщо зазначені особи, які позбавлені спеціального права, ухиляються від здачі документа, що посвідчує це право, то строк позбавлення їх спеціального права обчислюється з дня здачі або вилучення такого документа.

Після закінчення призначеного строку позбавлення спеціального права особі, щодо якої застосовано даний захід адміністративного стягнення, повертаються в установленому порядку вилучені в неї документи.

(Стаття 321 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР [№ 1369-12 від 29.07.91](#), [№ 1818-12 від 15.11.91](#); Законами [№ 586-VI від 24.09.2008](#), [№ 5459-VI від 16.10.2012](#), [№ 596-VIII від 14.07.2015](#))

ПРОВАДЖЕННЯ ПРО ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВИ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ГРОМАДСЬКИХ РОБІТ

Стаття 321-1. Виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді громадських робіт

Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про накладення адміністративного стягнення у вигляді громадських робіт надсилається на виконання органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, не пізніше дня, наступного за днем набрання нею законної сили.

Виконання стягнення у вигляді громадських робіт здійснюється шляхом залучення порушників до суспільно корисної праці, види якої визначаються органами місцевого самоврядування.

У разі втрати працездатності, призову на строкову військову службу, взяття під варту, засудження до кримінального покарання у виді позбавлення або обмеження волі, або якщо невідоме місцезнаходження особи, постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, громадські роботи замінюються штрафом, розмір якого визначається з розрахунку, що чотири години невідбутих громадських робіт дорівнюють одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.

(Стаття 321-1 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 5461-VI від 16.10.2012](#); в редакції Закону [№ 656-VII від 24.10.2013](#))

Стаття 321-2. Обчислення строку відбування громадських робіт

Строк стягнення у виді громадських робіт обчислюється в годинах, протягом яких порушник виконував визначену суспільно корисну працю.

Громадські роботи виконуються не більш як чотири години на день, а неповнолітніми - дві години на день.

Стаття 321-3. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування порушником громадських робіт

На власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування порушником громадських робіт покладається:

погодження з органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, переліку об'єктів, на яких порушники відбувають громадські роботи, та видів цих робіт;

контроль за виконанням порушниками визначених для них робіт;

своєчасне повідомлення органів, що відають виконанням даного виду стягнення, про ухилення порушника від відбування стягнення; ведення обліку та інформування органів, що відають виконанням даного стягнення, про кількість відпрацьованих порушником годин.

(Стаття 321-3 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 5461-VI від 16.10.2012](#), [№ 656-VII від 24.10.2013](#))

Стаття 321-4. Наслідки ухилення особи від відбування громадських робіт

У разі ухилення порушника від відбування громадських робіт постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, невідбутий строк громадських робіт може бути замінено штрафом або адміністративним арештом.

Заміна громадських робіт штрафом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, передбачає можливість застосування штрафу. Розмір штрафу в такому разі визначається із розрахунку, що чотири години невідбутих громадських робіт дорівнюють одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.

Заміна громадських робіт арештом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, не передбачає можливості застосування штрафу. Строк арешту визначається із розрахунку, що одна доба арешту дорівнює п'яти годинам невідбутих громадських робіт, але не може перевищувати п'ятнадцять діб.

(Стаття 321-4 в редакції Закону [№ 656-VII від 24.10.2013](#)) (Кодекс доповнено главою 30-А згідно із Законом [№ 586-VI від 24.09.2008](#))

Глава 31

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ВИПРАВНИХ РОБІТ

Стаття 322. Виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді виправних робіт

Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про накладення адміністративного стягнення у вигляді виправних робіт надсилається на виконання органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, не пізніше дня, наступного за днем набрання нею законної сили.

Виправні роботи відповідно до статті 31 цього Кодексу відбуваються за місцем постійної роботи порушника.

На підставі постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді виправних робіт із заробітку порушника протягом строку відбування ним адміністративного стягнення провадяться відрахування в дохід держави у розмірі, визначеному постановою.

У разі втрати працездатності, призову на строкову військову службу, взяття під варту, засудження до кримінального покарання у виді позбавлення або обмеження волі, або якщо невідоме місцезнаходження особи, постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, виправні роботи замінюються штрафом, розмір якого визначається із розрахунку, що один день невідбутих виправних робіт дорівнює одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.

(Стаття 322 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 1254-VI від 14.04.2009](#); в редакції Закону [№ 656-VII від 24.10.2013](#))

Стаття 323. Обчислення строку відбування виправних робіт

Відбування виправних робіт обчислюється часом, протягом якого порушник працював і з його заробітку провадилось відрахування.

Кількість днів, відпрацьованих порушником, має бути не менше кількості робочих днів, що припадають на встановлений районним, районним у місті, міським чи міськрайонним судом (суддею) календарний строк стягнення. Якщо порушник не відпрацював зазначеної кількості робочих днів і відсутні підстави для зарахування невідпрацьованих днів у строк стягнення, відбування виправних робіт триває до повного відпрацювання порушником належної кількості робочих днів.

У строк відбування стягнення зараховується час, протягом якого порушник не працював з поважних причин і йому відповідно до закону виплачувалась заробітна плата. До цього строку також зараховується час хвороби, час, наданий для догляду за хворим, і час проведений у відпустці по вагітності і родах. Час хвороби, спричиненої сп'янінням або діями, зв'язаними з сп'янінням, до строку відбування виправних робіт не зараховується.

(Стаття 323 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

Стаття 324. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування порушником виправних робіт

На власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування порушником виправних робіт покладається:

правильне і своєчасне провадження відрахувань із заробітку порушника в дохід держави і своєчасний переказ відрахованих сум у встановленому порядку;

трудове виховання порушника;

повідомлення органів, що відають виконанням даного виду стягнення, про ухилення порушника від відбування стягнення.

(Стаття 324 із змінами, внесеними згідно із Законом [№ 2342-III від 05.04.2001](#))

Стаття 325. Наслідки ухилення особи від відбування виправних робіт

У разі ухилення порушника від відбування виправних робіт постановою суду (судді) за поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, невідбутий строк виправних робіт може бути замінено штрафом або адміністративним арештом.

Заміна виправних робіт штрафом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, передбачає можливість застосування штрафу. Розмір штрафу в такому разі визначається із розрахунку, що один день невідбутих виправних робіт дорівнює одному неоподаткованому мінімуму доходів громадян.

Заміна виправних робіт арештом застосовується за умови, що санкція статті, за якою на порушника накладено адміністративне стягнення, не передбачає можливості застосування штрафу. Строк арешту визначається із розрахунку, що одна доба арешту дорівнює трьом дням виправних робіт, але не може перевищувати п'ятнадцять діб.

(Стаття 325 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 55/97-ВР від 07.02.97](#), [№ 2342-III від 05.04.2001](#); в редакції Закону [№ 656-VII від 24.10.2013](#))

Глава 31-А

ПРОВАДЖЕННЯ ПРО ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВИ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ СУСПІЛЬНО КОРИСНИХ РОБІТ

[Стаття 325-1.](#) Виконання постанови про накладення адміністративного стягнення у вигляді суспільно корисних робіт

Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про накладення адміністративного стягнення у вигляді суспільно корисних робіт надсилається на виконання органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, не пізніше дня, наступного за днем набрання постановою законної сили.

Виконання стягнення у вигляді суспільно корисних робіт здійснюється шляхом залучення порушників до суспільно корисної праці, вид якої визначається відповідним органом місцевого самоврядування.

За виконання суспільно корисних робіт порушнику нараховується плата за виконану ним роботу. Оплата праці здійснюється погодинно за фактично відпрацьований час у розмірі не меншому, ніж встановлений законом мінімальний розмір оплати праці.

[Стаття 325-2.](#) Обчислення строку виконання суспільно корисних робіт

Строк виконання адміністративного стягнення у вигляді суспільно корисних робіт обчислюється в годинах, протягом яких порушник виконує призначену йому суспільно корисну працю.

Суспільно корисні роботи виконуються не більше восьми годин, а неповнолітніми - не більше двох годин на день.

[Стаття 325-3.](#) Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем виконання порушником суспільно корисних робіт

На власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем виконання порушником суспільно корисних робіт покладається:

погодження з органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, переліку об'єктів, на яких порушники виконують суспільно корисні роботи, та видів таких робіт;

контроль за виконанням порушниками призначених їм робіт;

своєчасне повідомлення органу центрального органу виконавчої влади, визначеного абзацом другим цієї статті, про ухилення порушника від виконання суспільно корисних робіт;

ведення обліку та інформування органу центрального органу виконавчої влади, визначеного абзацом другим цієї статті, про кількість відпрацьованих порушником годин;

нарахування плати порушнику за виконання суспільно корисних робіт та перерахування її на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби для подальшого погашення заборгованості зі сплати аліментів.

[Стаття 325-4.](#) Наслідки ухилення особи від відбування суспільно корисних робіт

У разі ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт вона підлягає притягненню до адміністративної відповідальності.

У разі злісного ухилення особи від відбування адміністративного стягнення у виді суспільно корисних робіт вона підлягає притягненню до кримінальної відповідальності в порядку, встановленому законом.

(Стаття 325-4 в редакції Закону [№ 2475-VIII від 03.07.2018](#)) (Кодекс доповнено главою 31-А згідно із Законом [№ 2234-VIII від 07.12.2017](#))

Глава 32

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО АРЕШТУ ТА АРЕШТУ З

УТРИМАННЯМ НА ГАУПТВАХТІ

(Назва глави 32 в редакції Закону [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#))

(Положення статті 326 втратили чинність, як такі, що є неконституційними, на підставі Рішення Конституційного Суду [№ 10-р/2018 від 23.11.2018](#))

[Стаття 326.](#) Виконання постанови про застосування адміністративного арешту та арешту з утриманням на гауптвахті

Постанова районного, районного у місті, міського чи міськрайонного суду (судді) про застосування адміністративного арешту та арешту з утриманням на гауптвахті виконується негайно після її винесення.

(Стаття 326 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#))

[Стаття 327.](#) Порядок відбування адміністративного арешту

Осіб, підданих адміністративному арешту, тримають під вартою в місцях, що їх визначають органи Національної поліції. При виконанні постанови про застосування адміністративного арешту арештовані піддаються особистому оглядові.

Строк адміністративного затримання зараховується до строку адміністративного арешту.

Відбування адміністративного арешту провадиться за правилами, встановленими законами України.

(Стаття 327 із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 2342-III від 05.04.2001](#), [№ 901-VIII від 23.12.2015](#))

[Стаття 327-1.](#) Порядок відбування арешту з утриманням на гауптвахті

Військовослужбовців, а також військовозобов'язаних чи резервістів під час проходження зборів, підданих арешту, утримують на гауптвахтах Військової служби правопорядку у Збройних Силах України.

У разі відсутності гауптвахті в органі управління Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, в зоні діяльності якого дислокується військова частина (установа), військовослужбовці, військовозобов'язані та резервісти під час проходження зборів, піддані арешту на термін до трьох діб, в особливий період можуть за рішенням суду утримуватися в кімнатах тимчасово затриманих Військової служби правопорядку у Збройних Силах України з обов'язковим зазначенням про це у рішенні про застосування арешту з утриманням на гауптвахті.

Під час виконання постанови про застосування арешту з утриманням на гауптвахті арештовані піддаються особистому огляду.

Порядок та умови утримання військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів під час проходження зборів, заарештованих в адміністративному порядку, визначаються Міністерством оборони України.

(Кодекс доповнено статтею 327-1 згідно із Законом [№ 1952-VIII від 16.03.2017](#))

[Стаття 328.](#) Трудове використання осіб, підданих адміністративному арешту

Особі, піддані адміністративному арешту за правопорушення, передбачені частиною першою статті 44, статтями 173, 173-2, частиною третьою статті 178, статтею 185, частиною другою статті 185-1 і частиною першою статті 185-3 цього Кодексу, використовуються на фізичних

роботах.

Організація трудового використання осіб, підданих адміністративному арешту, покладається на виконавчі органи сільських, селищних, міських рад.

Особам, підданим адміністративному арешту, за час перебування під арештом заробітна плата за місцем постійної роботи не виплачується.

(Стаття 328 із змінами, внесеними згідно з Указами ПВР № 316-11 від 29.05.85, № 4452-11 від 21.08.87, № 6347-11 від 03.08.88, № 9166-11 від 04.05.90, Законами № 2342-III від 05.04.2001, № 759-IV від 15.05.2003, № 2635-IV від 02.06.2005)

Глава 33

ПРОВАДЖЕННЯ ПО ВИКОНАННЮ ПОСТАНОВИ В ЧАСТИНІ ВІДШКОДУВАННЯ МАЙНОВОЇ ШКОДИ

Стаття 329. Порядок і строк виконання постанови в частині відшкодування майнової шкоди

Постанова по справі про адміністративне правопорушення в частині відшкодування майнової шкоди виконується в порядку, встановленому цим Кодексом та іншими законами України.

Постанова по справі про адміністративне правопорушення в частині відшкодування майнової шкоди є виконавчим документом.

Майнова шкода має бути відшкодована порушником не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня вручення йому копії постанови (стаття 285), а в разі оскарження такої постанови - не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня повідомлення про залишення скарги без задоволення.

(Стаття 329 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2056-III від 19.10.2000, № 5288-VI від 18.09.2012)

Стаття 330. Наслідки невиконання постанови в частині відшкодування майнової шкоди

У разі невиконання постанови по справі про адміністративне правопорушення в частині відшкодування майнової шкоди у строк, установлений частиною третьою статті 329 цього Кодексу, вона надсилається для стягнення збитків у порядку виконавчого провадження.

(Стаття 330 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2056-III від 19.10.2000)

Заступник Голови Президії
Верховної Ради Української РСР В.ШЕВЧЕНКО

Секретар Президії
Верховної Ради Української РСР М.ХОМЕНКО

м. Київ
7 грудня 1984 року
№ 8073-Х

([ст.1 - ст.212-21](#))